

132c

38

புவளக் கொடுக்காது
 வெய்யெழுத்து
 விகு குபா 1-0-0

லலிதா விலாச
 புத்தகசாலை,
 சென்னை, பாழியாண்டி.

2003

தேசிய நூலகம், பிரிவு
பூநாதகர் நூலக சேவை
யாழ்ப்பாணம்
ஸ்ரீராமஜெயம்

38

ப வ ள க் கொ டி ம ா லை

காப்பு - கவி விருத்தம்

வேகமானெறி சேரும்வினைகளுந்
தாகபோகம் விடாததளர்ச்சியுஞ்
சோகவாரியி னுல்வருந்துன்பமும்
போகவாணை முகவனைப்போற்றுவாம்.

விநாயகர் துதி

அத்திமுகத்தோனே அரனர்திருமகனே
சத்திக்கணபதியே சரிந்தவயிற்றோனே
காராணைமாமுகனே கணபதியே முன்னடவாய்
ஸ்ரீராமர்தன்மருகா செல்வக்கணபதியே
பேழையயிற்றோனே பெருச்சாளிவாகனனே
வேழமுகத்தோனே விநாயகரேநான்சரணம்
கந்தருக்குமுன்பி றந்த கற்பகமேமெய்ப்பொருளே
வந்தெனக்குமுன்னடவாய் மாயன்மருமகனே.

யோதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

கலைமகள் துதி

வாணிசரஸ்வதியே மறையவனார்தேவியரே
சொற்கள்வழுவாமல் சொற்குற்றம்வாராமல்
நாவுதவருமல் நடத்துமம்மாயிக்கதையை
ஐந்தெழுத்தைஓரெழுத்தா யழுத்துமம்மாவென்னாவில்
எட்டெழுத்தையோரெழுத்தா யெழுதுமம்மாநாவுதனில்

திரௌபதை துதி

தோராவடிவழகி துரோபதையேபாஞ்சாலி
அக்கினியில்வந்துதித்த ஆதிபராசத்தியரே
நெருப்பில்பி றந்தவளே நீலவர்னன் தங்கையரே
மந்தாரக்குந்தியற்கு முந்திவந்தமருமகனே
சந்தனவடிவழகன் தருமராஜன்தேவியரே
பாடத்தொடங்கினேன் பாஞ்சாலன்சீர்மகனே
பவளக்கொடிமாலை பாடத்துணிந்தேன்யான்
கற்றோர்க்குங்குற்றங்கள் காதுவழிநோர்ந்தாலும்

118701
RC

உற்றபிழைகளெல்லாம் உயர்ந்தோர்மனம்பொறுத்து
இப்புவி யோரெல்லோரும் ஒப்பிமனமகிழ
அப்பால்நடந்தகதை அடியேனுரைத்திடுவேன்

அல்லி அரசிருக்கை

அல்லிப்பெருமா ளரசாளும் நாயகியாள்
ஆரூயிரம்பாண்டியர்க்கும் அரியதுரைமகளாம்
மதுரைநகராளும் வாழ்பாண்டிநாடுடையாள்
நாலுமலையாளம் நடுவானதென்மதுரை
தென்மதுரையாளுகிற தேன்மொழியாளல்லியம்மாள்
ஆணரசாண்டாலே அழிந்துபோம்சீமையென்று
பெண்ணரசாளவென்று பிறந்தாளே அல்லியிலே
ஒருவர்-வயிற்றிற் பிறந்ததில்லை வன்கொடுமைசெய்ததில்லை
குடலிற் பிறந்ததில்லை குலக்கொடுமைசெய்ததில்லை
ஓடுகிறதண்ணீரில் உள்ளேமணல்சேருமுண்டு
அடிக்கிறகாற்றதனி லலைகாற்றிற்றும்புமுண்டு
காலகண்டநாதருக்கு கண்டங்கறுப்புமுண்டு
சந்திரற்குமச்சமுண்டு சற்றேகறுப்புமுண்டு
குன்றுமணிக்காலுங் கொஞ்சங்கறுப்புமுண்டு
அவள்-மயிரேகறுப்பொழிய மற்றக்கறுப்புமில்லை
புருவங்கறுப்பொழிய பின்னேகறுப்புமில்லை
மன்னன்விஜயன் மடலூர்ந்தமாதேவி
காளையினுயன் கட்டழகன்மாதேவி
ஏழுபிராயத்திலே எதிர்த்துவந்தநீன்முகனை
வெட்டிக்கெலித்து வீரபட்டங்கட்டினவள்
பொம்மைவிருதுகட்டி பூமியெல்லாமாளுகிறாள்
அல்லியென்றுபேர்சொன்னால் லமுதபிள்ளைவாய்முடும்
கொம்பனையாள்பேர்சொன்னால் குருவிதண்ணீர்குடியாது
கட்டழகிபேர்சொன்னால் கனதெய்வங்கூத்தாடும்
அல்லியென்றுபேர்சொன்னால் அறுந்ததலைகொக்கரிக்கும்
கட்டழகியல்லியருங் காலையில்தானெழுந்து
முத்துச்சிவிகையது முருகுமுலாள்ஏறி
தாதியருந்தோழியருந் தையல்மார்சூழ்ந்துவர
பூங்காவனச்சோலை போயிறங்கியல்லியரும்
பாளைகொண்டுபல்விளக்கி ஓலைகொண்டுநாவழித்து
பொய்கையிற்போயிறங்கி துய்யமுகஞ்சுத்திபண்ணி
முத்துநிகர்த்தபல்லும் முருக்கம்பூச்செவ்வாயும்
காலோடுகைகளுங் கனிவாயுஞ்சுத்திபண்ணி

சிவசிவாவென்று சொல்லி திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
 மதுரைமீனாக்ஷியரை மனதிலேதானினைந்து
 சொக்கரடிபணிந்து தோகையரும்பூச்சொருகி
 சந்தனமும்பன்னீருஞ் சவ்வாதுந்தானணிந்து
 பார்ப்பார்பரதேசி பண்டாரஞ்சங்கமர்க்கும்
 அந்தணர்சோகியர்க்கும் யதிதிபரதேசியர்க்கும்
 தானம்வழங்கிவரத் தாமரைசூழ்வாழ்மாரி
 தருமத்தைசெய்தவளுந் தண்டிகையின்மீதேறி
 பூங்காவனத்தைவிட்டுப் பொற்கொடியும்வாராளே
 ஆனையின்மேல்பேரிகை யடிபடுதுகுமுகுமென்று
 ஒட்டையின்மேல்பேரிகை ஓசைகிளம்புகுது
 எக்காளமுதிவர இடக்கையும்டோலடிக்க
 சங்கீதமேளம் சபையில்முழங்கிவர
 ஐங்காதவழிதூரம் அநேகதாரையூதிவர
 நாற்காதவழிதூரம் நாகசுரமுதிவர
 முக்காதவழிதூரம் முரசுமுழங்கிவர
 தித்தியிதோவென்று சிறுபெண்களாடிவர
 தத்தியிதோவென்று தாளங்கள்போட்டுவர
 கவிஞர்கவிபாட கட்டியங்களார்ப்பரிக்க
 புலவர்புகழ்ந்துவர புஷ்பங்கள் தூவிவர
 நட்டுவர்பாடிவர நங்கையர்களாடிவர
 செடில்கட்டிமல்லக ஜெட்டிகள்யுத்தஞ்செய்ய
 ஆடாதகூத்துகளும் அரிச்சந்திரநாடகமும்
 கேளிக்கைபார்த்துமல்லோ கிளிமொழியாள்வாராளே
 தெற்குகிழக்குத் தெருவீதிதான்கடந்து
 கடையுங்கடைத்தெருவுங் கருமாரவீதிவிட்டு
 அங்காடிவீதிகளும் அரண்மனையுந்தான்கடந்து
 மாடத்தெருக்கடந்து மண்டபமருகில்வந்து
 பல்லக்கைவிட்டிறங்கிப் பார்மனையினுட்புகுந்து
 முத்துமிதியடியைத் தொட்டுமிகநடந்து
 மாணிக்கக்கிரீடங்கள் மகுடமுடிதுலங்க
 தாதியர்க்குழந்து தனிக்கவரிவீசிவர
 மாதர்புடைசூழ மண்டபஞ்சென்றேறினாள்
 ஓராம்படித்தளமாய் ஓலைப்பூமண்டபமாம்
 இரண்டாம்படித்தளமாம் இரத்தனகிரிமேடைகளாம்
 மூன்றாம்படித்தளமாம் முத்துசெம்பொன்படிவாசல்
 நான்காம்படித்தளமாம் நாகரத்தனமண்டபமாம்
 ஐந்தாம்படித்தளமாம் அரக்குமணிமேடைகளாம்

ஆறும்படித்தளமாம் அழகானமேடைகளாம்
 ஏழும்படித்தளமாம் எழிலானமண்டபமாம்
 எட்டும்படித்தளமாம் எண்ணெய்க்கால்மண்டபமாம்
 ஒன்பதும்படித்தளமாம் ஒலைப்பூச்சாவடியாம்
 பத்தும்படித்தளமாம் பளிங்குமாமண்டபமாம்
 ஆயிரங்கால்மண்டபத்தில் அல்லியரும்வந்தமர்ந்தாள்
 செம்பொன்முடிதுலங்க செங்கோலில்வந்தமர்ந்தாள்
 ஆயிரம்பாண்டியர்க ளனைவோரும்வந்தமர்ந்தார்
 பன்னிரண்டுமந்திரியும் படைத்தலைவர்வந்தமர்ந்தார்
 மந்திரிபிரதானிகளும் மற்றுமுள்ள ராஜர்களும்
 முன்னூறுகோடி முடிமன்னர்வந்தமர்ந்தார்
 நானூறுகோடி நகரத்தார்வந்தமர்ந்தார்
 ஐநூறுகோடி அரசமன்னர்வந்தமர்ந்தார்
 முடியோடுமுடிநெருங்கும் முருகுழலாளம்பலத்தில்
 சட்டையோடுசட்டை நெருங்குஞ்சபைதனிலே
 அமரதருஞ்சமரதரு மதிரதரானவரும்
 கலிங்கர்தெலுங்கர்களும் கன்னடியரானவரும்
 ஈழத்துவங்கணரும் இளநாட்டுச்சோனகரும்
 நிறைந்தகொலுவாயிருக்கும் நேரிழையாளம்பலத்தில்
 அப்பெரிய சபைதனிலே யல்லியவள்கொலுவிருக்க
 காணவருவாருங் கைக்கட்டிநிற்பாரும்
 பார்க்கவருவாரும் பாண்டிப்பெருமாளை
 தாரத்துராஜாக்கள் சுருளோலைகொண்டுவருவார்
 காகத்துராஜாக்கள் கையோலைகொண்டுவருவார்
 செம்பொன்னுங்கப்பணமுந் தீவுகிளிப்பிள்ளைவரும்
 இந்தவிதமாக யிருக்கின்றவேளையிலே.

புலந்தீரன் விளையாடல்.

அந்தச்சமயத்தில் அழகுபுலந்திரனும்
 செண்டுமறவானாஞ் சிநேகிதரைத்தான்பிரியான்
 கோட்டிமறவானாங் கூட்டாளிபிரியானும்
 தாயாரைசுற்றிவந்து தயிருக்கழுவாரும்
 பாதத்தைசுற்றிவந்து பாலுக்கழுவாரும்
 விளையாடிவீட்டில்வந்து வெண்ணைக்கழுவாரும்
 முகந்தாக்கால்வாயதனை முலைப்பால்சுச்சடிக்கும்
 விதிவிலாசமது விளையாடும்வேந்தனவன்
 தங்கத்தேரோட்டித் தார்வேந்தர்வீதியெல்லாம்
 செம்பொன்தேரோட்டித் திகழ்வேந்தர்வீதியெல்லாம்

மாணிக்கத்தேரோட்டி மன்னர்தெருவீதியெல்லாம்
முத்துத்தேரோட்டி முடிமன்னர்வீதியெல்லாம்
வசந்தமணிமண்டபத்தில் வழியேவரும்போது
பஞ்சர்வர்ணக்கிள்ளைகளைக் கண்டந்தப்பாண்டியனும்
இப்படிக்கொத்ததே ரியற்றப்புலந்திரனும்
மாதாகொலுச்சபைக்கு வந்தான்புலந்திரனும்
தண்டையசையச் சதங்கைகலகலென்
அரவடமுங்கிண்கிணியும் அரையில்நிழல்காட்ட
கண்டசரமுங் கனவயிரத்தாழ்வடமும்
மார்பில்பதக்கமின்ன வச்சரகவசங்கள்மின்ன
வட்டமிட்டநெற்றியிலே வயிரமுடிதுலங்க
பட்டுதட்டுவொட்டியாணம் பசும்பொன்றாற்சமுதாடும்
கச்சுப்புரண்டாடக் கட்டழகன்வாராணம்
சிறுகால்மதியடியாம் சிங்காணிவில்லழகாம்
பக்கமிருபுறமும் பரிசம்பிடித்துவர
கட்டழகன்பின்னாகக் கத்திகுழட்டிவர
ஈட்டிபிடித்தவர்கள் இருபுறமுஞ்சூழ்ந்துவர
தாயார்கொலுச்சபையில் தார்வேந்தன்வந்துநின்றான்
வந்துநின்றதன்மகனைக் கண்டந்தவல்லியரும்
அப்பாமகனேவா அழகானகண்மணியே
பிள்ளைகலிதீர்த்தவனே பெருமாளேவாருமென்றாள்
அண்டத்துச்சந்திரனே அருகிருக்கும்பாற்குடமோ
சொக்கர்திருமாளிகைக்குத் தூண்டாமணிவிளக்கோ
வைகைக்கரைதனக்கு மண்சுமந்தசொக்கரநாள்
கப்பலுஞ்சோங்குங் கரைதுரையுமுள்ளவனே
சங்கீன்றமுத்தோ சகதலமாண்டவனே
ஆரூயிரம்பாண்டியற்கு அழகானபேரமையோ
வாராய்மகனென்று வாரிமடியில்வைத்து
ஏந்திமடியில்வைத்தாள் இருகொங்கைபாலொழுக
சட்டையைநீக்கியே சரீரமெல்லாமுத்தமிட்டாள்
உச்சிமுகந்தாளே உள்ளங்கால்முத்தமிட்டாள்
மைந்தரைப்புல்கி மடிமேலேவைத்திருந்தாள்
என்னவேணுமென்மகனே எனக்கரியக்கூறுமென்றாள்

புலந்திரன் தாயாரைப் பவளத்தேர் கேட்டது.

எண்ணிப்புலந்திரனும் ஏங்கியுரைக்கலுற்றான்
தாயார்முகம்பார்த்துத் தாய்வேந்தனே துரைப்பான்
உலகமதையாளுகின்ற உன்மைந்தனானதினால்

மதுராபுரியாளுமுந்தன் மைந்தன்யானை தினால்
 நான்-ஏறிவிளையாட இயலாத தங்கரதம்
 தங்கத்தேர்தந்தாரே தார்வேந்தரென்பாட்டன்
 செம்பொந்தேர்தந்தாரே திகழ்வேந்தரென்பாட்டன்
 மாணிக்கத்தேர்தந்தாரே மகாமன்னரென் பாட்டன்
 சித்திரவீதிகளும் சிறப்பானதோப்புகளும்
 மட்டில்லாவீதியது மதுரைப்பெருந்தெருவும்
 வாழ்பாண்டிநாடாளும் மதுரையுஞ்சுற்றிவர
 பாண்டிப்பெருமாளே பவளத்தேர்வேண்டுமம்மா
 தந்தாலேயல்லாது சாதமுமுண்ணேனம்மா
 போஜனம்வேண்டேனென்று புலந்திரனும்பிணங்கினான்
 மைந்தனுடவார்த்தையைக் கேட்டந்த அல்லித்தாயாரும்
 கேளாக்கருமத்தைக் கேட்டாயேகண்மணியே
 தங்கத்தேர்வேண்டித் தார்வேந்தேகேளாமல்
 முத்துத்தேர்வேண்டி முடிமன்னுகேளாமல்
 மாணிக்கத்தேர்வேண்டி மன்னவனேகேளாமல்
 என்னுடையராச்சியத்தில் இல்லையேபவளமது
 இல்லாதவுடமைதனை யென்மகனேகேட்டாயே
 உற்றுநினைத்தாளே ஒருகோடிபுத்திகளை
 மைந்தன்மொழிகேட்டு மனதுதுயரமதாய்
 அப்பெரியசபைதனி லனேகமன்னர்தங்கள்முன்னே
 ஆரூயிரம்பாண்டியர்கள் ஐயன்மாரசபைதனிலே
 வேந்தர்சபைதனிலே மெல்லியருமேதுரைப்பாள்
 என்னுடையகொலுவிலே யிருக்குமந்தராஜர்களே
 மந்திரிபிரதானிகளே வாய்மொழியைக்கேளுமென்றாள்
 பாலன்புலந்திரற்குப் பவளத்தேர்வேண்டுமாம்
 அறிந்தாலுரையுங்கள் அழகானராஜர்களே
 இவ்வார்த்தைகேட்டு ஏதுரைப்பார்மந்திரிமார்
 இங்கேகிடையாது இயலானநற்பவளம்
 வடக்கேவெகுதாரம் வண்மைதீவாந்தரத்தில்
 தீவாந்தரக்காட்டில் செம்பவளம்விளைகிறது
 பன்னிருகாதவழி பவளம்விளைகிறது
 அங்கேயிருக்குதம்மா அழகானநற்பவளம்
 கொண்டுவருவார்களிங்கே உண்டானால்நீரனுப்பும்
 என்றதுகேட்டு ஏதுரைப்பாளல்லியரும்
 என்னுடையசபைதனிலே இருக்கின்றராஜர்களே
 தீவாந்திரம்போற தீரருண்டோயிச்சபையில்
 போறதுரைகளுண்டோ புறப்படுங்களிச்சபையில்

தாம்பூலம்வாங்குங்கள் சமர்த்துள்ள ராஜர்களே
 மீசையுள்ள ராஜாக்கள் வெளிப்பட்டுவாங்களென்றாள்
 நாடுதருவேன் ராஜ்ஜியமும்நாந்தருவேன்
 பூமிதருவேன் புதுப்பட்டங்கட்டிவைப்பேன்
 என்னைப்போல்ராஜாவா யினியப்பட்டங்கட்டிவைப்பேன்
 வல்லமையுண்டானால் வாங்குங்கள் தாம்பூலம்
 என்றதுகேட்டவுடன் இயலானமந்திரிகள்
 பட்டத்துமந்திரிகள் பார்வேந்தரே துரைப்பார்
 அல்லிபெருமானே ஆச்சியரேநீர்கேளும்
 மதுரைப்படைத்தலைவர் மந்திரிகளே துரைப்பார்
 பிறந்தோமதுரையிலே வளர்ந்தோமதுரையிலே
 மதுரைக்கு அப்பாலே வனமொன்றுநாமறியோம்
 அறிந்துபோய்சொன்னாலே ஆக்கினைகள் செய்திடுவாய்
 உன்-ஆக்கினைக்குத்தான் பயந்து ஆச்சியரேபோனாலும்
 பவளம்விளைகின்ற பாங்கான அக்காட்டில்
 ஆனைத்தலைபோல அனைகவண்டுதானிருக்கும்
 சிங்கத்தலைபோல லிருக்குமாஞ்செங்குளவி
 குதிரைதலைபோ லிருக்குங்கருங்குளவி
 காதாலேகேட்டதுண்டு கண்ணாலேபார்த்ததில்லை
 தீவுக்குப்போனவர்கள் திரும்பிவந்துசேர்ந்ததில்லை
 என்றதுகேட்டிருப்போம் இனியொன்றுநாமறியோம்
 எங்களால்முடியாது என்றார்கள்மந்திரிகள்
 இன்னுமொருவார்த்தை இயம்புவோமாச்சியரே
 ஆணைமுகமன்னன் அருச்சுனராஜதுரை
 அவரைப்போற்சூரரிங்கே ஆருமொருவரில்லை
 சீமைசீமைதேசமெல்லாந் திரிந்துவந்ததேர்விஜயன்
 எந்தெந்தராஜாக்கள் எதிர்ப்பாரொருவரில்லை
 அவருக்குமிஞ்சினவ ராண்மையுள்ளாராருமில்லை
 ராஜாக்களானாலும் ராஷ்டிரர்களானாலும்
 எதிர்த்துவந்தபேர்களை இருதுண்டாய்போட்டிடுவார்
 அவரையழைத்துநீ அனுக்லம்பண்ணாலே
 மைந்தனுக்குபவளத்தேர் வந்துவிடுமப்போது
 மற்றொருவர்தன்னாலே யாகாதுமாதாவே
 என்றதுகேட்டாளாம் எரிபரந்துகண்சிவந்து
 பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கோபமானாள்
 ஆராதகோபமது ஆனது அல்லியற்கு
 கொல்லுங்குருவியைப்போல் கோபித்துக்கண்சிவந்து
 மந்திரிகளாகையினால் மனம்பொருத்தேனிப்போது

மற்றொருவரானுக்கால் வயிரமுடிகொய்திடுவேன்
 தனிப்பட்டங்கட்டியே தனியரசாண்டேன்
 பெண்பட்டங்கட்டியே பூமியரசாண்டேனே
 மடலூர்ந்துஎன்னை மாலைபிட்டார்வாள்விஜயன்
 மன்னன்புலந்திரனார் பிறந்தபிறகாக
 அப்போதுவாள்விஜயன் அருச்சுனனாரிங்கேவந்தார்
 எங்குவந்தீரென்றுநான் கேட்டேனேயப்போது
 அதுவேயொருகுற்றமதாய் ஆயாசப்பட்டவரும்
 என்னைக்-கும்பிட்டுபோனாரே குலவிஜயனருச்சுனரும்
 மைந்தன்பிறந்து வயதுமேஐந்தாச்சு
 இத்தனைநாள்வரைக்கும் இங்கேவந்தோராருமில்லை
 வாராத அருச்சுனரை வணங்குவேமெந்திரியே
 நாடாளும்ராஜாத்தி நானேவணங்குவது
 என்றதுதான்கேட்டு ஏதுரைப்பார்மந்திரிகள்
 புருஷனுக்குந்தேவியர்க்கும் பெரும்பகைகளுண்டாமோ
 அரிசிகுறைவுமில்லை ஆளன்பகையுமில்லை
 வரிசையுடன்வணங்கி வரவழைத்தீராமானால்
 ஒன்றுங்குறைவில்லை யொருகுறையும்வாராது
 கணவனுக்குவணங்கினால் கனமோசமொன்றுமில்லை
 இதழைப்பழுதுமில்லை என்றார்கள்மந்திரிகள்
 அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அல்லியருமேதுரைப்பாள்
 ஐந்துவருஷமாய் அவரைமறந்திருந்தேன்
 மறந்திருந்த அருச்சுனரை வரவழைத்தேனானே
 மோகத்தினாலே வரவழைத்தேனென்பார்கள்
 ஊரிலேயுள்ளவர்கள் உலகாண்டராஜாக்காள்
 நாட்டிலேயுள்ளவர்கள் நகைப்பார்களைப்போது
 கண்டார்சிரிப்பார்கள் கலியுகத்தாரேசுவர்கள்
 பார்த்தார்நகைப்பார்கள் பாருலகோரேசுவர்கள்
 எப்படியானழைப்பேன் இயலான அர்ச்சுனரை
 என்றதுகேட்டவுடன் மந்திரிகளே துசொல்வார்
 தந்தையார்பெருமை யுண்டானுல்தார்குழலே
 பெற்றார்பெருமை யுண்டானுல்தாயாவே
 வளர்த்தார்பெருமை உண்டானுல்தாயாரே
 கொண்டார்பெருமை வேண்டாமோகொம்பனையே
 கணவன்பெருமை வேண்டாமோகாரிழையே
 ஆளன்பெருமையது வேண்டாமோ ஆரணங்கே
 ஆணைகுதிரைகளை அரண்மனையில் கட்டிவைத்து
 குதிரைகளைக்கட்டியே கோடித்துவாழ்ந்தாலும்

ஆளனிநுந் தாளாதரசமுண்டோ
 புருஷனுமில்லாமல் பெருமைகள்செய்வாரோ
 காவலர்கள் கோவிலிலே கைம்பெண்டிரென்பார்கள்
 மன்னவர்கள் கோவிலிலே வாழாப்பெண்டென்பார்கள்
 கொண்டார்பெருமை வேண்டாமோபொற்கொடியே
 பிறவாழுடிதரித்த பெண்பெருமாள் தான்கேட்டு
 வீம்பரவரர்ச்சுனர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்வதில்லை
 ஆரடாதூதுவரே அழையுங்கணக்கர்களை
 நாட்டுக்கணக்கெழுதும் நலமானமந்திரிகள்
 சீமைக்கணக்குத் தெரிந்தெழுதும்மந்திரிகள்
 கோட்டைக்கணக்குக் குறித்தெழுதும்மந்திரிகள்
 ஊர்கணக்கப்பிள்ளைகளை ஓடியழையுமென்றாள்
 அவ்வார்த்தைகேட்டுமந்த ஆங்காரதூதுவர்கள்
 ஓட்டம்நடையுமாய் ஓடிவந்தார்தூதுவர்கள்
 அவ்வார்த்தைகேட்டவுடனன்பாகக்கணக்கரெல்லாம்
 கடுகப்பயந்தார்கள் கணக்குசுமையெடுத்தார்
 எக்கிலெழுத்தாணி இடதுகையில்சுருளோலை
 வண்ணக்குருத்தோலை வரிசையுடன்கைப்பிடித்து
 உச்சிகொண்டைபோட்டார்கள் உதறிநடந்தார்கள்
 சிங்காதனத்துக்கு முன்னகவந்துநின்று
 அல்லிப்பெருமாட்கு அடிபணிந்துதெண்டனிட்டார்
 வந்தகணக்கருக்கு வட்டமணைபோட்டார்கள்
 மண்தடுக்குபோட்டார்கள் வந்திருங்களப்பாவென்றாள்
 கிருஷ்ணசகாயம்போட்டு கீழேழுதுவது
 தர்மாபுரமாளும் தர்மலிங்கராயருக்கும்
 ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அத்தையார்குந்தியற்கும்
 வண்ணமிட்டவோலையிலே வக்கணையாயெழுதவேணும்
 என்னவென்றுஓலையிலே எழுதுகிறீரானலே
 சோலைமலருடைய சொக்கர்திருவருளால்
 ஸ்ரீரங்கநாதர் திருமால்கிருபையினால்
 மதுரைமீனாகதியம்மை மாதர்கிருபையினால்
 அல்லியின்மேலே லாரணங்குபெண்பிறந்தேன்
 பெண்ணாய்ப்பிறந்து பெருமாள்முடிசூட்டி
 அண்ணம்போல்மண்ணாண்டேன் ஐம்பத்தாறுகாதவழி
 திருமால்திருவுளத்தால் தரணிபதியாண்டிருந்தேன்
 இன்னாள்வரைக்கும் ஏதுகுறையில்லாமல்
 வையகத்தையாண்டிருந்தேன் மனக்குறைகளில்லாமல்
 உங்கள்-செல்வக்குழந்தையது தேவேந்திரன்பேரன்

ஐந்துபிராயமையா அழகாய்வளர்த்தபிள்ளை
 செண்டடித்துபந்தடித்து தெருவில்விளையாடி
 பொன்னிந்தேரோட்டியே போதவிளையாடி
 வெம்பலாய்க்காய்ந்து விழுந்துபடுக்கையிட்டான்
 பல்லைக்கடிக்கிறதும் பதறிவாய்பினத்துறதும்
 தலையைபுறட்டுறதும் நயனங்கள்சோர்கிறதும்
 பார்த்துப்பரிகாரி பண்டிதர்பணிக்கர்களும்
 தோஷித்துபோச்சுதென்று சொன்னார்களெந்தனுக்கு
 கைதப்பிகாணுதென்று சுற்பித்தாரென்னேடே
 என்னமொஏதோவென்றிழுக்குஎன்மனதில்
 பொய்சொன்னேனென்றுசொல்லி புண்ணியரேஎண்ணு
 ஓலைகண்டநாழிகைக்கு வரவேணுமுத்தமனே [தீர்
 கண்ணுலேபார்க்குகைக்கு கடுகெனவேவந்திடுங்கள்
 என்றதுசொல்லியே எழுதுங்களோலையென்றாள்
 சீர்கணக்கப்பிள்ளைகளும் சொல்வசனந்தான்கேட்டு
 சேமக்குருத்தோலை சிக்கெனவேதான்வாரி
 அல்லியம்மாள்சொற்படிக்கு அவ்வோலைதானெழுதி
 ஓலைச்சுருள்மடித்து செந்திரிக்கைதான்போட்டார்
 சீர்நல்லமுத்திரை திருவகுப்பின்கீழ்போட்டார்
 அவ்வோலைதானெடுத் தானந்தவாழ்மாரி
 காற்றிலதிகமுள்ள கடுந்தூதரையழைத்து
 நாழிகைக்குக்காதவழி நடந்தோடுந்தூதுவரே
 தருமருக்குக்கொண்டுபோய் கொடுமென்றாள்தையலரும்
 தலையோடேதலைகொடுக்கு மன்னரெழுந்திருந்து
 ஓலைச்சுருள்வாங்கி ஓங்கிநடக்கலுற்றார்
 மதுரைத்தெருகடந்து வைகைக்கரைகடந்து
 சில்லென்றுபூத்த செடியும்வணங்கடந்து
 புல்லொன்றுபூத்த புலியும்வனங்கடந்து
 ஓங்கிவளர்ந்ததொரு மூங்கில்வனங்கடந்து
 பாதிரிமுல்லை பருத்தவனங்கடந்து
 தருமரிடகோவிலுக்குத் தான்வந்துநின்றார்கள்
 ஓலைச்சுருளைவைத்து உத்தமனைத்தெண்டனிட்டார்
 ஆர்பணிதாதாந் அறியவுரையுமென்றார்
 மதுராபுரித்துரையாள் வாழ்வரசியல்லியம்மாள்
 அனுப்பியதாதரென்று அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
 அல்லிபணியென்ன அதிகமனமகிழ்ந்து
 ஓலைச்சுருள்விழ்த்தார் உத்தமனார்தருமலிங்கம்
 அதிலிருக்குமர்மமெல்லாம் அறிந்தாரேதர்மலிங்கம்

13 R. U.

நம்மைமதித்தாளோ நாடாளும்ராஜாத்தி
 ஐயோமகனையென்று அழுதுபுலம்புகிறார்
 சம்போசிவனையென்று தரையில்புரண்டழுதார்
 தம்பிதனஞ்சயற்குத் தநயனெனவந்தவனே
 மதுரைநகராளுகைக்கு மைந்தனென்றுநானிருந்தேன்
 தீர்ந்துதோஉன்னொசை சிவலோகம்போராயோ
 சிவனாருடபாதம் சேருகைக்குநாளாச்சோ
 ஐக்கியமாய்ப்போகவே ஆச்சுதோஉன்சீவன்
 பொன்னுமணியே புலந்திரராஜாவே
 அல்லிமகனே அழகுபுலந்திரனே
 கட்டிமகனே கயிலாயம்போராயோ
 பொன்னுங்குடமேநீ புஷ்பமேபோராயோ
 ஐயகோவென்று அலறிப்புலம்பலுற்றார்
 வெற்றிமதயானை வீமனவன்கேட்டு
 தானுமழுதானே தருமருடகை
 நகுலசகாதேவ ராஜர்புலம்பலுற்றார்
 தோராவடிவழகி துரோபதைபுலம்பலுற்றார்
 மந்தாரக்குந்தியரும் மாதுபுலம்பலுற்றாள்
 அந்நகரும்நாடும் அரசுமிகத்தயங்க
 தக்கபுகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
 வில்லாளிபார்த்தான் விசயனெங்கேசென்றானே
 அருச்சுனைக்கண்டு நான்ஐந்தாறுநாளாச்சே
 எங்கேயிருப்பிடமோ என்றமறியோமே
 ஆரடாதாதுவரே அழையுங்கள்தோட்டிதன்னை
 தழுக்கடிக்குந்தோட்டியை தானழைத்துவாருமென்றார்
 என்றசொற்றான்கேட்டு எழுந்தோடிதாதுவர்கள்
 பறையறையுஞ்சாம்புவனை பார்த்தழைத்துவந்தார்கள்
 தருமரண்டைவந்தவனும் சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டார்
 என்னையழைத்தது ஏதுகருமென்றான்
 அப்போதுதருமலிங்கம் ஆணழகரேதுசொல்வார்
 பாராளுந்தருமருக்கு பாக்கதுசொக்கிற்றென்று
 மெத்தவேபல்லிக்கை காணுதுவேந்தருக்கு
 விசயர்முகத்திலே விழிக்கவென்றாரிப்போது
 களைதாங்கிபோச்சுது கட்டழகர்தருமருக்கு
 விஜயர்பெருமானை வைத்திருந்தால்விட்டிடுங்கள்
 தருமாபுரமெல்லாந் தழுக்கடித்துவாருமென்றார்
 வீதிபதியிரமும் வீரமுரசடியுமென்றார்
 இவ்வார்த்தைகேட்டவனும் எழுந்தானேசாம்புவனும்

ஆனையேறிமாலேசூட்டி அடித்தான்பறையோசை
தருமாபுரவீதியெல்லாந் தழுக்கடித்துவாராம்
என்னசொல்லித்தழுக்கடித்தான் இயலானசாம்புவனும்
பாராளுந்தருமருக்குப் பாக்கதுசொக்கிற்றென்று
களைதாங்கிப்போச்சு கட்டழகர்தருமருக்கு
பேச்சுமுச்சில்லாமற் பிணம்போல்விழுந்துவிட்டார்
அனைவோருமங்கே அழுதுபுலம்புகிறார்
அருச்சுனராசாவை யார்வைத்திருந்தாலும்
கண்டவர்கள்விட்டிடுங்கள் கடுகியெழுப்பிடுங்கள்
என்று அடித்தானே இயலானதழுக்கோசை
செப்பியடித்தானே தேர்விசயன்தான்கேட்க
தேவதாசிதெருவுகளும் தெருவுபதியிரமும்
அத்தெருவுபெண்களெல்லாம் அனைவருமேதுசொல்வார்
காளையருச்சுனரை கண்ணுலேகண்டதில்லை
எங்களுடவீதியிலே எழில்விசயன்வாரதில்லை
மாயாசுபத்திரையாள் மச்சினியாள்வீதியிலே
அங்கேயிருப்பார்காண் அருச்சுனவீரியனார்
அவர்-தனஞ்சயரென்றுசொல்லி சாமத்திற்கண்டதுண்டு
உத்தமரென்றுசொல்லி ஓமத்திற்கண்டதுண்டு
ஓமப்புக்கையிலேதான் உடனிருந்தபாவமுண்டு
கலியாணபந்தலுக்குள் கைகோர்த்துநின்றதுண்டு
அம்மிதித்ததுண்டு அருந்ததிபார்த்ததுண்டு
ஆளனிவரென்று அனைவோருஞ்சொல்வார்கள்
இவ்விடம்வாராரோ எழில்விசயனர்ச்சுனரும்
இடச்சியுடமாளிகையில் இருப்பாரெனக்கேட்டு
அவன்-அந்தத்தெருகடந்து அப்பாலேபோகலுற்றான்
சுபத்திரையாள்வீதியிலே சொல்லித்தழுக்கடித்தான்
தருமருக்குவந்ததொரு தாழ்வெல்லாஞ்சொல்லலுற்றான்
அடித்ததழுக்கோசை யருச்சுனருங்கேட்டுவிட்டார்
தேர்விசயன்கோமானுந் திடுக்கிட்டுத்தானெழுந்தார்
பஞ்சணையவிட்டுமவர் பதறியெழுந்திருந்தார்
சுபத்திரையாள் கண்ணை விழித்தவளுமேதுசொல்வாள்
ஆசாரவாசல்செல்ல எழுந்தீர்காணுணழகா
எவளுடவாசல்செல்ல எழுந்தீர்காணெழில்விசயா
தியில்பிறந்தவளை சிந்தையில்நினைத்தீரோ
மின்னொளியாள்வாசலுக்கு மேவநினைத்தீரோ
போகவதிசிந்தை நினைத்தீரோபோர்விசயா
நாககன்னிவாசலுக்குப் போகநினைத்தீரோ

மதுரைதுரையல்லியரை மனதில்நினைத்தீரோ
 மற்றொருவர்சின்தை நினைத்தீரோமன்னவனே
 ஆர்மேலேயாசைகொண் டாணழகாநீயெழுந்தாய்
 ஏசுறதுகேட்டவுடன் எழில்விசயனே துசொல்வான்
 அல்லகாண்பெண்ணரசே ஆரணங்கேநீகேளாய்
 பாராளுந்தருமருக்குப் பாக்கதுசொக்கினதாம்
 மெத்தவும்பல்லிக்கை தோணுதாம்வேந்தருக்கு
 அதிகயிளப்பாக யிருக்குதாமண்ணனுக்கு
 முகத்தில்விழிக்கயென்னை மொய்குழலேதேடுகிறார்
 அதுகயன்னகருமென் ரறிந்தோடிநான்வாரேன்
 துழாய்மவுலிதங்கையவள் சுபத்திரையாளே துசொல்வான்
 தருமருடவாசலல்லாள் தையல்மார்வீடுசென்றால்
 மற்றொருத்திவீடுநீ சென்றலேவாள்விசயா
 ஒருகவளமன்னமது உண்ணேனேபாலமீர்தம்
 திரும்பிவருமளவுந் திண்ணேனிலையடக்காய்
 என்றதுதான்கேட்டு எழில்விஜயனே துசெய்வான்
 உன்னைதவிரவிட்டு உலகளந்தான் தங்கையரே
 பின்னொருவாசலுக்குப் போவேனென்றெண்ணுதே
 அண்ணனைத்தான்பார்த் தரைகூணத்தில்வாரேனடி
 பாலடிசலுண்டுநீ பாங்காயமுதுசெய்து
 வாசங்களுண்டு மகிழ்ந்திருங்காண்மங்கையரே
 வாடாதேநீயிருங்காண் மாதரிளங்கொடியே
 போகச்சிலவருளும் போய்வாரேன்பெண்ணெயென்றார்
 மாயாசுபத்திரையாள் வாய்திறந்தேதுரைப்பாள்
 ஆகிலும்உம்மைதா னடையாளஞ்செய்திடுவேன்
 அடையாளங்குறையாம லருச்சனரேவாருமென்றாள்
 வைத்தவடையாளம் மாறாமல்வாருமென்றாள்
 சந்தனகுங்குமமும் சவ்வாதுதான்குழைத்து
 அருச்சனன்மார்பிலே யள்ளியறைந்தாளே
 சந்தனத்தாலே சதுராய்ப்படமெழுதி
 குங்குமத்தாலே குறிப்பாய்ப்படமெழுதி
 முத்திரைமோதிரத்தால் முன்மார்பிற்குறியும்வைத்தாள்
 குறியுங்குறையாமல் கொப்பெனவேவாருமென்றாள்
 ஆலைமுகுமன்னன் யருச்சனனே துசொல்வான்
 மாதருடவாசலுக்கு மயிலணையேபோகக்கால்
 மற்றொருத்திவாசலுக்கு மங்கையரேநான்போனால்
 உன்-குறிவந்துகூப்பிடுமோ கொம்பேரிடையாளே
 உன்-ஆணைவந்துகூப்பிடுமோ யானந்தவாழ்மாரி

இருமிருமென்று சொல்லி எழில்விசயன்போய்நடந்தான்
 நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
 மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
 குந்தியிடுங்கால்களுக்கு குறிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
 தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்கு துத்திப்பூச்சல்லடமாம்
 சந்திரகாந்திதட்டிகட்டி தாமரைப்பூச்சங்குவிட்டு
 சிங்காணிவில்பிடித்து தேர்விசயன்போய்நடந்தான்
 பொன்னிழைத்ததுப்பட்டா புவியிற்புரண்டுவர
 பூங்காவனம்புகுந்து புஷ்பமலரெடுத்து
 தருமரைப்பூசைபண்ணச் சம்பங்கிபூப்பறித்து
 வாய்வேகமாகவே வந்துவிட்டானருச்சுனனும்
 அங்காடிவீதிகளும் அரசர்தெருதான் தாண்டி
 தருமரிருக்கின்ற சாதிலிங்கமேடையிலே
 சாந்தணிந்தமேடையிலே தருமரைத்தான்பார்த்து
 தருமருடபாதத்தில் சாஷ்டாங்கதண்டனிட்டார்
 கொண்டு வந்தபூமலரை குபுகுபுபென்று தான்சொரிந்தான்
 அண்ணாசரணமென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டான்
 கைகட்டிநின்றானே கட்டழகன் அர்ச்சுனனும்
 வந்துபணிந்தவனை வாழ்த்தியெடுத்தனைத்து
 வாழ்வாய்வளர்ந்திடுவாய் வையகத்திலென்றானும்
 நிற்பாய்நிலைதரிப்பாய் நிலையரசாண்டிடுவாய்
 கற்பதித்ததூண்போலே கலங்காதரசாள்வாய்
 பதினாறுகளையுடைய பார்த்தீபாநீகேளாய்
 மதுராபுரித்துரையாள் வாழ்வரசியல்லிமகன்
 பார்த்தீபாஉன்மகன் தான் பாலன்புலந்திரனார்
 செண்டடித்துப்பந்தடித்துத் தெருவில்விளையாடி
 கோட்டிவிளையாடி வீட்டில்வந்துபாலகனும்
 களைத்தாற்போல்விழுந்தானும் காளைபுலந்திரனும்
 காய்ச்சலாய்க்காய்கிறதும் கண்ணைச்சொருகிறதும்
 வெம்பலாய்க்காய்கிறதும் மெத்தவாய்பினத்துறதும்
 நயனங்கள்பஞ்சடைந்து நாக்கைவறட்டுறதும்
 தோஷித்துப்போனதாய்த் தோணுதாமைந்தனுக்கு
 பண்டிதர்பணிக்கர்களும் பார்த்தவயித்தியரும்
 கைவிட்டுப்போரொங்கட்டழகாவுன்மகளை
 முகத்தில்விழிக்கவென்று முடிபுனைந்தராசாத்தி
 ஓலையெழுதியே உத்தமனேவரவிட்டாள்
 தாரத்துச்செய்தி சுருளோலைவந்திருக்க
 போகாதிருந்தாக்கால் பிழைவந்துநேர்ந்துவிடும்

ஆகையினுல்தம்பியரே அர்ச்சுனரேபோய்வாரும்
 அச்சுதானந்தகிருஷ்ண ஐயரைநீர்கூட்டிப்போம்
 அவள் - ஆங்காரக்கன்னியென அறிவோமவள் குணத்தை
 மண்ணாளும்ராசாத்தி வலக்காரமுள்ளவள்காண்
 அவள் - வார்த்தைக்குவார்த்தை மறுவார்த்தைபேசாதே
 பாலன்புலந்திரற்குப் பள்ளிக்கைதீரளவும்
 உடம்புதெளியளவும் உலாவித்திரியளவும்
 வாழ்மதுரைராச்சியத்தில் மன்னகலந்திருந்து
 மைந்தன்புலந்திரனை மன்னவரவழைத்து
 குமாரனைக்கூட்டிவந்து குருநாடுசேருமென்றார்
 என்வார்த்தைதள்ளாமல் இப்போதேநடவுமென்றார்
 போய்வாருமென்றுசொல்லிப் புத்தியிகவுரைத்தார்
 அப்போதருச்சுனனும் அப்படியேநல்லதென்றான்
 குந்தியம்மாள் தன்பாதம் கொப்பனவேதெண்டனிட்டான்
 தாயாருட்பாதஞ் சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டான்
 மதுரைக்குப்போய்வாரேன் மாதாசெலவருளும்
 போய்வாருமருச்சுனரே என்றாளேபொற்கொடியாள்
 வெற்றிமதயானை வீமாசெலவருளும்
 அத்தண்டபேரு மனைவோருஞ்செலவருள
 முகத்திலேசீலையிட்டு முடிமன்னன் தானெழுந்தான்
 ஏதுக்கமுகிறீர் ஈஸ்வரன் துணையிருப்பான்
 மைந்தன்புலந்திரற்கு வாட்டமொருக்காலுயில்லை
 மாயன் துணையிருப்பார் சுந்தரரேபோய்வாரும்
 சொக்கர்துணையிருப்பார் சுந்தரரேபோய்வாரும்
 ஏன்றதுகேட்டு ஏழுந்தானருச்சுனனும்
 அச்சுதானந்த ஐயருந்தானுமாய்
 தோழனுந்தானுமாய்த் துரிதமாய்த்தானடந்தார்
 கோட்டைக்கடந்து கொத்தளமுந்தான்கடந்து
 தருமாபுரங்கடந்து தானடந்தானருச்சுனனும்
 காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
 ஆறுகடந்து அரியசுனைதான்கடந்து
 சில்லென்றகாடுஞ் செடியும்வனங்கடந்து
 வைகைக்கரையேறி மதுராபுரித்தேறி
 தோழனுந்தானுமாய்த் துரிதமுடன்தானடந்தார்
 மதுரையிலுள்ளவரைக் கண்டானேவாள்விஜயன்
 அச்சுதானந்த ஐயர்முகம்நோக்கி
 மைந்தன்புலந்திரற்கு வாட்டங்களுண்டானால்
 கம்மாதோநாடு கலங்காதோராச்சியங்கள்

என்னைக்கண்டபோதே யெல்லாம்புலம்பாதோ
 மைந்தன்புலந்திரற்கு வாட்டங்களொன்றுமில்லை
 எத்தைநினைத்தாளோ இராசாத்தியல்லியரும்
 முன்னதுபூசல் முதலைநினைத்தாளோ
 ஆங்காரக்கன்னியென்று அறிவோமவள்சுணத்தை
 அச்சுதானந்த ரையருங்கூறிடுவார்
 அவள்-வார்த்தைக்குவார்த்தை மறுவார்த்தைபேசாதே
 சொல்லுக்குச்சொல்லு வில்லங்கம்பேசாதே
 நீர்-முன்னேநடவுமென்று முகப்பணியிலுட்கார்ந்தார்
 வாள்விசயனர்ச்சுன்னும் வந்தாரரண்மனைக்கு
 அங்கிருக்குந்தூதுவர்கள் அர்ச்சுனரைக்கைதொழுதார்
 உங்கள் துரையெங்கேயென்றார் உலகாளும்ராசாத்தி
 ஆயிரங்கால்மண்டபத்தில் அங்கேயிருக்கின்றார்கள்
 என்றதுகேட்டு எழில்விசயன்போய்நடந்தான்
 மாணிக்கமண்டபத்தில் வாள்விசயன்போய்நடந்தான்
 கொம்பனைக்குமுன்னேவந்து சும்பிட்டான்வாள்விஜயன்
 கையெடுத்துசும்பிட்டான் காளையந்த அர்ச்சுன்னும்
 வணங்கின அருச்சுனனை வாவென்றுதானழையாள்
 என்னென்றுகேளாளாம் ஏரமுகம்பாராளாம்
 நின்றாரேயருச்சுனரும் நெடுங்கால்கடுத்துவிழ
 இருகால்கடுத்துவிழ ஈரிரண்டுநாழிநின்றார்
 ஆணைமுகமன்னன் அருச்சுன்னுமேதுசொல்வான்
 ஒரு-ஆளடிமையென்றாலும் அரசுதுரைநாயகமே
 வந்தவராரென்று வாய்திறந்துபேசாரோ
 எங்குவந்தீரென்றாரோ இராஜகுலப்பெண்பெருமாள்
 என்றதுதான்கேட்டு இளங்கொடியாளல்லியரும்
 பிறவாழுடிதரித்த பெண்பெருமாள் தான்கேட்டு
 மன்னவரருச்சுனர்மேல் மர்மந்தொடுத்தோமென்றால்
 மைந்தனுக்குப்பவளத்தேர் வாராதுயென்றுசொல்லி
 அண்ணாந்துபார்த்தாளே அர்ச்சுனராஜாவை
 கண்டாளருச்சுனரை கனதியுள்ளமன்னவரை
 முகத்தில்விழிக்கவென்று விதித்ததேயெந்தனுக்கு
 உன்னைக்-கண்ணாலேகாண விதித்ததேயெந்தனுக்கு
 தம்பிபுலந்திரனுந் தங்கத்தேர்கேளாமல்
 மாணிக்கத்தேர்வண்டி கேளாமல்மன்னவரே
 பாண்டிவளநாட்டானும் பவளத்தேர்கேட்டதினால்
 உன்னைக்-கண்ணிலேகாணக் கிடைத்ததோயெந்தனுக்கு
 கண்ணானமைந்தனுக்குத் திருஷ்டிகழித்துவிட்டேன்

என்றதுகேட்டானே எழில்விஜயனருச்சுனனும்
 வில்லாளிபார்த்தனவன் விசயனவனே துசொல்வான்
 பாண்டிவளநாட்டார்க்குப் பவளத்தேர்வேணுமென்றால்
 ஒரு-ஆளோடேசொல்லி அனுப்பிவைத்தீரானுலே
 பவளத்தேர்செப்பனிட்டு பத்தினியே அனுப்புவனே
 மைந்தன்புலந்திரற்கு வாட்டங்கள்வந்ததென்றும்
 தோஷித்துப்போச்சுதென்றும் சொல்லியனுப்பலாமோ
 தருமருந்தான்கேட்டுத் தயங்கியழுதாரே
 வீமரதைக்கேட்டு விம்மிவழுதாரே
 ஈரல்புகுந்ததொரு இரட்டையர்கள் தாழுதார்
 மந்தாரக்குந்தியரும் மாதுபுலம்பிவிட்டாள்
 தீயிற்பிறந்தவளுந் திகைத்துப்புலம்பிவிட்டாள்
 நாடுநகரமெல்லாங் கூடிப்புலம்பலாச்சு
 தருமாபுரத்திலுள்ளார் தவித்துப்புலம்பலாச்சு
 இப்படிக்குலூர்ஓலை யெழுதுவதுஞாயமாமோ
 பூமியரசாண்டவர்கள் பொய்யோலையெழுதலாமோ
 அவ்வார்த்தைகேட்டுமவள் அல்லியருமேதுரைப்பாள்
 பாராளும்வேந்தனவன் பவளத்தேர்வேணுமென்று
 உண்ணேன் குளியேன் உரங்கேனே பஞ்சணையில்
 சாவேன்மடிவேனென்றான் சமர்த்துள்ளபுத்திரனும்
 பாலமுதமுண்ணென்றான் பள்ளிக்குப்போகேனென்
 உண்மைதனைச்சொல்லி ஓலையெழுதினாக்கால் [ரூன்
 மாலைமுடியானே வருவதொருக்காலுமில்லை
 சித்தாயன்றங்கையவள் சிறுக்கிச்சுபத்திரையாள்
 சோரவளநங்கை சுபத்திரைநாயகியாள்
 அல்லும்பகலும் அறுபதுநாழிகையும்
 அவள்மயக்கமெத்தவல்லோ ஆணழகாவுந்தனுக்கு
 தேவடியாள்வீதியெல்லாந் திட்டுண்டுதிரிகிறவர்
 வருவீரோவாரீரோ யென்றெண்ணிமன்னவனே
 இந்தக்-கூத்திமேலாசையுண்டோ குழந்தைமேலாசையுண்
 உந்தன்மனமறிய ஓலையெழுதினென்றாள் [டோ
 மெய்யென்றுசொல்லியே வந்தீரேவாள்விசயா
 பவளத்தேர்கொண்டுவந்து பார்த்தீபாதருவீரோ
 ஆமென்றால்சொல்லும் அல்லவென்றாற்றள்ளிவிடும்
 மதுராபுரியாளே மகுடத்துரைச்சியரே
 தீவாந்திரத்திற்போய் தேடியேகொண்டுவாரேன்
 எங்கேயிருந்தாலும் இகூணமேகொண்டுவாரேன்
 பாங்கானபுத்திரற்குப் பவளத்தேர்கொண்டுவாரேன்

எத்தனைநாளையிலே எனக்குத்தேர் தந்தருள்வீர்
 பொய்வசனஞ்சொல்லாமல் போர்விசயாநீருரையும்
 மூன்றுநாளைக்குள் முடித்துநான்வாரேனென்றான்
 ஒன்பதுநாளையிலே உனக்குத்தேர்கொண்டுவாரேன்
 பவளம்வெட்டப்போமிடத்தில் பார்த்தீபாஅர்ச்சனரே
 தேர்வேண்டிப்போமிடத்தில் தேர்விசயஅர்ச்சனரே
 கானகத்திற்கன்னியரைக் கண்டுமயங்காதே
 பல்லைத்திறந்திடுவாய் பரியாசஞ்செய்திடுவாய்
 மருமங்களாகவே மன்னவரேயிருப்பீரோ
 இப்படியாகவே யிருந்ததேயுண்டானால்
 எமலோகம் போனாலும் இட்டுவந்துசங்கரிப்பேன்
 பாதாளம்போனாலும் பார்த்துவந்துசங்கரிப்பேன்
 வாள்விசயனருச்சன்னு மறுவார்த்தையேதுரைப்பார்
 ஐந்துபிராயம் அழகுள்ளபுலந்திரனார்
 மைந்தன்மேலாணையது மச்சுரதங்கொண்டுவாரேன்
 மைந்தன்மேலாணையிட மனதுதுணிந்ததோதான்
 பிள்ளையின்மேலாணையிடப் பெற்றமனம்வருமோ
 ஏதாய்துணிந்தது என்மகன்மேலாணையிட
 இருவருமாகவே யிருந்தங்கேபேசுகையில்
 அச்சுதானந்த ரையரும்வந்துவிட்டார்
 குருக்கள்மகனாரைக் கொப்பனவேதான்பார்த்து
 வாருமென்றுதானழைத்தாள் மகுடமுடியல்லியவள்
 வைகைவளநாடறிந்து வந்தீரோமாயவனே
 வாழ்மதுரைநாட்டுக்கு வழியுந்தெரிந்ததோ
 மதுரைக்கொருபயணம் வாராதிருந்ததென்ன
 என்னைசிறைவைத்தாரே எழில்விசயக்கோமானும்
 என்னைமறந்து இருந்தாரெழில்விசயன்
 அவர்வாராவிட்டாலும் அச்சுதரேயெனக்காக
 நீர்தானொருபயணம் நினைத்துவரலாகாதோ
 என்றதுகேட்டவுடன் எழில்மதுசூதனனும்
 வாள்விசயனில்லாதே வரவுஞ்செலவுமில்லை
 நல்விசயனில்லாமல் நான்தான்வருவேனோ
 ஆறற்கேளையாவே அச்சுதானந்தரே
 பாலன்புலந்திரனும் பவளத்தேர்கேட்டதினால்
 அழைப்பித்தேனர்ச்சுனரை யல்லாமற்போனால்நான்
 மாலையிட்டநாள்முதலாய் வணங்காதகன்னிகைநான்
 மைந்தனுக்காகவே வணங்கினேனர்ச்சுனரை
 பாண்டிவளநாட்டுக்குப் பவளத்தேர்செப்பனிட்டு

மூன்றுநாள்க்குள் முடித்துநான்வாரேனென்று
 மைந்தன்மேலாணையிட்டு மன்னவனும்வாரார்காண்
 அண்ணவேந்ருஞ்சற்றே அறிந்திருமிதனையென்றாள்
 அம்மா-மற்றெந்த ஆணைகளை மறந்தாலும்வாள்விசயன்
 மைந்தன்மேலாணை மறப்பாரோவாள்விசயன்
 எப்படியுங்கைக்கொண்டு விழில்விசயன்வருவார்காண்
 இப்படியாகவே யிருக்கின்றவேளையிலே

பாண்டியர்கள் அர்ச்சுனரைக் காண வருதல்

அர்ச்சுனர்வந்தசேதி யறிந்தந்தப்பாண்டியர்கள்
 மருமகனைக்காணுகைக்கு வாரார்கள்பாண்டியர்கள்
 மகமேருபர்வதம்போல் மகிட்சியுடன்வந்தார்கள்
 பொன்னுமலைநாடாளும் போர்வழுதியார்கூட
 அல்லியம்மாள் தன்னருகே அனைவோரும்வந்தமர்ந்தார்
 மகுடத்துரையாளும் வணங்கினுளப்போது
 வாருமிருங்களென்று மரியாதைபண்ணினாள்
 அர்ச்சுனரைத்தான்பார்த்து ஆரூரம்பாண்டியரும்
 மதுரைக்குவரவுமக்கு வழியுந்தெரிந்ததோ
 வைகைவளநாட்டுக்கு வழியுந்தெரிந்ததோ
 மதுரைக்கொருபயணம் வாராதிருந்ததென்ன
 வாராமல்நீரிருக்க வயிராக்கியங்களுண்டோ
 அத்திமரம்பூத்ததுபோல் அதிசயமாய்த்தோணுது
 பிறவாமுடித்தரித்த பெண்பெருமாளேதுசொல்வாள்
 பாண்டிவளநாட்டாலும் பவளத்தேர்கேட்டதலை
 அவசரமாயெழுதி அழைத்தேனிவரையிங்கு
 சீக்கிரமாய்தீவுக்கு தேர்விசயாபோங்காணும்
 ஆரூரவர் அணிதிரளாம் பாண்டியர்கள்
 வந்தகாலறவில்லை மாதுகுலப்பெண்பெருமாள்
 இன்றொருநாள்போக்கி யினியொருநாளாகதே
 பசியோடிருக்கிறார் பாலமுதஞ்செய்யுமென்றார்
 பிறவாமுடித்தரித்த பெண்பெருமாள் தான்கேட்டு
 பாண்டிவளநாட்டார்க்குப் பவளத்தேர்வந்தபின்பு
 விருந்துசமைக்கிறதும் வெகுமானம்பண்ணுவதும்
 சீக்கிரமாய்தீவுக்குச்சென்று நடவுமென்றாள்
 காண்டாவனமெரித்த காளையவர்தான்கேட்டு
 மைந்தன்புலந்திரற்கு வாட்டமுண்டாச்சுதென்று
 மாதரசிவுத்தாரம் வந்தவுடனேநான்
 சிவபூசைபண்ணவில்லை தீர்த்தம் அருந்தவில்லை

நான்-காலால்நடவாமல் காற்றாய்ப்பறந்துவந்தேன்
இன்றுபகலைக்கு இருந்துநான்போவேன்னென்றுன்

அருச்சுனனுக்கு விருந்தீடல்

பிறவாமுடிதிரித்த பெண்பெருமாள் தான்கேட்டு
தனக்குத்தொழில்கள்செய்யுந் தாதிமுகம்நோக்கி
அடிசில்சமையுமென்றாள் ஆனந்தவாழ்மாரி.
அப்போதுதாதியர்கள் அனைவரும் தானெழுந்து
பத்துவிதக்கரியும் பதினெட்டுபச்சடியும்
வருத்தவற்றகரியும் வகையானபோஜனமும்
பெரித்தபொரிக்கரியும் பொன்போல்பருப்புகளும்
பச்சென்றகீரையும் பவளம்போல்நற்கரியும்
தப்பளமும்ரசமும் சரியானகூட்டமுதும்
போதச்சமைத்தார்கள் பொற்கொடிமாதரெல்லாம்
அப்பளம்வடையுடனே முப்பழம்மோருடனே
அடிசில்சமைத்தோமென் றல்லியர்க்குத்தெண்டனிட்டு
அரண்மனையைத்தான்புருக்கி அனைவர்க்குமண்போட
அமுதுண்ணுஞ்சாலையிலே அல்லியரும் அர்ச்சுனரும்
மாயன்பெருமாளும் வந்திருந்தவேந்தர்களும்
போசனங்களுண்டார்கள் புண்ணியருங்கையலம்பி
சிங்காதனத்திலே சேரவேவந்திருந்தார்
அப்போது அல்லியரும் அந்தபுரந்தானெழுந்து
காச்சாகளிப்பாக்கும் கம்மாறுவெற்றிலையும்
ஆரங்கிப்பாக்குகளும் மோரங்கிவெற்றிலையும்
வாகாயிலைச்சுருளும் வர்ணத்துவர்பாக்கும்
கோவையிலைச்சுருளும் கொத்துவர்பாக்கும்
அள்ளிக்கொடுத்தாளே ஆணைமுகனுக்கு
அந்தச்சமயத்திலே அல்லியையுற்றுப்பார்த்து
சிறிப்பும்பரியாசஞ் செய்தானேவாள்விசயன்
அப்போது அல்லியவ ளாரணங்கேதுசொல்வாள்
ஐந்துவருஷமாக அயர்ந்திருந்தகாமமதை
இன்றுநினைத்திருக்க என்னாலேயாகாதென
அப்போதருச்சுனனும் ஆணைமுகனேதுசொல்வான்
பன்னிருகாதவழி பவளவனம்போகிறேனென்
மனஸ்தாபம்பண்ணாதே மாலைமுடியாளே
மனஸ்தாபமென்னலுமே மாதுதலைகுனிந்தாள்
தலைகுனிந்தசாடைதனைத் தாதியர்கள் கண்டந்த
தென்புறப்பள்ளியறை தேன்மொழிக்குத்தான்திறந்து

வடபுறம்பள்ளியறை மயிலணைக்குதான் திறந்து
 கட்டிலின்மெத்தைகளைக் கனக்கவிரித்துதரி
 காம்பரிந்தமல்லிகைப்பூ கட்டிலின்மேல்பரப்பி
 பன்னீரும்கச்சாயம் பைங்கிளிக்குவைத்தாரே
 கண்டந்த அல்லியருங் கடுகநடந்தாளே
 மஞ்சத்தின்மேலாக மாதுகுதித்தேற
 அர்ச்சனன்பின்தொடர்ந்து அல்லிபக்கந்தானிருந்து
 தக்கோலம்மென்றுதின்று தனித்துவிளையாடி
 வெற்றிலைமென்றுதின்று விரும்பிவிளையாடி
 கச்சாயஞ்சொஞ்சந்தின்று கலந்துவிளையாடி
 காமக்கடலிலவர் கலந்துதெளிந்தார்கள்
 மோகக்கடலிலவர் முழுகித்தெளிந்தார்கள்
 தீராத ஆசையெல்லாம் தீர்த்தானே தேர்விசயன்
 ஆறாத ஆசையெல்லாம் ஆறினார்ச்சுன்னும்
 மஞ்சத்தைவிட்டிறங்கி வந்தாரிருவருமாய்
 மஞ்சனீர்சாலையிலே வந்துபுகுந்தார்கள்
 காலோடுகையையுங் கனிவாயும்சுத்திசெய்து
 மார்போடுதோளும் மதிமுகமுஞ்சுத்திசெய்து
 அலங்காரமண்டபத்தில் அமர்ந்தாரிருவருமாய்
 தாமமுடியார்கள் சதுரங்கமாடலுற்றார்
 அந்தநற்சமயத்தில் அழகொழுகுபுலந்திரனார்

புலந்திரன் தகப்பனிடத்தில் வருதல்

வீதிவிலாசமது விளையாடிவேல்வேந்தன்
 பந்தடித்துச்செண்டடித்துப் பாலன்விளையாடி
 தாயாரருகாகத் தார்வேந்தனோடிவந்தான்
 மகனாரைக்காணவே வாரியெடுத்தணைத்து
 உச்சிமுகந்தாளே உள்ளங்கால்முத்தமிட்டாள்
 உங்கள்-ஐயர்மடிமேலே ஆரணங்குசெல்லுமென்றாள்
 அப்போதேபுலந்திரனும் அர்ச்சனற்குமுன்னேவந்தான்
 வாரியெடுத்தாரே மகனார்புலந்திரனை
 அப்பாவருகவென் னழகுள்ளபுத்திரனே
 பொன்னுங்குடமே புலந்திரனேவாருமென்றான்
 தார்விசயனர்ச்சுன்னும் தன்மடியில்வைத்திருந்தான்
 அப்போதுபுலந்திரனும் அர்ச்சனருக்கேதுசால்வான்
 ஐயாவேநீர்கேளும் ஆண்மையுள்ள அர்ச்சனரே
 தங்கத்தேர்தந்தார்கள் தார்வேந்தமார்பாட்டார்
 செம்பொன்தேர்தந்தாரே சீருடையென்மாமன்

மாணிக்கத்தேர்தந்தாரே மண்டலத்துராசாக்கள்
 முத்துத்தேர்தந்தாரே முடிமன்னராசாக்கள்
 சித்திரவீதிகளுந் தெருவுபதியிரமும்
 மட்டில்லாவீதியெல்லாம் மதுரைக்குள் ஓட்டிவர
 பாண்டிப்பெருமானைப் பவளத்தேர்நான்கேட்டேன்
 தன்னாலேயாகாதென்று உன்னைவரவழைத்தாள்
 என்றுமகன்கொஞ்சுவதை யெழில்விசயன்தான்கேட்டு
 பார்த்தீபாவுந்தனுக்குப் பவளத்தேராவேண்டும்
 அப்படியேநான்தருவேன் அஞ்சாதேயென்மகனே
 தீவுக்குப்போகிறேனான் தீவிரமாய்க்கொண்டுவாரேன்
 எங்கேயிருந்தாலும் இகழ்ணமேகொண்டுவாரேன்
 எத்தனைநாளையிலே எனக்குத்தேர்கொண்டுவாரீர்
 மைந்தனவன்கேட்க மனதுமிகத்தாளாமல்
 மூன்றுபொழுதிலேநான் முடித்துமேவாரேனென்றார்
 ஒன்பதுநாளையிலே உனக்குத்தேர்கொண்டுவாரேன்
 இருயிருமென்றுசொல்லி எழுந்திருந்தார்மன்னவனார்
 அச்சதானந்த அரி யாயனுந்தானுமதாய்
 இருவரும்போது எழுந்துநடந்தாரே
 கூடநடந்தாளே கொம்பனையாளன்னம்போல்
 ஆணைசேனைபரிவாரம் அணுப்புலவோம்ராஜாவே
 சேனைபரிவாரந் திரளணியுங்கூட்டுவனே
 இருவரும்போரீரோ எந்தனுக்குச்சொல்லுமென
 ஆணையுஞ்சேனையும் அணுப்பவும்வேண்டாங்காண்
 இருவரும்போய்வாரோம் என்றுவழிநடந்தார்
 மன்னரிருவருமாய் மந்திரவாள்கைப்பிடித்து
 வைகைகரைகடந்து மதுராபுரிகடந்து
 எல்லைமுழுதுங்கடந்து இளந்தோப்புத்தான்கடந்து
 காட்டுவெளிகடந்து கரியமலைதான் கடந்து
 வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
 எட்டடிவேங்கைகள் இருக்கும்வனங்கடந்து
 பத்தடிவேங்கைகள் பருத்தவனங்கடந்து
 அண்டர்கள் அறியாத தண்டகவனங்கடந்து
 வேந்தர்கள் அறியாத வெளிக்காடுதான் கடந்து
 சிங்கமுறங்குவனம் சிறுபுலிகள் தூங்கும்வனம்
 ஆளியுறங்கும்வனம் அன்னபட்சி தூங்கும்வனம்
 ஒருநாரைக்கிருநாரை உயர்ந்தவனங்கடந்தார்
 கருநாரைக்கிரைதேடுங் கதலிவனங்கடந்தார்
 பவளம்விளைகின்ற பாங்கானகாடுகண்டார்

காடுதீப்பட்டாற்போல் காணுவதைக்கண்டார்கள்
 அச்சதானந்த அரி யாயரேயென்தோழா
 நான்-போகாதகர்மில்லை ஆடாததீர்த்தமில்லை
 பார்த்தாரிருவருமாய் பவளக்காடுகள் நுழைந்தார்
 கயிறோடுகாம்புகளை கலந்தகொழுந்துகளும்
 ஓடிப்படர்கிறதுஞ் உயர்கொம்பாய்நிற்கிறதும்
 தாவிப்படர்கிறதுஞ் சன்னல்பின்னலாகிறதும்
 வேறிற்பவளமது மின்னுகிறகாந்திகளும்
 பார்க்கமுடிகூடாது பவளம்விளைகிறது
 பவளப்புதுமைகளைப் பார்த்துத்திகைத்துநின்றார்
 அக்காட்டில்தானிருக்கும் ஆங்காரக்கதண்டுகளும்
 ஆனைத்தலையைப்போல அரியுங்கதண்டுகள்தான்
 கரடித்தலையைபோலக் கருங்குளவிதாமிருக்கும்
 சிங்கத்தலையைபோல செங்குளவிதாமிருக்கும்
 வேகமாய்முழமளவாய் வெளிப்பட்டுவந்தது
 வாள்விசயனைக்கொல்ல வந்தகதண்டுகளும்
 மன்னருச்சனரின் மச்சரேகையைப்பார்த்து
 தேவாதிபிண்டமீவன் தேர்விசயனர்ச்சுன்னகாண்
 பேரால்புகழ்பெற்ற பெருமாளிவர்காணும்
 கொன்றோமேயாமாலை குடிகேடுவந்துவிடும்
 நமது-கூட்டமழிந்துவிடும் குலக்கேடுவந்துவிடும்
 ஏன்றுமிகப்பயந்து எழும்பிக்கதண்டுகளும்
 அஞ்சிமிகப்பயந்து அடவியிற்சென்றதுகாண்
 ஆணைழகனவன் னர்ச்சுனனுமேதுசொல்வான்
 அச்சதானந்த அரி யாயரேயென்தோழா
 நாம்-தேவாதிபிண்டமென்று தெரிந்ததுகதண்டுகட்கு
 நம்மையேகண்டபோதே நடுநடுங்கிச்சென்றதுகாண்
 ஏன்றுசொல்லிக்கொண்டே இருக்குமந்தவேளையிலே
 கானகவேடுவர்கள் கனவேட்டையாடியவர்
 அக்காட்டுவேடுவர்கள் அவ்வழியேவாரர்கள்
 அர்ச்சுனரைமாயவரை அறிந்தந்தவேடுவர்கள்
 மெத்தப்பயந்தார்கள் விடவிடென்றுவேடுவர்கள்
 கண்டுபயந்தவர்கள் கடுகிவந்துதெண்டனிட்டார்
 வேடுவரோநீங்களென்று விசயனர்கேட்கலுற்றார்
 ஆமையாநாங்கள் ஆரணியவேடரென்றார்
 இக்காட்டுக்குள்ளேயே யிருக்குங்கதண்டுகளும்
 உங்களைக்கொல்லாதோ உத்தமரேசொல்லுமென்றார்
 கதண்டுகள்கொட்டாதோ காவலரேயுங்களையும்

தென் னாட்டுப்பேர்களைத் தீண்டாதுகதண்டுகளும்
 முகமறியாப்பேர்களை முறித்துக்கிடத்திவிடும்
 பவளம்வெட்டவந்தவரைப் பரலோகஞ்சேர்த்துவிடும்
 கதண்டுகொட்டிசெத்தவர்கள் கணக்குமிதங்களில்லை
 எங்கள் துரைபவளக்கொடி யெழுப்பின தனந்தமுண்டு
 செத்துமடிந்தவரைச் சீவனோடெழுப்பிடுவாள்
 என்றுமவர்சொல்ல ஏதுசொல்வாரர்ச்சுனரும்
 எங்கள் துரையென்றீரே உங்கள் துரைபேருமென்ன
 ஆருடையராச்சியங்கள் அறிவுரையுமென்றார்
 ஆறற்கேளையாவே அடியோம்உரைத்திடுவோம்
 பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடிராச்சியங்கள்
 சேரம்பூராசாக்கள் செகமைத்தோரம்பதுபேர்
 ஐம்பதுராசருக்கும் ஆணுமில்லைபெண்ணுமில்லை
 பவளக்கொடிராச்சியத்தைப் பாலனில்லை ஆளுகைக்கு
 கண்டகண்டகோவிலெல்லாம் கையெடுத்துக்கும்பிடுவார்
 காணாதகோவி லுக்கு காணிக்கையனுப்பிவைத்தார்
 இலையிலேசாதமுண்டால் என்ன தவமென்றுசொல்லி
 தரையையவர்மெழுகிச் சாதங்களுமுண்டார்கள்
 பாலடைக்குப்பால்கொடுப்பார் பசித்தார்முகம்பார்ப்பார்
 தவித்துவந்தபேர்களுக்குந் தண்ணீர்கொடுப்பார்கள்
 வந்தவரலாறும் வளர்ப்பும்பிறப்புஞ்சொல்வோம்
 சாலைகள்போட்டுவைத்தார் சத்திரங்கள்கட்டிவைத்தார்
 நல்லதண்ணீர்க்கிணறுகளும் நடபாவிக்கட்டிவைத்தார்
 அந்தணர்பிராமணர்க்கு அக்ராம்கட்டிவைத்தார்
 தேசபரதேசிகட்குத் திருமகுடங்கட்டிவைத்தார்
 குளங்களைவெட்டிவைத்தார் கோபுரமுங்கட்டிவைத்தார்
 என்ன தவம்பண்ணலும் எதினாலும்பிள்ளையிலை
 பெருமையாய்ப்பத்தாண்டு பேய்ந்தபெருமழைக்கு
 தெப்பலாய்மிதந்துநின்று சேர்ந்துதவம்பண்ணார்கள்
 மைந்தனைவேண்டியல்லோ மாளிகைமறந்தார்கள்
 புத்திரனைவேண்டியல்லோ பூமியைமறந்தார்கள்
 அவர்மேல்-ஆலம்விழுதோடி அறுகுமுளைந்திடவும்
 அரகராவென்றுசொல்லி அகோரதவம்பண்ணார்கள்
 அரகராவென்றசத்தம் அலைகடலொப்பனைபோல்
 சிவசிவாவென்றசத்தம் தெய்வலோகந்தான்கேட்கும்
 அவர்பண்ணுந்தவப்பயனை அறிந்துமல்லோயீஸ்வரனும்
 ஈஸ்வரனும்பார்வதியும் ரிஷபத்திலேறிவந்து
 சேரம்பூராசரிடம் சிவன்வந்துயேதுசொல்வார்

நீங்கள்-கூலிகுறைந்தவர்கள் குறைமரக்கால்போட்டவர்கள்
 ஆங்காடிகூடையை அதிரவிலையிட்டவர்கள்
 பட்டரைநெல்லுதனிற் பதரைக்கலந்தவர்கள்
 குளமடைத்துமேசுருவிக் கூண்டுகலைத்தவர்கள்
 நந்தவனமழித்தவர்கள் நற்பெண்டைக்கெடுத்தவர்கள்
 பாலடைக்குப்பால்வாரார் பசித்தார்முகம்பாரார்
 நீங்கள்-ஏதுதவம்பண்ணலும் ஏதுனாலும்பிள்ளையிலை
 இந்தப்பிறப்பிலேயும் எழுபிறப்பும்பிள்ளையிலை
 என்றதுகேட்டுமல்லோ இராசாக்களேதுசொல்வார்
 என்னபாவம்பண்ணலும் ஏதுதோஷஞ்செய்தாலும்
 பாவத்தைதீர்த்துவிட்டுப் பாலகனைத்தாருமையா
 என்றவர்துதிக்கையிலே யீசர்மனமிரங்கி
 பவளத்தின்கொடிமேலே பாலகியையுண்டாக்கி
 சுவ்வாசுவ்வாவென்று சூழந்தையமுகுததோ
 ஆணாமதுபெண்ணாமது அழகாய்வளர்த்திடுங்கள்
 செம்மையாயிருங்களென்று செப்பிநடந்தார்கள்
 பெண்ணையெடுத்துவந்து பிரியமாய்வளர்த்தார்கள்
 கவிழ்ந்தாள் தவழ்ந்தாளே கன்னியிளமயிலும்
 ஒருவயதுமிருவயது ஒன்றிரண்டுமுன்றுச்சு
 ஐந்தாம்பிராயத்திலே அறிந்தாள் பலகலைகள்
 பவளக்கொடியாளென்று பாருலகமாளுகிறார்கள்
 பட்டந்தரித்தலவோ பவனிவருகின்றாள்
 ஆணரசாண்டாலே அழிந்துபோஞ்சீமையென்று
 பெண்ணரசாளுகிறாள் பேடைமயிலணங்கு
 என்றதுகேட்டானே இளவிசயனர்ச்சுனனும்
 வாலைப்பிராயமோ வயதுமெத்தச்சென்றவளோ
 பதினூறுவயதாச்சு பைங்கொடிமாதருக்கு
 கொஞ்சம்பிராயமேனும் கொழுந்தெல்லாம்பிஞ்சலவோ
 பாதிப்பிராயமேனும் பக்கமெல்லாம்பிஞ்சலவோ
 பூர்க்கும்பிராயமையா பூம்பிஞ்சுவிடுங்காலம்
 காய்க்கும்பிராயமையா கனியுதிருநற்காலம்
 தன்வயதுந்தானறிவாள் தையலிளங்கொடியாள்
 ஆனாலும்வேடுவரே அவளழைக்கொல்லுமென்றான்

வேடன் பவளக்கொடியா ளழகைச்சொல்வது

ஏதென்றுசொல்வேனையா இளங்கொடியாள் தன்னழகை
 பார்க்கமுடியாதே பத்தினியாள் தன்னழகை
 நீர்முட்டைபோலிருக்கும் நேரிழையாள் தன்னழகு

சேற்கெண்டைபோலிருக்கும் தேன்மொழியாள் தன்விழிக
 மேற்புருவந்தன்னழகோ வேப்பிலைச்சாயலைப்போல் [ள்
 யிரழகும்பாவணையும் வண்டுமுதுகதுபோல்
 ஈச்சம்பழத்திலே யிருண்டகறுப்புமுண்டு
 நாவற்பழத்திலே நல்லகறுப்புமுண்டு
 அவள்-மயிரேகறுப்பொழிய மற்றக்கறுப்புமில்லை
 அவள்-புருவங்கருப்பொழிய பின்னேகறுப்புமில்லை
 தேய்பிரைச்சாயலைப்போல் திருநெற்றிதன்னழகும்
 சீரியமூக்கழகும் சிவந்தமுகத்தழகும்
 முத்துப்போல்பல்வரிசை முருக்கிதழ்போற்செவ்வுதடும்
 வள்ளைத்தண்டுபோலே வளர்காதிரண்டழகும்
 கழுத்தழகும்பாவணையும் கழுக்குலைசாய்ந்தாற்போல்
 அகண்டபுஜமழகும் ஆலிலைபோல்தன்வயிறும்
 முளைத்தெழுந்தழங்கிலைப்போல் மொய்குழலாளின்புஜமும்
 பத்துவிரலழகும் பயிற்றங்காய்நெற்றதுபோல்
 சிங்கத்திடைபோலே சீரானயிடையழகும்
 இருதுடையிரண்டழகும் யிளவாழைத்தண்டதுபோல்
 முத்துசிப்பிதைத்தாற்போல் முழங்காலிரண்டழகும்
 பாம்பின்படம்போலே பாதத்திரண்டழகும்
 புத்தகஞ்சோந்தாற்போல் புறங்காலின்பின்னழகும்
 அவளுக்குஒப்பானார் ஆருமில்லைவையகத்தில்
 சுவரிலெழுதலாம் சுவர்ணத்தில்வார்த்திடலாம்
 படத்திலெழுதலாம் பதுமைபோற்பார்சுகலாம்
 சந்திரனைப்போல்முகமாய்த் தையல்துலங்குகிறுள்
 சூரியனைப்போல்முகமாய்த் தோகைதுலங்குகிறுள்
 ஈயத்தைக்காய்ச்சி யிலையிலேவிட்டாற்போல்
 பொன்னையுருக்கி பூமியிலேவிட்டாற்போல்
 தங்கத்தைக்காய்ச்சி தரையிற்கவிழ்த்தாற்போல்
 நீறுபூத்தீயினை ஊதிபார்த்தநிறம்போல
 ஆயிரம்மின்னலிலே சோதியின்னல்பிறந்தாற்போல்
 பார்க்கமுடியாது பத்தினியாள் தன்னழகை
 அவ்வார்த்தைகேட்டுமவர் அர்ச்சனருமேதுசொல்வார்
 அவளை-மண்டலத்துராசாக்கள் மாலைதரித்தாரோ
 கன்னியிளங்கொடிக்குக் கலியாணஞ்செய்தாரோ
 விசயநன்றுகேட்கையிலே வேடுவருமேதுசொல்வார்
 நாலுலட்சங்கோடியுண்டு நாயகியைநாடிவந்தோர்
 பத்துலட்சங்கோடியுண்டு பத்தினியைக்கேட்டவர்கள்
 வண்ணலட்சங்கோடியுண்டு மாதரைக்கேட்டவர்கள்

கைநீட்டிமாலையிட்டார் காசினியிலாருமில்லை
 நித்தியகன்னியாய் நேரிழையும் இருக்கின்றார்
 நல்லதுவேடுவனே நாயகிமாதவளும்
 கன்னியிளங்கொடியுங் கனவேட்டையாடுவளோ
 வேட்டைக்குவருவதுண்டோ வேடுவனேசொல்லுமென்றார்
 மாதரந்தகன்னியரும் வாராளோவேட்டைமுகம்
 ஆனாகேளையாவே அடியேனெருவார்த்தை
 மாதமொருபயணம் வனவேட்டைவருவதுண்டு
 திங்களொருபயணம் வருவாளேதேன்மொழியாள்
 மற்றொருநாளையிலே வருகிறதில்லையென்றார்
 ஆனாலும்வேடுவரே அறியவொருவார்த்தை
 காட்டுக்குவந்தாளே கன்னியிளங்கொடியும்
 பவளக்கொடியாளும் பரிவேட்டைவந்தாளே
 இந்ததோர்வனத்திலே இருக்கும்மிருகங்களில்
 எந்தமிருகத்தின்மேல் இச்சையுண்டுமாதருக்கு
 ஆசைகொண்டமிருகமெது ஆவியரேசொல்லுமென
 ஆனாகேளையாவே அடியோமொருவிண்ணப்பம்
 எந்தெந்தமிருகம்பட்சி எதிர்பட்டுவந்தாலும்
 கண்டந்தநாழிகைக்கே கண்டிப்பாள்தப்பாமல்
 தனக்கானமான்சின்கம் தத்தைகுயில்மயிலே
 அன்னத்தைக்கண்டாலே ஆசையாய்விட்டிடுவாள்
 மற்றவகைகளையெல்லாம் வாரிப்போரிட்டிடுவாள்
 ஏந்திழையாள் கோட்டையது எத்தனைத்தூரமுண்டு
 பன்னிருகாதவழி பவளங்கள்விளைகிறது
 நடுநடுவாயிருக்கிறது நாயகியாள்கோட்டையது
 புகழ்புகழாயிருக்கிறது பொற்கொடியாள்கோட்டையது
 ஆனால்நீர்போய்வாரும் அன்புள்ளவேடுவரே

அர்ச்சுனன் பவளக்கொடியாள்மேல் மோகித்தது

வேடுவரும்போனபின்பு விசயனுமேதுரைப்பான்
 அச்சுதானந்தவரி யையரேயென்தோழன்
 ஆரணங்குவார்த்தைகளை அன்பாகக்கேட்கையிலே
 மன்மதபாணமது மார்புருகிப்போகிறதே
 சித்தசன்விட்டகணை சிறுமார்புருகிறதே
 மாரனவனெய்தகணை மார்பைப்பிளக்கிறதே
 அவளை-கண்ணுலேகண்டாலே காமக்களைதீரும்
 பார்த்தேனையாமாகில் பசிதாகந்தீருமென்றான்
 என்றைக்குக்காண்பேனோ ஏலப்பசுங்கிளியை

மாலைதரியாமல் வருவதில்லையென் தோழா
 பாவையைக்கலியாணம் பண்ணாமல்வருவதில்லை
 அவளழகைப்பார்ப்பதெப்போ தாசைதெளிவதென்றே
 கொம்பனையாள் தன்னுடைய சூரலோசைகேட்பதென்றே
 பவளக்கொடிமாதை பார்த்தணைவதெப்போதோ
 அச்சுதானந்த அரி யாயருமேதுசொல்வார்
 ஏன் காணும்வாள்விசயா இந்தமதியுந்தனுக்கு
 மகுடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசி அல்லியற்கு
 போய்முன்றுநாளாறு பொழுதிலேவாரேனென்று
 மைந்தன்மேலாணையிட்டு வந்தீரேமன்னவனே
 மைந்தன்மேலிட்டவாணை மறந்தீரோவாள்விசயா
 மற்றொருகன்னியரை மணமாலைசூட்டினையே
 மகுடதுரையல்லியரும் மங்கையவள்பொல்லாதாள்
 வாழ்பாண்டிநாடுடையாள் வருவாளேபடைகூட்டி
 சொல்லுக்குமஞ்சாளே தொடர்ந்துவந்துபடையெடுப்பாள்
 வெட்டிவெட்டித்துணித்திடுவாள் வீரமணிவாளாலே
 வேண்டாங்காணென்தோழா வெறுத்துவிடுமிக்கருமம்
 ஆணைமுகுமன்னன் அர்ச்சுனனுமேதுசொல்வான்
 நீர்-என்னதான்சொன்னாலும் என்செவியிலேருது
 மாதந்தகன்னியரை மணமாலைசூட்டினக்கால்
 சித்தசன்விகாரமது தெளியுங்காணென்தோழா
 நான்-செத்துமடிந்து செலவழிந்துபோனாலும்
 மாண்டுமடிந்து வைகுண்டம்போனாலும்
 செத்தவிடந்தனிலே செங்கழுநீர்பூபூப்பேன்
 சூடமல்லியாய்ப்பிறந்து கொண்டையிலேபோயிருப்பேன்
 கொண்டைக்குப்பூவானேன் கொய்வனத்திற்பையாவேன்
 கண்ணுக்குமையாவேன் காலுக்குமெட்டாவேன்
 நாயகியாள்நெற்றியிலே நற்சாந்துப்பொட்டாவேன்
 அவள்-முந்தாணித்தொங்கலிலே பொத்தியமுள்ளாவேன்
 என்றென்றுதெளியுமோ யெக்காலஞ்சென்றிடுமோ
 கைசோர்ந்துமெய்சோர்ந்து கனத்தமுடிசோர்ந்து
 கலகலத்துகிலுகிலுத்து காமம்வந்துமேலோடி
 நேமங்கெட்டுமதிசூலைந்து நினைவெல்லாந்தடுமாறி
 மயங்கிக்கீழ்விழுந்தானே மாதர்மேல்நினைவாகி

பவளக்கொடியாள் வேட்டைக்கு வருதல்

அன்றையப்போதையிலே ஆனந்தவாழ்மாரி
 பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்

வேல்பொருதுங்கண்ணாளும் வெளியேபுறப்பட்டாள்
 ஈட்டிபிடிமன்னவர்கள் யேழுலட்சம்பத்துலட்சம்
 கத்திபிடிமன்னவர்கள் கணக்குமிதங்களில்லை
 பட்டயநேரிசமும் பாரியவில்மழுவும்
 கத்திக்கட்டாரியெழு கதைதண்டக்கோல்கழுமுள்
 குறுந்தடியீட்டியுடன் குந்தமுடைவாள்முதலாம்
 எண்ணெஞ்சுஆயுதமும் எடுத்தரையிற்கட்டினார்கள்
 பாராசாரிபுரவியின்மேல் பவளகன்னியேறினாள்
 சுற்றிக்குடைபிடித்தார் சூரியனைதான்மறைக்க
 ஆள்படைசேவகரும் அனந்தகோடிசேனைகளும்
 தாதிகளும்மூப்பிகளுந் தையல்மார்சூழ்ந்துவர
 பத்துலட்சஞ்சேனையுடன் பரிவேட்டைவாராளே
 ஆனையின்மேல்பேரிகையும் அஸ்வம்மேல்டங்காவும்
 ஒட்டையின்மேல்நகபத்தும் ஓசைகொட்டகிளம்பினது
 பேய்த்தாரையூதவே பெரியடமாரம்அடிக்க
 சின்னம்முழங்கவே திருச்சின்னந்தான்முழங்க
 ஐங்காதவழிதாரம் அதிர்கிறதுபேய்த்தாரை
 பயணம்பயணமென்று பயணபேரியாகிறது
 அந்தவனங்களெல்லாம் அதிரவருகிறார்கள்
 பொங்குங்கடல்போலே போய்ப்புகுந்தார்கானகத்தில்
 செம்புலிவேட்டையாடி சிறுத்தையின்வேட்டையாடி
 ஓநாயின்வேட்டையாடி ஒட்டகவேட்டையாடி
 வக்காவுங்கொக்குகளும் வருங்குருவிதாராவும்
 அம்புக்கொவ்வொன்றாக ஆரணங்குளய்துவிட்டாள்
 தப்பாமற்கொன்றுகொன்று தள்ளிவிட்டாள்கானகத்தில்
 வேட்டைகளாடியே விடாய்த்துத்தளர்ந்தாளாம்
 கானகத்துமண்டபத்தில் கடுகிவந்திறங்கினார்கள்
 பஞ்சணைமெத்தையிலே பதியக்கொலுவிருந்தாள்
 தாம்பூலம்போட்டுக்கொண்டு தனியேகொலுவிருந்தாள்
 வாசங்கள்பூசிக்கொண்டு மகிழக்கொலுவிருந்தாள்
 கேளிக்கைபார்த்திருந்தாள் கெம்பீரநாயகியாள்
 சங்கீதம்பாடக்கேட்டு தையனல்லாள் இருக்கின்றாள்
 அப்போதுசெயவிசய அர்ச்சுனனுந்தானெழுந்து
 அச்சுதானந்தவரி யையர்முகம்பார்த்து
 வந்தாளிங்குவந்தாள்காண் மாதரிளங்கொடியாள்
 பவளக்கொடியாளும் பைங்கிளியாள்வந்தாள்காண்
 கானகத்துமண்டபத்தில் கன்னியரும்வந்தமர்ந்தாள்
 மத்தளவோசையது கேட்கிறதுமாயவரே

என்னவடிவுருவம் எடுப்பேன்காணென்தோழா
 அர்ச்சுனரேவுன்னடக்கை அறிந்திருந்தும்நானொருத்தன்
 அலைச்சல்படும்படியாய் அறியாமலுன்பின்வந்தேன்
 என்னவடிவானாலும் எடுத்துக்கொள்ளும்போர்விசயா
 கதண்டுகொட்டிமடிந்தாற்போல் கானகத்தில்கிடக்கின்
 கால்வேறுகைவேறாய் கட்டிக்கிடத்திவைத்து [தேன்
 மாயவரேசுற்றிவந்து மாரடித்துநீரழுங்காண்
 என்னைநீர்சுற்றிவந்து யிழவுகொடுத்தழுங்காணும்
 பெண்ணாய்வடிவெடுத்து பிரலாபித்திடுங்காணும்
 மாரிழவுகொடுத்தெனக்கு மயிரழவுநீர்கொடுங்காண்
 குரலோசைநீரெடுத்துக் கூவியழுமொருவேளை
 பெண்குரலைக்கேட்டு பேதையும்வந்திடுவாள்
 ஆரென்றுபார்க்கவே வருவாள்காணாரணங்கு
 ஆரணங்குமிங்குவந்து ஆரென்றுகேட்டாக்கால்
 மாலையிட்டகணவனென்று மயிலணைக்குநீருரையும்
 யாத்திரையாய்வந்தோமென்று இயம்புங்காண்தேன்
 மங்கிலியபிட்டசைகேளு மாதும்முப்பிடுவாள் [மொழிக்கு
 ஆனந்தவாழ்மாரி அவளழகைநான்பார்ப்பேன்
 கண்ணுக்குநன்றாலுல் கனமாலைசூட்டுகிறேன்
 அழகாயிருந்தாலே அவளைமணஞ்செய்திடுவேன்
 வடிவுகள்மட்டானால் மதுரைக்குப்போய்விடுவோம்
 என்றுசொல்லியர்ச்சுனனும் எம்பெருமானைநினைத்து
 பார்த்தீபனார்ச்சுனனும் பரந்தாமனைநினைத்து

அர்ச்சுனன் கதண்டு கொட்டி செத்தவன் போலிருத்தல்

பொந்தியைத்தானடக்கிப் பொட்டெனப்பூமியிலே
 மூச்சையடக்கியே முடிசோர்ந்துகீழ்விழுந்தான்
 செத்தவனைப்போலாகத் தீவிரமாய்கீழ்விழுந்தான்
 மாண்டவனைப்போலாக மன்னன்கீழ்விழுந்தான்
 அச்சுதானந்தவைய ரவரேதுசெய்தாரென்றால்
 கால்கைகள் வேறுகக் கட்டிக்கிடத்திவைத்து

யூகிருஷ்ணதேவர் பெண் வடிவெடுத்து புலம்பல்

பெண்ணாய்வடிவுகொண்டு பிரலாபங்காட்டலானார்
 தன்னுடையதலைமயிரைத் தானும்விரித்துக்கொண்டு
 மன்னவனைச்சுற்றிவந்து மாரடித்துத்தான்விழுந்தார்
 கொற்றவனைச்சுற்றிவந்து கோவென்றழகலுற்றார்
 மலையேபருவதமே வாட்டமில்லையென்றிருந்தேன்

செம்மலைப்பருவதமே சேதமில்லையென்றிருந்தேன்
 செத்துமடிந்தாயோ சிவலோகம்போனையோ
 மாளவோயிங்குவந்தாய் மாபாவிபட்டணத்தில்
 சாகவோயிங்குவந்தாய் சண்டாளன்சீமையிலே
 உன்னைப்பறிகொடுத்து ஒருத்தியுமாய்ப்போவேனோ
 மைத்துனருக்கென்னசொல்வேன் மாமனார்க்கென்னசொல்
 என்றுவக்கணைகளிட்டே யேங்கிப்புலம்பலுற்றார் [வேன்
 அழுகின்றசூரலோசை ஆரணங்குகேட்டுவிட்டாள்
 பவளக்கொடியாளும் பத்தினியாள்கேட்டுவிட்டாள்
 ஆடுதலும்பாடுதலும் அத்தனையுங்கையமர்த்தி
 ஆரடாதுதுவனே அடர்ந்தவனந்தனிலே
 அழுகின்றசூரலேது ஆராய்ந்துபார்த்துவாவா
 பெண்சூரலாய்க்கேட்கிறது போய்பார்த்துவாருமென்றாள்
 மாதாசெலவருள வனத்திலொருதுதுவனும்
 ஓடினாந்துதுவனும் ஒருநொடியில்போய்துழைந்தான்
 கதண்டுகள்கொட்டியே கானகத்தில்மாண்டவனைக்
 கண்டொருத்திப்புலம்புவதுங் கண்ணுலேதான்பார்த்து
 ஓட்டம்நடையுடனே ஓடிவந்தான் துதுவனும்
 பவளக்கொடிமாதே பத்தினியேயென் னாச்சி
 ஆரோவொருத்தியவள் ஆளனுந்தேவியுமாம்
 புருஷன்மடிந்துவிட்டான் புலம்புகிறாள்பெண்சாதி
 கதண்டுகொட்டிமாண்டுவிட்டான் கதறிப்புலம்புகிறாள்
 அவனைவந்துயெழுப்பிவிட்டால் அனேகமானபுண்யமுண்டு

பவளக்கொடியாள் வந்து காண்பது

இந்ததொருமொழிகேட்டு எழுந்தாள்பவளகன்னி
 முத்துநிறைபல்லக்கில் மொய்குழலுமேறினாள்
 மாண்டவன்றன்னருகே வந்திறங்கினாள் காண்
 அச்சுதாநந்தரென்னு மையர்புலம்புகிறார்
 நான்-பாராதநாடுமில்லை பணியாதகோயிலில்லை
 மீதியாதவனங்களில்லை மீதிசோதியுமில்லை
 தேசம்பலபலவாய்த் தீர்த்தமுமாடிவிட்டேன்
 பூமிபலபலவாய்ப் பூவலமுஞ்சுற்றிவிட்டேன்
 பவளப்புதுமையிங்கே பார்க்கவந்தேன்மாதாவே
 யானையின்மத்தகத்தை யரியுங்கதண்டுமிங்கே
 குதிரைசிரசரியுங் குளவியுண்டிவ்வனத்தில்
 சிங்கத்தலைபிளக்குஞ் செங்குளவிகொன்றனவே
 அறியாமலிங்குவந்தோம் அரும்பாவிபட்டணத்தில்

தெரியாமலிங்குவந்தோம் செனத்துரோகிதேசமதில்
 இப்படிவருங்கருமம் யாதொன்றும்நானறியேன்
 மலையேபருவதமே வாட்டமில்லாக்குஞ்சரமே
 செம்மலையேபருவதமே சேதமில்லாச்சுந்தரமே
 கல்லானதூணைஉன்னைக் கரையானரித்ததுவோ
 இரும்பானதூணையுன்னை யெரித்ததுவோசெல்லேறி
 செம்பருந்துவந்துவுன்னைச் சிறகாலடித்ததுவோ
 மோதிரக்கையதனை முகத்தோடறைந்துகொண்டாள்
 கோவென்றசத்தமுடன் குமுறியமுகலுற்றாள்
 தரையிற்புரண்டமுதார் தரணியளந்தவரும்
 பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளத்தின்கன்னியரும்
 ஆரடிபெண்ணைநீ அமுதுபுலம்புவதேன்
 எந்தவூரெந்ததேசம் யெங்கிருந்திங்குவந்தீர்
 மாண்டவார்யார்காணும் மாதேநீசொல்லுமென்றாள்

கிருஷ்ணர் சொல்வது

ஆனால்கேளம்மாவே ஆரணங்கேசொல்லுகிறேன்
 எங்களுக்குவருமுண்டோ எங்களுக்குநாடுமுண்டோ
 தேசந்திருபவர்க்குச் சீமைகள்பூமியுண்டோ
 நாடுவடக்கேயம்மா நகரிதிருக்காஞ்சி
 தேசம்வடக்கேயம்மா திருக்காஞ்சிநந்நகரம்
 தீவுபலதிரிந்து தீர்த்தங்களாடிவந்தோம்
 பூமிபலகோடி பூவலமுஞ்சுற்றிவந்தோம்
 பவளப்புதுமையைப் பார்க்கவந்தோமென்தாயே
 மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளனிவர்காணும்
 தாலிதரித்துக்கொண்ட தலைவனிவர்காணும்
 மார்பளவாய்முகமளவாய் வந்ததுகதண்டுகளும்
 மாலைமுடியாணை மன்னவனைக்கொன்றுதம்மா
 தாலிச்சரடிமுந்து தலைவிரிக்கநாளாச்சு
 எங்கேயோவானம் இடிகின்றதென்றிருந்தேன்
 தப்பாதேவானந் தலையிலிடித்ததம்மா
 அண்ணனில்லைதம்பியில்லை ஆதரிப்பாராருமில்லை
 அள்ளியிடுவார்கள் அவனிதனிலாருமில்லை
 இருவராய்வந்தோமே ஒருத்திநான்போவேளை
 உன்-பெரும்புண்ணியமாக பிழைக்கவழிபாருமென்றாள்
 மங்கிலியப்பிச்சையது மாதாவேதாருமம்மா
 உன்-தருமமாய்ப்போகுதம்மா தாயேமுகம்பாரும்
 முந்தானையேந்திவந்து முன்னாலேநின்றமுதாள்

மடிபிச்சைதாருமென்று மடியேந்திநின்றளே
 பக்கத்தில்நின்றதொரு பாங்கியருமேதுசொல்வார்
 பவளக்கொடியாளே பத்தினியேயென்னாச்சி
 ஆரோவொருத்தன் அவனைக்கதண்டுகொட்டி
 செத்துக்கிடக்கின்றான் சேயிழையாள் அவனைச்சுற்றி
 மாரிழவுதான்கொடுத்து மண்ணிலழுகின்றாள்
 அவனையெழுப்பினால் ஆச்சியரேபுண்யமுண்டு
 வாலிப்பிராயமம்மா வயதுபதினாறாவே
 அவிந்தவிளக்கேற்றுவைத்தால் அநேகதர்மமுண்டெனவே
 பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாள்கேட்டு
 பாசாங்குகள்ளியைப் பார்ப்பிடித்துத்தள்ளுகடி
 என்று-மேகலைபோலே மெள்ளநடந்துவந்து
 அவன்-காலைப்பிடித்துக் கரியமுடியசக்கி
 பார்த்தன்திருமுகத்தைப் பார்த்தால்பலகாலும்
 மூடியிருக்கின்ற முக்காட்டைவாங்கியல்லோ
 உற்றுற்றுப்பார்த்தாளே ஒளிபிறந்தகண்ணாலே
 வானவர்கள்பெண்டுகளை வலதழிக்குங்களானடி
 மட்டில்லாப்பெண்டுகளை வகைமோசஞ்செய்தவண்டி
 தேசத்துமாதர்களைச் சிறையெடுக்குங்களானடி
 பிரட்டுங்கள்தாதிகளே பின்னழகைப்பார்ப்போமென்றாள்
 தாமக்கருங்குழலாள் தாதிபுரட்டலுற்றாள்
 முன்னழகும்பின்னழகும் முதுகில்மச்சரேகைகளும்
 தோளில்துளபமாலை தொப்புளிலேயமுர்தகலசம்
 பல்லிப்பரசவீணை பாதத்திற்செந்தாமரை
 மீசைமுருக்கழகும் விழியின் திருவழகும்
 நாவிலேநட்சத்திரம் நயனவிழிப்பாவனையும்
 பதினெட்டுலட்சணமும் பார்த்தாளேபத்தினியாள்
 தேவாதிபிண்டமடி திருமாலின்மைத்துனண்டி
 பேராற்பெரியதொரு பெருமாளின்மைத்துனண்டி
 இவனைநாமெழுப்பினால் எனக்குவருமோசமென்று
 பவளக்கொடியறுத்துப் பார்த்தீபனைக்கட்டுமென்றாள்
 பவளக்கொடியறுத்துப் பாங்கிமார்கட்டலுற்றார்
 அப்போதருச்சுன்னும் ஆயனைத்தானினைந்து
 வாள்விசயனர்ச்சுன்னும் மாயனைத்தானினைந்து
 எப்படியோவுந்தயவு எம்பெருமாள்மேகவாண்
 ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
 அரிராமாமாயவரே அருகிருந்து காருமென்றார்
 கட்டினதேயுண்டானால் கழற்றவேபாருமென்றார்

மனதில்நினைந்தானே வாள்விசயனர்ச்சுனனும்
 பவளக்கொடியாலே பாங்கிமார்கட்டினார்கள்
 கட்டுக்கொடிகளது கடுகவேயிற்றுதங்கே
 ஆனைகட்டுட்சங்கிலியால் அர்ச்சனைக்கட்டினார்கள்
 ஆயன்தயவாலே அரிராமர்கிருபையாலே
 அதையும்பிடித்திழுத்தே அறுத்தானர்ச்சுனனும்
 மார்பின்சரப்பளியை வாங்கியவள்கொடுத்து
 கெட்டியாய்க்கட்டுமென்று கிட்டவந்துநின்றாளே
 மாணிக்கச்சரப்பளியால் வலித்திழுத்துக்கட்டினார்கள்
 அவன்-காலையசக்குகிற கால்சேஷ்டைமெத்தவுண்டு
 கையைசக்குகிற கைசேஷ்டைமெத்தவுண்டு
 இங்கேயிருந்தாலே எனக்குவருமோசமென்று
 பங்கயஞ்சீர்கண்ணை பவளக்கொடியாளும்
 பல்லக்கின்மீதேறிப் பாங்கியர்கள்சூழ்ந்துவர
 ஏந்திழைமார்சூழவேவந் திறங்கினுள்மண்டபத்தில்
 வாள்விசயனர்ச்சுனனும் மாணிக்கச்சங்கிலியின்
 கட்டையவிழ்த்தவனுங் கடுகவெழுந்தானே
 அச்சுதானந்தவரி ஐயரேயென்தோழா
 ஆயிரந்தோழருக்கு அரியசிகாமணியே
 கண்டரோதோழாநீ கண்ணிகையின்லட்சணத்தை
 பார்த்தீரோயென்தோழா பவளக்கொடிலட்சணத்தை
 இவளுக்குஒப்பாரார் யாருமில்லைவையகத்தில்
 ஈஸ்வரன்தன்தேவி ஈஸ்வரியுமீடல்ல
 இராமருடதேவி இலட்சுமியுமீடல்ல
 சதுர்முகனுடையதேவி சரஸ்வதியுமீடல்ல
 மூச்சுவாங்கேமன்தேவி மோககன்னியீடல்ல
 இந்திரனார்தன்தேவி யிந்திராணியுமீடல்ல
 ஒளிசந்திரன்தேவி யுரோகணியுமீடல்ல
 தபிசூரியன்தேவி சாயாவுமீடல்ல
 வடிவேலன்தன்தேவி வள்ளியுமீடல்ல
 மன்மதன்தன்தேவி மாதூரதியீடல்ல
 ஆருடைய அழகுக்கு ஆரணங்கைஒப்பிடுவேன்
 வேறிற்பவளமது மின்னுகிறகாந்திகண்டாய்
 ஆயிரமின்னலிலே சோதிமின்னல்தன்னொளியாம்
 கண்ணுலேமுடியவில்லை கண்ணியழகைப்பார்க்க
 எப்படிதான்மறந்திங்கே இவளைவிட்டுநான்போவேன்
 இறப்புக்கும்பிறப்புக்கு மினியொருபெண்வேணுமோதான்
 இவளை-மாலைதரியாமல் வருவதொருநாளாயில்லை

இவளாலேயென்னுயிரை இழக்கிறதும் தப்பாது
 அச்சுதானந்தவரி யையருந்தான்கேட்டு
 ஏன்காணும்வாள்விசயா இந்தமதியுந்தனுக்கு
 தோண்மாலைபோட்டதொரு தோழிமார்தங்களிலும்
 பாஞ்சாலன்பெற்றபெண்ணை பத்தினியைமாலையிட்டீர்
 அவளிலுமதியழகோ ஆரணங்கிவளமுகு
 சொந்தவெனதுதங்கை சுபத்திரையைமாலையிட்டீர்
 அவளிலுமதியழகோ ஆரணங்கிவளமுகு
 அகத்தியனார்பெண்போக வதியவளைமாலையிட்டீர்
 அவளிலிமதியழகோ ஆரணங்கிவளமுகு
 மேகம்பயின்றெடுத்த மின்னொளியைமாலையிட்டீர்
 அவளிலுமிவளமுகோ ஆனந்தவாழ்மார்பா
 மதுரைதுரையல்லியரை மாலையிட்டீர்வாள்விசயா
 அவளிலுமிவளமுகோ ஆரணங்குபெண்மயிலாள்
 மெல்லியரைப்பார்க்கிலும் மிச்சமுண்டோயிவளமுகு
 வேண்டாங்காண்வாள்விசயா வெறுத்துவிடுமிவளாசை
 ஏழுலட்சந்தேவிமா ரெல்லோருந்தானிருக்க
 மாதொருத்திக்காகவே மயங்கியழுவானேன்
 என்னாலும்காண்டாவன மெரித்தவன் அப்போது
 நீர்-என்னதான்சொன்னாலு மென்செவியிலேருது
 மாதந்தக்கன்னியரை மணமாலைசூட்டினால்
 என்னுடையசீவனிங்கே இருக்குக்காணென்தோழா
 எண்ணப்படிமுடிக்க ஈஸ்வரனே வேண்டுங்காண்
 என்று-இருவருமாகவே இருக்கின்றவேளையிலே
 பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடிநாயகியும்
 பொழுதெல்லாஞ்சரிந்ததினால் போகவேண்டும்மாளிகைக்கு
 மார்பின்சரப்பளியை வாங்கிவாதாதியென்றாள்
 அப்போதுதாதிமார்கள் அதிதூரிதமாகவந்து
 ஆர்காணும்மன்னவனே அழகானஐயாவே
 ஆச்சியர்கட்டிவைத்த அழகுசரப்பளியை
 கட்டிவைத்துபோனதைக் கடுகவேதாருமென்றார்
 பொழுதெல்லாஞ்சரிந்தது போகின்றளரண்மனைக்கு
 மார்பின்சரப்பளியை மன்னவனேகொடுத்திடென்றார்
 திட்டென்றெழுந்திருந்து தேர்விசயனே துரைப்பான்
 உங்கள்-கோட்டைகளேறிவந்து குதித்தானேடிக்கொம்பனை
 அரண்மனையேறிவந்து ஆரணங்கீர்குதித்தானேடி [யீர்
 மதிலேறிகுதித்தேனேடி மாதநல்லாள்கோட்டையிலே
 பெட்டிபோய்யெடுத்தேனே பொக்கிஷந்திருடினேனே

மாதவள்கைபடவே வலியவந்துதொட்டேனே
 கள்ளன் திருடனைப்போல் கன்னமிட்டுப்போனேனே
 என்னகுற்றஞ்செய்தேனான் என்னையவள்தானும்
 கட்டழகிமாதவளங் கட்டிவைத்துப்போனாளே
 கள்ளனைப்போலாகக் கட்டவும்நியாயமுண்டோ
 திருடனைப்போலாகச் சேர்த்துகட்டநியாயமுண்டோ
 கட்டினாலுந்தீராது கன்னியவளாசையது
 கட்டியமாதானாலென்னைக் காட்டில்விட்டுபோகலாமோ
 கூடவழைத்தலவோ கொம்பனையாள்போகவேணும்
 அரண்மனைக்கென்னையும் அழைத்துப்போகலாகாதோ
 என்னசுதந்தரத்தால் உன்னையவள்கட்டிவைத்தாள்
 அம்மானின்மகனென்று ஆசையாய்கட்டினாளோ
 அத்தையின்மகனென்று அன்பாகக்கட்டினாளோ
 வாகானகன்னியென்று மணமாலைசூட்டினேனே
 வடிவானகன்னியென்று வாழ்மணஞ்செய்தேனே
 என்னசுதந்தரத்தால் என்னையவள்கட்டிவைத்தாள்
 கையிலகப்பட்டதை கன்னியரேவிடுவேனே
 மார்பின்சரப்பளியை மாதேகொடுக்கேனடி
 வலியவந்தபாக்கியத்தை மாதரசேவிடுவேனே
 சண்டைக்குவேண்டுமென்றால் சரியாகவாரேனடி
 அவளுக்கும்குஞ்சுவேனே ஆனந்தவாழ்மாரி
 என்றதுகேட்டுடனே ஏதுசொல்வார்தாதியர்கள்
 உந்தனுக்குச்செய்த உபகாரமத்தனையும்
 வேங்கைக்குச்செய்த விஷதாரியாச்சுதடா
 செத்தவிடத்தில்செத்து செல்லுளுத்துப்போகாமல்
 மாண்டவிடத்தில்மாண்டு மண்ணுளுத்துப்போகாமல்
 எழுப்பிவிட்டதோஷமோ இத்தனையும்பேசுகிறாய்
 ஆகாத்தியம்பேசுதற்கு அடுக்குமோவுந்தனுக்கு
 என்றதுசொல்லியே இளங்கொடிமார்நடந்தார்
 வாய்வேகமாகவே வந்தாரேமண்டபத்தில்
 பவளக்கொடிமாதுக்குப் பாதத்தில்தெண்டனிட்டார்
 கைகட்டிவாய்புதைத்துக் கன்னியருமேதுரைப்பார்
 மார்பின்சரப்பளிக்காய் மன்னவனைப்போய்க்கேட்டோம்
 கேட்டதற்கவனளக்குங் கெட்டிக்காரத்தனத்தை
 என்னென்றுசொல்லுவோம் இடிவிழுவான்சொன்னசொ
 பொழுதுசரிந்தது போகிறேமரண்மனைக்கு [ல்லை
 மார்பின்சரப்பளியை மன்னவரேதாருமென்றோம்
 தரமாட்டேனென்றுசொல்லித் தப்புதப்பாபேசுகிறான்

வாடிபோடியென்கின்றான் வசைகேலிபண்ணுகிறான்
 அவளுக்கும்ஞ்சுவேனே அமருக்குவருவேனென்றான்
 இப்பேச்சுகேட்டதுமே யேதுசொல்வாள்பவளக்கொடி
 அப்போதேசொன்னேனே அநர்த்தம்வருமென்றுசொல்லி
 அவனையெழுப்புவதே ஆகாதென்றுரைத்தேனே
 நமக்கதுவினை என்று நாசுச்சேசொன்னவளும்
 பொன்னுஞ்சரப்பளியும் போனாலும்போகட்டும்
 மாளிகைக்குநாம்போவோம் மாதுநல்லீர்பயணமீடும்
 என்றதுசொன்னவுடன் இளவிசயனர்ச்சுனனும்
 அச்சுதானந்தவரி யையார்முகம்நோக்கி
 என்னவடிவருவம் எடுக்கலாமென்தோழா
 அன்னத்தின்மேலேநல் ஆசையுண்டுமாதருக்கு
 வேடனைப்போலாக வேஷமெடுங்காணும்
 என்னைவிலைகூறி யெடுத்துப்போம்ஏந்திழைமுன்
 பார்த்தாசைப்பட்டல்லவோ பரிந்துவிலைகேட்பாள்
 ஆயிரம்பொன்னென்றுசொல்லி அவள்கையில்நீர்கொடுத்த
 ஊருக்குநேர்கிழக்கே ஒருகொம்பன்கோவிலண்டை [து
 அங்கேபோய்நீரிருங்காண் அச்சுதானான்வாரேன்
 மாயன்பெருமானை மனதிலேதானினைந்து
 ஆயன்பெருமானை அப்போதுநினைத்தானே
 எம்பெருமாள்மேகவாறா ஏழலகளந்தமாயா
 முட்டையிற்குஞ்சிகளை முகமறியாநாளையிலே
 பிட்டுவளர்த்தீரே பிரபலியமாகவென்று
 மூக்காலேமுள்பொறுக்கி முழுமரத்திற்கூண்டுகட்டி
 காக்கையின்சூஞ்சுகளை கருதிவளர்த்தீரே
 உன்னையேநம்பிநம்பி உயிர்கொண்டிலாவுகிறேன்
 மாதுபவளக்கொடியை மணமாலைசூட்டுகிறேன்
 அன்னத்தின்வடிவாக ஆண்டவனேநீர்கொடென்றார்

யூக்ருஷ்ணர் அர்ச்சுனனுக்கு அன்னவடிவு கொடுத்தல்

அர்ச்சுனன் தானினைக்க ஆயர்பெருமானறிந்து
 அன்னத்தின்வடிவாக அப்போதேவரங்கொடுத்தார்
 ஆணைமுகமன்னன் அன்னத்தைப்போலானான்
 செட்டையழகென்ன சீருடையநெற்றியென்ன
 காலினழகென்ன கழுத்தினழகென்ன
 கண்ணினழகென்ன காதுவடிவழகே
 மூக்கினழகென்ன முனைமயிரும்பாவனையும்

கூவுங்குரலழகன் குலுங்கும் நடையழகன்
அர்ச்சுனராசனவன் அன்னவடிவானான்

ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் வேட வருவெடுத்தல்.

அச்சுதானந்தவாரி யாயர்பெருமானும்
காட்டுக்கிழங்கெடுக்கும் கனவேடன்போலானார்
காற்செருப்புந்தோல்குல்லாவுங் கைதனிலேமான் றலையும்
பன்றிகுத்தும்ஈட்டிபாலா பல்லயமும்கைபிடித்து
கதையுடைவாள்மழுவு கட்கமுங்கைபிடித்து
கருநாயஞ்சங்கிலியுந் கைதனிலேதான்பிடித்து
அன்னத்தையேந்திகொண்டு அவசரமாய்க்காட்டைவிட்டு
பவளக்கொடியாள் பத்தினியாள் தானிருக்கும்
மண்டபத்துவழியாக வருகிறுன் வேடனவன்
ஆரணங்குதோழிமார்கள் அன்னத்தைத்தான்பார்த்து
ஆரடாவேடுவனே அன்னத்தைவிற்கிறவன்
விற்பதேயாமானால் வேண்டியபொன்கிடைக்குமிங்கே
அப்படியேநல்லதென்றான் அழகுள்ளவேடனவன்
ஓடியேவந்தார்கள் உத்தமிழுந்தாதியர்கள்
பவளக்கொடியாளின் பாதத்திற்போய்ப்பணிந்து
ஆரோவொருவேடன் அன்னத்தைவிற்கலுற்றான்
அன்னத்தைப்பார்த்தால் அழகாயிருக்குதம்மா
கண்ணிட்டுப்பார்க்கவே காணமுடியாது
நாம்-எங்கிலும்பார்த்ததில்லை இயலான அன்னமது
வைத்துவளர்க்கலாம் வாங்குமம்மா ஆச்சியென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அன்னநடைமாதா
அந்தநல்லவேடுவனை அழைத்தோடிவாருமென்றாள்
ஓடினார்தாதியரும் ஒருநொடியில்வேடனண்டை
ஆரடாவேடுவனே ஆச்சியழைக்கின்றாள்
அன்னத்தைக்கொண்டுவாடா அழகுள்ளவேடுவனே
என்றதுசொல்லையிலே இசைந்துவழிநடந்தான்
பவளக்கொடியாள் பத்தினியாள்முன்னே வந்தான்
கண்டாள்பவளக்கொடி கட்டழகியன்னமதை
என்னப்பாவேடுவனே யென்னவிலையன்னமென்றாள்
ஆயிரம்பொன்கொடுத்தால் அன்னம்தருவேனென்றான்
ஆரடிதாதிகளே அளந்துபொன்கொடுத்திடென்றாள்
அன்னத்தைகையில்வாங்கி அழகாய்மடியில்வைத்தாள்
மூக்கினால் அர்ச்சுனனும் முன்மார்பில்குத்தலுற்றான்
மார்பில்ஸ்தனத்தையவன் வாயால்பிடித்திழுப்பான்

முகத்தோடே முகமணைவான் முத்தங்கொடுத்திடுவான்
 பவளக்கொடியாளும் பத்தினியாளே துசொல்வாள்
 என்னடாவேடுவனே இப்படிமேல்விழுகிறது
 ஆயிழையாளென் தங்கை அவள்வளர்த்த அன்னமிது
 பெண்குகளென்றலோ பிரியமாய்மேல்விழுமே
 ஆசையாய்முத்தமிட்டே அணைத்துவிளையாடும்
 சீராய்வளர்த்துமென்று செப்பிவழிநடந்தான்
 ஆரடிதாதிகளே அலங்காரச்செங்கமலம்
 இந்த அன்னமெப்பெப்போ திரைகளெடுத்ததோ
 போசனங்கொண்டுவாடி பொற்கொடியும்என்றாளே
 மாம்பழமும்பலாப்பழமும் மலைவாழைரஸ்தாளி
 கரிவாழைசெவ்வாழை காட்டுவிளாம்பழமும்
 கொண்டுவந்துவைத்தாளே கொம்பனையாள்முன்னேதான்
 அன்னமதற்கூட்டி ஆவல்தெளியவைத்து
 ஆரடிதாதிகளே அழையுங்கள் தச்சனைத்தான்
 ஈழத்துதச்சனை இகூணமேயழையுமென்றாள்
 ஓடினார்தாதியர்கள் ஒருநொடியிலிட்டுவந்தார்
 வந்துபணிந்தானே வரிசையுள்ள தச்சனவன்
 என்னையழைத்தது ஏதுகருமமென்றான்
 அன்னமதுதானிருக்க அழகுகூண்டுபண்ணுமென்றாள்
 சொன்னதுந்தச்சனவன் செப்பனிட்டான் சீக்கிரத்தில்
 செம்பொன்ஒருநூறும்பெற்றுத் தெண்டனிட்டுப்போய்நடந்
 அன்னத்தைத்தானெடுத்து ஆவலுடன்முத்தமிட்டு [தான்
 கூண்டிலடைத்தவளும் கொப்பெனவேதானெழுந்தாள்
 ஏறினாள்பல்லக்கில் எடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
 பக்கம்வந்துநிறைந்தார்கள் பாங்குகளுந்தோழிகளும்
 சுற்றிவந்துநிறைந்தார்கள் தோழிகளும்மூப்பிகளும்
 ஆணைமேல்பேரிகைகள் அடிக்கிறதுகோடிவகை
 ஒட்டையின்மேல்நகபத்தின் ஓசைமுழங்குகின்றது
 முழங்கவேமேளதாளம் மொய்குழலும்வாராளே
 காடுவனம்கடந்து கரியமலைதான்கடந்து
 வனமாய்வனங்கடந்து வாழ்மனைக்குவாராளாம்
 தெத்துக்கடந்தாள் தெருவீதிதான்கடந்தாள்
 கடையும்கடைத்தெருவுங் கருமாரவீதிவிட்டு
 அங்காடிவீதியது அரண்மனையுந்தான்கடந்து
 மாடத்தெருவீதி மயிலணையுந்தான்கடந்து
 கோபுரவாசலண்டை கொம்பனையாள்வந்துநின்று
 மாளிகையினுள் நுழைந்து வந்தாள் கொலுமண்டபத்தில்

சிங்காரமண்டபத்தில் தேன்மொழியாள்போய்ச்சேர்ந்தாள்
 அந்திகாலமாச்சுது ஆதித்தன்போய்ச்சேர்ந்தான்
 பொழுதுமறைந்தது போதவிருளாச்சு
 ஆரடிதாதிகளே அலங்காரத்தோழிகளே
 அன்னத்தைக்கொண்டவிலை அறிவீர்கள்தாதியரே
 கூடத்தின்மாடத்தில் மங்கையரேகட்டாதீர்
 நற்பவளத்தூணுக்கு நடுவாகக்கட்டுயென்றாள்
 சலவைசப்ரமண்டபத்தில் தான்வைத்துகட்டலுற்றார்
 பாரீத்திருந்தானே பாரமெத்ததோணுகைக்கு
 அடி-அக்கமாரேதங்கைமாரே அன்னமெத்தபாரமடி
 மஞ்சமலங்கரித்து மண்டபத்துசங்கிலியாள்
 வைத்திழுத்துக்கட்டினார் மன்னவரர்ச்சுனரை
 பவளக்கொடியாளுடைய பஞ்சணைமேலாக
 நற்பவளத்தூண்நடுவே நலமாகக்கட்டினார்கள்
 பவளக்கொடியாளும் பத்தினியாளப்போது
 தீர்த்தங்கள்வாங்கியே திருவாயுங்கைகழுவி
 போசனங்களுண்டு புனல்வார்த்துக்கைதுவட்டி
 பஞ்சணைச்சாலையது படுக்கையறைஜோடியென்றாள்
 கடுகெனவேவெழுந்தார்கள் கட்டழகிதாதியரும்
 கண்முன்றுடைய கனவயிரக்கட்டிலிட்டு
 மெத்தைமடித்திட்டு மேலேயணைகோலி
 காம்பரிந்தஐங்கலப்பு கட்டிலின்மேல்பரப்பி
 கால்கோட்டைகைகோட்டை இட்டந்தக்காரிகைக்கு
 ஒருகுதலையணையா மொய்யாரப்பஞ்சணையாம்
 அன்னவூசல்மேலே அழகாகஜோடித்தார்
 அத்தார்புணுகுகளை அள்ளித்தெளித்தார்கள்
 கதம்பகஸ்தூரிகளை கரைத்துத்தெளித்தார்கள்
 சந்தனமுங்குங்குமமும் சவ்வாதுந்தான் தெளித்து
 சாம்ராணிவாடைகளும் சந்தனப்புகைகொடுத்தார்
 பஞ்சணைமெத்தையண்டை வைத்தார்தம்பலவட்டில்
 காச்சாக்களிப்பாக்கும் கைம்மாறுவெற்றிலையும்
 ஆரங்கிபாக்குகளும் மோரங்கிவெற்றிலையும்
 வாகாயிலைச்சுருளும் வர்னத்துவர்பாக்கும்
 கொத்துத்துவர்பாக்கும் கோவையிலைச்சுருளும்
 முத்துசுட்டசுண்ணாம்பும் மொய்குழற்குவைத்தார்கள்
 கெண்டியில்தீர்த்தமும் கொண்டுவந்துவைத்தார்கள்
 குத்துவிளக்கும்சுடவிளக்கு மேற்றிவைத்தார்
 மாடவிளக்கும்மயில்விளக்கு மேற்றிவைத்தார்

வண்ணமணிவிளக்கை வாசலிலேற்றிவைத்தார்
 ஜோடித்தோமம்மாவென்று சொல்லியேதெண்டனீட்டார்
 பவளக்கொடியாரும் பத்தினியுந்தானெழுந்து
 காவல்பதினெட்டுவாசல் காக்கிறதாதியர்கள்
 பத்திரம்காவலென்று பஞ்சணையின்போயிருந்தாள்
 பள்ளியறைச்சாலையிலே பைங்கிளியாள்போயிருந்தாள்
 காயாரக்காய்த்த கழுக்கினிளம்பாக்கும்
 வாயாரத்தின்றவளும் மலரணையிற்பள்ளிகொண்டாள்
 மந்திரவாளுருவி மார்மேலேசாத்திக்கொண்டாள்
 பவளக்கொடியாரும் பள்ளிகொண்டாளப்போது
 அங்கங்கேதாதிமார் அனைவோரும்பள்ளிகொண்டார்

அர்ச்சுனராசன் அன்னவடிவைவிட்டு மனிதருபமாதல்

அனந்தல்நெடுநாழி யானபிறகாக
 ஆணழகனர்ச்சுன்னும் ஆயனைத்தானினைந்து
 மாயன்பெருமானை மனதிலேதானினைந்து
 கூண்டைத்திறந்தவனும் கொப்பெனவேருபமானை
 அன்னவடிவைவிட்டு ஆள்ருபமானை
 பொல்லாதகாதல் புலம்புகிறதுகளளியது
 வன்குரலில்பல்லியது வலப்புறமாய்ச்சொல்லியது
 எழும்பியகாதலை எண்ணியவள்பார்ப்பளவில்
 ஆள்வருத்தாகவே அக்கொளளிசொல்லியது
 அடுத்தடுத்துசொல்லுவதும் ஆள்வருத்தாய்க்காணுவதும்
 இத்தனைநாளாக இல்லாதகொளளியது
 ஒருநாளுஞ்சொல்லாதே உச்சிதமாய்ச்சொல்லுகின்றே
 காட்டிலிருந்தவர்கள் கள்ளரோநான்றியேன்
 ஆரம்பம்பண்ணாமல் அழுதாற்போலையிருந்தாள்
 பின்னமரைநாழி பேசாமல்பொறுத்திருந்தாள்
 பொல்லாதகாதல் பொற்கொடிக்குஎழும்பிற்று
 எழும்பியகாதலை எண்ணியவள்பார்ப்பளவில்
 அடுத்தடுத்துசொல்லுவதும் ஆள்வருத்தாய்க்காணுவதும்
 எண்ணிக்கலங்கி இளங்கொடியாளேதுசொல்வாள்
 ஆரடிதாதியரே அலங்காரச்செங்கமலம்
 பஞ்சணைமேலாகப் பாங்கியரேபள்ளிகொண்டேன்
 ஒருநாளுஞ்சொல்லாத உச்சிதகொளளியது
 வலப்புறத்துப்பல்லியது வடப்புறமாய்ச்சொல்லுதடி
 கொளளியின் சாஸ்திரத்தை ஆராய்ந்துபாரடிநீ
 என்றதுகேட்டவுடன் இளங்கொடிமார்தாதியர்கள்

அறிந்தமட்டும்சாஸ்திரத்தை ஆராய்ந்துபார்க்கலுற்றார்
 ஆரோதெரியாது ஆள்வருத்தாய்க்காணுதென்றார்
 அவ்வார்த்தைகேட்டுமவள் ஆரணங்குஏதுரைப்பாள்
 காவல்பதினெட்டுவாசல் காக்கிறமங்கையர்கள்
 பத்திரமாகவே பைங்கொடியீர்காத்திடுங்கள்
 எச்சரிக்கையாகவே யிருங்களடிகாவலிலே
 தப்பிதமுண்டானால் தலையைத்தறித்திடுவேன்
 காவலுடையவர்க்குக் கட்டுதிட்டம்பண்ணிவைத்தாள்
 பவளக்கொடியாள் பத்தினியாள்சொற்படிக்கு
 பதினெட்டுவாசலுள்ளார் பத்திரமாய்க்காக்கலுற்றார்
 அன்னவூசல்மேலாக ஆரணங்குபள்ளிகொண்டாள்
 பின்னுமொருநாழி பேசாமல்பொருத்திருந்தாள்
 பொல்லாக்கெளளியும் செல்லுதே அடுத்தடுத்து
 பின்னுமொருநாழி பேசாமல்பொருத்திருந்தாள்
 காண்டாவனமெரித்த காளையெழுந்திருந்து
 எப்படிக்குமிவளுடனே யிணங்கிமருவிடுவேன்
 மூச்சைபிடித்தவனும் விளக்கையணைத்துவிட்டான்
 கொம்பனையாள்மெத்தையை கொப்பனவசக்கிவிட்டான்
 பஞ்சணைமெத்தையிலே பைம்மணிகளசைந்ததுகாண்
 பொட்டெனவிழித்துப் பொற்கொடியும்பார்த்தாளே
 மந்திரவாளாலே வீசினாள்மாதுகன்னி
 முன்லாகையாகாமல் பின்லாகையால்குதித்தான்
 நற்பவளத்தூணுக்கு நடுவாகயிற்றதுகாண்
 வெட்டவிழுந்தது வீரமணிவாளாலே
 பவளக்கொடியாளும் பத்தினியாளே துசொல்வாள்
 வானவர்கள்தேவர்களும் வந்தாரோவாசலுக்கு
 வானவர்களானாகால் வாள்முனைக்குதப்பிடுவார்
 மனஷரூபமானாகால் மாண்டுமடிந்திடுவார்
 என்றதுசொல்லி இளங்கொடியாள்தான்படுத்தாள்
 பின்னுமொருநாழி பேசாமல்பொருத்திருந்தார்
 ஆனந்தமார்பனவன் அர்ச்சுனராசதுரை
 மஞ்சத்தைத்தான்பிடித்து மன்னனசக்கிவிட்டான்
 அரைவடமும்கிண்கிணியு மசைந்துகிடுகிடென்ன
 அன்னமும்பொன்மயிலும் ஆடிற்றுவோசையுடன்
 மஞ்சம்பிரண்டது மணிகளசைந்ததுகாண்
 வேல்பொருதுங்கண்ணானும் வீசலுற்றாளந்நேரம்
 வீசினவாளாலே வேந்தரவரர்ச்சுனரும்
 முன்லாகையாகாமல் பின்லாகையால்குதித்தார்

நற்பவளத்தூணுக்கு நடுவாகயிற்றதுகாண்
 கண்விழித்துப்பார்த்தாளே கட்டழகிமாதுகன்னி
 காட்டிலிருந்ததொரு கள்ளன் திருடனோ
 வானவர்கள் தேவர்கள் வந்தாரோநானறியேன்
 மஞ்சம்புரளுவதேன் மணிகளெலாமகைவானேன்
 வானவர்கனென்றாலென் வாள்முனைக்குத்தப்பிடுவார்
 ஆள்ரூபமானால் அவர்பிழைக்கப்போவதில்லை
 ஏறெடுத்துப்பார்த்தாளே யிளங்கொடியாளர்ச்சுனரை
 மன்னன்முதுகிலே மட்சரேகைகண்டாளே
 அப்போதுவிசயன் அர்ச்சுனனுமேதுரைப்பான்
 உன்-வாசலுக்குதேவர்களும் வாராரோபைங்கிளியே
 நான்-தேவாதிபிண்டமடி தேர்விசயனர்ச்சுனண்டி
 மாயனெம்பெருமாளுக்கு மைத்துனன் நான் தாண்டி
 பல்லொளியைக்காட்டினான் பவளக்கொடியாட்கு
 பல்லொளியைக்காட்டலுமே பார்த்துநகைத்துவிட்டாள்
 பல்லொளிகண்டவுடன் பவளக்கொடிசோர்ந்துவிட்டாள்
 சோர்ந்துமயங்கியவள் சொரணை தப்பிக்கீழ்விழுந்தாள்
 ஆணைமுகமன்னன் அர்ச்சுனன் தானெழுந்து
 சாயமணிக்கவரி சந்தனத்தாலாதுவத்தி
 வீசினகளைதெளிய வெண்சாமரைகவரி
 வீசக்களைதெளிந்து மெல்லியருங்கண்விழித்து
 கற்பழியாக்கன்னியரும் கற்பழிந்துபோனாளே
 கற்பழிந்துபோனென்று கன்னிபுலம்புகிறாள்
 அப்போதுவிசயன் அர்ச்சுனனுமேதுசொல்வான்
 நீதானைகற்பழிந்தாய் நேரிழைநாயகமே
 கற்பழிந்தமாதர்களைக் கன்னியரேசெல்கிறேன்கேள்
 தீயிற்பிறந்தவளாம் திரோபதைபாவையாரும்
 மேகம்பயின்றெடுத்த மின்னொளிநாயகியும்
 நாகம்பயின்றெடுத்த நறுநுதலாள்கன்னியரும்
 அச்சுதன் தங்கையவள் ஆரணங்குசுபத்திரையும்
 மகுடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசியல்லியரும்
 நான்-கற்பழித்தமாதர்கள் கணக்குமிதங்களில்லை
 என்றதுகேட்டுடனே இளங்கொடியாளேதுசொல்வாள்
 எத்தேசகாலமும் இதுவேதொழில்தானோ
 எப்போதுமெந்தனுக்கு இதுவேதொழில்தாண்டி
 குருகுலவம்சத்தில் குந்தியயிற்றாலே
 ஐவருடன்பிறந்தேன் அனந்தவாழ்மாரி
 அவனிமுழுவதும் ஆளுகிறார் தர்மலிங்கம்

நான்-தேவியைக்கொள்கிறதுஞ் செல்வரையீன்கிறதும்
 இதுவேதொழிலாக இறக்கிறேனேந்திழையே
 மன்னவருந்தேவியரும் மனதுறவானபின்பு
 உன்மேல்மயலாகி உந்தனைச்சேரவென்று
 அன்னவடிவதுநான் ஆரணங்கேகொண்டேனே
 வேடனூர்கைதனிலே விலையாகக்கொண்டாயே
 அத்தாலுஞ்சாடை அறியாமற்போனையேடி
 என்-மூக்கினால்உன்மார்பை மெய்குழலேகுத்தினேனே
 உன்-மார்சதையைக்குத்தி வலித்தேனடிமங்கையரே
 அத்தாலுஞ்சாடை அறியாமற்போனையடி
 ஆளனுந்தேவியுமாய் அக்காட்டில்நானிருந்தேன்
 கதண்டுகொட்டிசெத்தவன்போல் கானகத்தில்நானிருந்தே
 பவளக்கொடியறுத்துப் பத்தினியேகட்டிவைத்தாய் [ன்
 கட்டுங்கொடியை கன்னியரே அறுத்தேனடி
 அத்தாலுஞ்சாடை அறியாமற்போனையேடி
 யானைகட்டுஞ்சங்கிலியால் ஆரணங்கேகட்டிவைத்தாய்
 சங்கிலியைநானறுத்துத் தையலரேபோட்டேனே
 அத்தாலுஞ்சாடை அறியாமற்போனையேடி
 உன்-மார்பின்சரப்பளியால் வரிந்தென்னைக்கட்டிவைத்தாய்
 பின்-பாங்கியரைநீயனுப்பி வாங்கிவரச்சொன்னாயே
 சொல்லாதவார்த்தையெல்லாஞ் சொல்லியனுப்பினண்டி
 உன்னை-திட்டியனுப்பினண்டி தீங்காகச்சொன்னேனடி
 அத்தாலுஞ்சாடையது யறியாமற்போனையேடி
 அன்னவடிவருவும் ஆணரங்கேயெடுத்தேனே
 வேடனூர்கொண்டுவர விலைகொடுத்துவாங்கினையே
 உன்-முத்துஸ்தனத்தைநான் மூக்குகுத்திவலித்தேனே
 மார்பின்சதையைநான் மகாகுத்திவலித்தேனே
 அத்தாலுஞ்சாடை அறியாமற்போனையேடி
 வேடனைப்போலாக வந்தவனுமென்தோழன்
 அன்னத்தைத்தாதியர்க ளரண்மனையிற்கட்டிவைத்தார்
 பவளக்கால்மண்டபத்தில் பத்தினியேகட்டிவைத்தார்
 அன்னவடிவைவிட்டு ஆள்ரூபமானேனடி
 பஞ்சணைமெத்தையை மணியசைய அசைத்தேனே
 அத்தாலுஞ்சாடை யறியாமற்போனையேடி
 உனக்கு-அழகேபெரிதுகண்டாய் ஆண்மைகள்போதாது
 மகுடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசியல்லிநல்லாள்
 அல்லியவளுடைய ஆண்மையுனக்கில்லையடி
 இவையெல்லாஞ்சொல்லியே இளவிசயன்சிறிக்கலுற்றான்

பவளக்கொடிமாது பத்தினியுமேதுசொல்வாள்
 தோழநூருமாய் சுந்தரரேவந்தேனென்றீர்
 அருகேவந்ததோழரவர் ஆணழகாயெங்கேயென்றீர்
 ஊருக்கு அப்பாலே பிள்ளையார்கோவிலண்டை
 பிள்ளையார்கோவிலண்டை பிரியமாய் இருக்கின்றீர்
 இட்டுவரச்சொன்னாலே ஆணழகைநானழைப்பேன்
 ஆலைழைத்துவாரும் ஆணழகாதோழரைத்தான்

பவளக்கொடியாள் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியை அழைத்துவர

அர்ச்சுனராசனை அனுப்புதல்

என்றதுகேட்டுடனே இளவிசயனேதுசொல்வான்
 எந்தவழியாக இளங்கொடியேநான் போவேன்
 சுரங்கத்துக்குள்ளாக சுருக்காய் நடவுமென்றீர்
 அப்படியே நல்லதென்று அர்ச்சுனனுந்தானெழுந்து
 சுரங்கத்துக்குள்ளாக சுறுக்காய் நடந்தானே
 கோட்டைகடந்தானே கொத்தளமுந்தான்கடந்தான்
 பிள்ளையார்கோவிலண்டை மெள்ள நடக்கலுற்றான்

ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி அர்ச்சுனராஜனை நினைத்துப் புலம்பல்

அச்சுதானந்த அரி யாய்புலம்புகிறீர்
 ஆருயிர்த்தோழனே அர்ச்சுனனெயென்னசெய்வேன்
 உன்-அண்ணன்தருமருமே அனுப்பினானுந் பிறகே
 இருவருமாகவே யிங்குவந்தோம் தீவுதனில்
 உன்னையிழந்துநான் ஊர்வழியே போவேனே
 மாதர்மேலாசையாய் மயக்கமெடுத்தீரே
 அன்னவடிவாக ஆசைகொண்டுபோனீரே
 அவளை-கூடியணையயிலே கொம்பனைமார்கண்டாரே
 பார்த்தீபாஉந்தன் பதட்டமறிவேனே
 நீ-கட்டியணையயிலே காவலர்கள் கண்டாரோ
 அவளை-கூடியெழுந்திருக்கக் கோடிபேர்வந்தாரோ
 உன்னை-கட்டிபிடித்தாரோ காவலிலைவைத்தாரோ
 வெட்டியெறிந்தாரோ வீரமணிவாளாலே
 உத்தமவீரியனை உயர்க்கழுவில்லைத்தாரோ
 நீ-மாண்டுமடிந்தாயோ வயிரமுடிசிந்திற்றே
 சந்தனவடிவழகர் தருமருக்கேதுசொல்வேன்
 வெற்றிமதயானை வீமருக்கேதுசொல்வேன்
 ஈரல்புகுந்த இரட்டையர்க் கேதுசொல்வேன்

தோராவடிவழிகு துரோபதைக் கென்னசொல்வேன்
 மந்தாரக்குந்தியற்கு மாதருக்கென்னசொல்வேன்
 அவர்-அங்கம்பிழையாதே ஆணழகாயென்னசொல்வேன்
 காணவும்போகிறேனோ காண்டபங்கொண்டவனை
 பாண்டிப்பெருமானை பார்க்கவும்போகிறேனோ
 என்றுசொல்லிமாயவரும் யேங்கிப்புலம்பலுற்றார்
 அந்தச்சமையத்திலே அங்குவந்தான்வாள்விசயன்
 ஏன்காணுமச்சுதரே யேங்கிப்புலம்புகிறீர்
 என்-சமர்த்துகளும்சேவகமும் தாழ்வாகப்போகாது
 எந்தவிதத்திலும் ஈடழித்துநான்வருவேன்
 என்றதுகேட்டுமப்போ தேதுசொல்வாரச்சுதரும்
 என்னவடிவாக யிருந்தீரவளுடனே
 அன்னவடிவாக அவளுடனேசேர்ந்தீரோ
 ஆள்நுபமாகி அவளுடனேசேர்ந்தீரோ
 மனிதநுபமாகி மாதரைச்சேர்ந்தீரோ
 என்னவடிவாக யிருந்தீரவளுடனே

அருச்சுனன் பவளக்கொடியாள் சேதியைச் சொல்லல்

என்றதுகேட்டுமப்போ திளவிசயனேதுசொல்வான்
 அல்லகாணச்சுதரே ஆயர்பெருமானே
 அன்னவடிவாக அவளிடத்தில்தான் இருந்தேன்
 பவளக்கால் தூண் நடுவே பத்தினியாள் கட்டிவைத்தாள்
 பஞ்சணைமெத்தையிலே பள்ளிகொண்டாள் பத்தினியும்
 அர்த்தராத்திரிவேளையிலே அச்சுதரேநானெழுந்தேன்
 அவள்-நித்திரைசோதித்து நினைவறியவேணுமென்று
 அன்னவூஞ்சல்தன்னைநான் அசைத்துவிட்டேனப்போது
 அசைத்துவிட்டேனப்போது அவள்கையில்வாளுருவி
 வீசிளுள்ளேனே ரம் வீரமணிவாளாலே
 முன்லாகையாகாமல் பின்லாகையாய்க்குதித்தேன்
 மனிதநுபமானாக்கால் வாள்முனைக்குத்தப்பார்கள்
 தெய்வநுபமானாக்கால் திரும்பிப்பிழைத்திடுவார்
 வந்தவராரென்று வாய்மொழியுங்கேட்கலுற்றாள்
 நான்-தேவாதிபிண்டமடி தேர்விசயனர்ச்சுனண்டி
 பேரால்புகழ்பெற்ற பெருமாளவர்மைத்துனண்டி
 மாயன்பெருமாளுக்கு மைத்துனனும்நான்தாண்டி
 இவ்வார்த்தைநான்சொன்னேன் இளங்கொடிமாதருக்கு
 பல்லொளியைநான் காட்டிப் பார்த்துநகைத்துவிட்டேன்
 கண்டுமயங்கிவிட்டாள் கட்டழகிகன்னியவள்

கோபித்துக்கண் சிவக்கத் தோகையிளங்கொடியை
 கூடிமருவினேன் குங்குமச்சாலையிலே
 மருவிப்பிரிந்தேனே மாதருறவானேன்
 உம்மையழையென்று உத்தாரம்பண்ணிவிட்டாள்
 அவள்-மாளிகைக்குப்போக வாருங்காணச்சுதரே
 அப்படியேயச்சுதரும் ஆணழகரிருவருமாய்
 சல்லடந்தான்தொடுத்துத் தட்டிவரிந்துகட்டி
 தட்டிமேலொட்டியாணம் சதுரமாய்வரிந்துகட்டி
 முத்தினுருமலை முகமில்ங்கக்கட்டினார்கள்
 சட்டைதமானுகளும் தரித்தாரழகுபெற
 பொன்முத்துபட்டாடை போர்த்தினர்மேலுக்கு
 அப்போதருச்சுனனும் ஆணழகனேதுசொல்வான்
 அச்சுதானந்தவரி யாயரேயென்தோழா
 சரப்பளியும்பொன்னுந் தானெடுத்துவாருமென்றான்
 அப்படியேயச்சுதரும் அழகுமூட்டைதானெடுத்து
 இருவருமாகவே யிசைந்துவழிநடந்தார்
 சுரங்கத்துவழியாகத் துரிதமாய்ப்போய்ப்புகுந்தார்
 பவளக்கொடியாள் பத்தினியாள் கோட்டையிலே
 உள்வாசல்போய்நுழைந்தார் உத்தமவீரியர்கள்
 அவள்-சிங்காதனத்துக்கு முன்பாகவந்துநின்றார்
 வந்தவரைக்கண்டாளே மாது இளங்கொடியாள்
 வாறும்வாருமென்று வணங்கினாள்மாதீவளும்
 பத்தியுடன்புத்தியுடன் பாதஞ்சரணமென்றாள்
 கொண்டுவந்தமூட்டையைக் கொற்றவர்கள் கீழேவைத்து
 கொம்பனைக்கெதிரில்வந்து கொற்றவர்கள் தானமர்ந்தார்
 பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
 வேல்பொருதுங்கண்ணாளும் வேந்தர்களைத்தான்பார்த்து
 உங்களிருவருக்கும் உத்தியோகமிதுவோவென்றாள்
 எங்களிருவருக்கும் இதுவேதொழில்களென்றார்
 மூட்டையென்னவென்று சொல்லிக் கேட்டாவிளங்கொடி
 அச்சுதானந்தவரி யாயருமேதுசொல்வார் [யாள்
 அர்ச்சுனருமுன்னாலே அன்னவடிவெடுக்க
 அவர்-ஆடலும்பாடலும் அதிசயத்தை நீபார்க்க
 உன்-கொலுமுகச்சாவடியிற் கொண்டுவந்தேன்முன்பாக
 அன்னமென்று சொல்லி ஆரணங்கேநான்பிடித்து
 வேடனுமாக விலைகூறிவந்தேனே
 என்னவிலையென்று இளங்கொடியேநீகேட்க
 ஆயிரம்பொன்னென்று ஆரணங்கே சொன்னேனே

நீ-அன்னமொருதட்டும் பொன்னொருதட்டுமாக
பொற்கொடியேநீகொடுத்த பொன்மூட்டையம்மாவிது
காண்டபனர்ச்சனரைக் கானகத்தில்கட்டிவைத்த
உன்-மார்பின் சரப்பளி மாதாவேயிந்தாவென்று
கருநீலப்பூங்குழலாள் கையிலேதான்கொடுத்தார்
அப்போதுபெண்மயிலும் அங்கையில்தான்வாங்கி
பொங்கிமனங்குளிர்ந்து பொற்கொடியாளப்போது
மெத்தயிளப்பா யிருக்கிறீர்வேந்தர்களே
எங்கேயுண்டபோசனமோ யென்றாளிளங்கொடியும்
அப்போது-ஆயன்பெருமானும் அரிராமர்தான்கேட்டு
அல்லியிடத்தில் அங்கேபொசித்ததுதான்
மூன்றுநாளாச்சுது மொய்குழலேநாம்பொசித்து

பவளக்கொடியாள் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்திக்கும் அர்ச்சன ராசனுக்கும் விருந்தீடல்

இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு இளங்கொடியாள்தானெழுந்து
அவள்-ஆக்கபதமறியாள் அரிசிபதந்தானறியாள்
அப்படிப்பட்டவளாம் ஆரணங்குமப்போது
பட்டாடைதான்வாங்கிப் பாவாடையுள்ளுடுத்தி
அடிசில்சமைக்க ஆரணங்குதானினைந்து
பாண்டத்தைகழுவிவிட்டுப் பனிநீருலைவார்த்து
சிறுமணியின்னசம்பா தீட்டியுலைபிலிட்டாள்
முத்துப்போல்சாதம் வடித்தாளிளங்கொடியாள்
நந்தியெனும்பூசினிக்காய் நாலுவிதங்கறிசமைத்தாள் [டாள்
வாழைக்காய்பொரியலிட்டாள் வழுதலங்காய்குழம்புமிட்
பீர்க்கங்காய்பொரியலிட்டாள் பெண்டக்காய்குழம்புமிட்
கத்தரிக்காய்தான்பொரியல் கருணைபுளிக்குழம்பு [டாள்
கொத்தவரைக்காய்கறிகள் கூட்டிப்பொறியலிட்டாள்
பாவற்காய்பச்சடியும் பயிற்றங்காய்தான்பொரியல்
அத்திவிறகொடித்து தித்திக்கப்பால்காய்த்து
புத்துருக்குநல்லநெய்யும் பொன்போல்பருப்புகளும்
அதிரசமுந்தேன்குழலும் அறுசுவைபதார்த்தங்களும்
பத்துவிதக்கறியும் பதினெட்டுபச்சடியும்
எட்டுவிதக்கறியும் இயலானபோசனமும்
ஆயிரத்தெட்டுவிதம் அரிக்கறியும்பொறிக்கறியும்
அப்பளமும்வடையுடனே முப்பழம்மோருடனே
பண்டுபலாதியுடன் பாயசம்வடையுடனே
கடுகசமையலிட்டாள் கன்னியிளமையிலும்

ஆச்சுதுபோசனங்கள் அமுதுண்ணவாருமென்று
 பாளையுமோலையும் பக்குவமாய்கைகொடுத்தாள்
 பாளைகொண்டுபல்விளக்கி ஓலைகொண்டுநாவழித்து
 தீர்த்தநீர்வாங்கி திருமுகஞ்சுத்திபண்ணி
 வசந்தநீர்ஸ்நானமாடி வஸ்திரமுடுத்திக்கொண்டு
 பூசைபண்ணுமண்டபத்தில் புண்ணியர்கள்வந்துநின்று
 வாழையிலைபோலே வழித்திட்டார்வெண்ணீறு
 கோவையிலைபோலே குழைத்திட்டார்திருநீறு
 பூசைமுடித்துக்கொண்டு புகழ்வேந்தர்வீரியரும்
 போசனமண்டபத்தில் புண்ணியர்கள்வந்தமர்ந்தார்
 வட்டமணைபோட்டாள் வந்தவர்களிருவருக்கும்
 வட்டமணைமீது வந்தமர்ந்தாரிருவருமாய்
 வாழையிலைபோட்டு வட்டித்தாள்சாதமது
 சுத்திக்கறிவைத்தாள் தோகையிளங்கொடியாள்
 அள்ளிப்பருப்பையிட்டா ளதுகொண்டநெய்வார்த்தாள்
 குளிந்தசலம்வெந்நீரும் கொண்டுவந்துவைத்தாளே
 கனிவர்க்கமுஞ்சிலது கச்சாயமுஞ்சிலது
 இத்தனையும்தான்படைத்தாள் யேந்திழையாளப்போது
 உண்ணுங்களென்றுசொல்லி உபசரணைசெய்யலுற்றாள்
 அப்படியேகுந்திக்கொண்டு ஆரஅமரப்பார்த்து
 போசனங்களுண்டார்கள் புண்ணியருமுண்டபின்னர்
 சிங்காதனத்திலே தேர்விசயன்வீற்றிருந்தான்
 மாயன்பெருமானும் வந்தாசனத்திருந்தார்
 காச்சாக்களிப்பாக்கும் கைம்மாறுவெற்றிலையும்
 ஆரங்கிப்பாக்குகளும் மோரங்கிவெற்றிலையும்
 அள்ளிக்கொடுத்தாளே ஆரணங்குஇருவருக்கும்
 பவளக்கொடிமாது பத்தினியாளே துரைப்பாள்
 அச்சுதானந்தரே அண்ணாவேநீர்கேளும்
 சேரம்பூராசாக்கள் செய்தபெருந்தவத்தால்
 பவளக்கொடிமேலே பத்தினியாள்பெண்பிறந்தேன்
 பதினாறுவருஷமாய் பட்டமரசாண்டேன்
 கொள்வருவார்கள் கோடானகோடியுண்டு
 மாலையிடவந்தவர்கள் வண்ணலட்சங்கோடியுண்டு
 நான்-மாலைதரியாமல் மணமாலைசூட்டாமல்
 நித்யகன்னியாகவே இருந்தேனின்னாள்வரைக்கும்
 அர்ச்சுனர்தன்னாலே அழிந்ததேயென்தவங்கள்
 பத்தினிதாபமது பாழாய்முடிந்ததே
 எந்தன்விதிப்பயனை ஏதென்றெறித்துரைப்பேன்

கதியைத்துலைக்கவல்லேன் காவேரிநீந்தவல்லேன்
என்-விதியைத்துலைக்குகைக்கு வெல்லவகையறியேன்
சேரம்பூராசருக்குத் தென்மொழிநானென்னசொல்வேன்
அப்படியாகவேதான் இளங்கொடியாள்தான்புலம்ப
அச்சுதானந்தரும் ஆரணங்கைத்தான்பார்த்து
என்னென்றுசொல்லி எடுத்துரைப்பார்மங்கையற்கு

ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி பவளக்கொடியாளுக்கு கனவு சொல்லுதல்

பவளக்கொடிமாதே-பத்தினியேசொல்வதைக்கேள்
என்னைப்பிறப்பித்த ஈஸ்வரனுமீஸ்வரியும்
அக்கினியாற்றுக்கு அருகாகத்தான்வந்து
சூலமொருகையிலே கபாலமொருகையிலே
மாமொருகையிலே மழுவொருகையிலே
விரித்தசடைமுடியும் வெண்புலித்தோலாசனமும்
பக்கங்கொலுவிருக்கும் பார்வதிநாயகரும்
கங்காபவானியருங் காய்நிலாக்கொன்றையரும்
திருக்கண்ணுடையவருந் திருநீறுதானணிந்து
வெள்ளைரிஷபமேறி வித்தகரும் வந்தார்காண்
நான்-கண்டுபயந்தெழுந்து கடுகசரணமிட்டேன்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாளே பவளக்கொடிமாதே
சேரம்பூராசாக்கள் செய்தவத்தாலே
பவளக்கொடிமேலே பாலகியையுண்டுபண்ணேன்
பதினாறுபிராயமட்டும் பட்டந்தரித்தாளுமென்றேன்
பதினாறும்ஆயினது பாவையர்க்கோர்நாயகனை
மாலைதரியாமல் மணமாலைசூட்டாமல்
இருந்தீரேயாமானால் எரித்திடுவேன்பட்டணத்தை
பட்டணத்தைநீருக்கிப் பதியையெரித்திடுவேன்
மெய்யாகக்கண்டேன் விழித்தேன்கனவாச்சு
இப்படிக்கனவுகண்டேனென்றுநீர்சொல்லுமென்றார்
அப்படிக்கேசம்மதித்தாள் ஆரணங்குமப்போது
போய்வாரோமென்றுசொன்னார் புண்ணியர்களிருவருமாய்
அப்படியேநல்லதென்றாள் ஆரணங்குபவளக்கொடி
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அர்ச்சுனனுமாயவரும்
சுரங்கத்துக்குள்ளாக துரிசாய்நடந்துவந்து
வசதியாம்த்தங்குகின்ற வடகோடிகானகத்தின்
பிள்ளையார்கோவிலண்டை பிரியமாய்ப்போயிருந்தார்
அப்படிக்குத்தானிருக்க ஆரணங்குமங்கையவள்
சப்ரகூடமஞ்சத்தில் சயனஞ்செய்திருந்தாளே

அந்தச்சமயத்தில் ஆரணங்குதாதியர்கள்
 அருகேபுடைசூழும் அரிவையர்கள்வந்துநின்று
 தட்டியெழுப்பினார்கள் தாமக்குழலானை
 அலண்டுமெழுந்திருந்தாள் ஆரணங்குமங்கையவள்
 அவள்-மஞ்சத்தின்மேலிருந்த மல்லிகைப்புஷ்பமெல்லாம்
 காம்பழுகிநிற்கக்கண்டார்கள் தாதியர்கள்
 ஒருநாளுங்கருகாத ஊசிமல்லிப்புஷ்பமெல்லாம்
 எந்நாளுங்கருகாத யிருவாட்சிப்புஷ்பமெல்லாம்
 காம்பழுகிநிற்பதென்ன காரணமோசொல்லுமென்றார்

பவளக்கொடியாள் கண்டகனவை தாதிகளுக்குச் சொல்லுதல்

பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடிசொல்லுகிறாள்
 மஞ்சத்தின்மேலேநான் மாதர்களேநிதரைசெய்தேன்
 அந்தநல்லவேளையிலே ஆதிசிவனங்கேவந்து
 என்னை-தட்டியெழுப்பினார் தாமக்குழலாளே
 அலண்டுமெழுந்திருந்து ஆரென்றுநான்கேட்டேன்
 உன்னைப்பிறப்பித்த உம்பர்பிரான்வந்தேனென்றார்
 எங்கேதாம்வந்தீரென்று இளங்கொடியேநான்கேட்டேன்
 பதினாறுவயதளவும் பட்டமரசாண்டாய்
 கேட்டவரம்நான்கொடுத்தேன் கிளிமொழியேயிப்போது
 மணமாலைசூடுமென வாழ்த்திமறைந்தாரே
 மாலையிட்டுக்கொண்டதாக மங்கையரேகனவுகண்டேன்
 மஞ்சத்தின்மேலேநான் மருவியிருந்தேனடி
 நான்-கண்டகனவாலே கருகிற்றுபுட்பமெல்லாம்
 மாதர்களே என்கனவு மற்றென்றும்நானறியேன்
 என்று இளங்கொடியாள் எடுத்துரைக்கவப்போ
 தாய்போல்வளர்த்தெடுத்த தாதியர்கள் தான்கேட்டு
 மணமாலைசூட்டுதற்கு மனமுண்டோமங்கையரே
 அப்படியேசம்மதந்தான் அரிவையிளங்கொடியே
 இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எழுந்தாரேதாதியர்கள்

பவளக்கொடியாள் கண்டகனவைக் கேட்டு தாதிகள்போய்ச்

சேரம்பூ ராசாக்களுக்குச் சொல்லுதல்

சேரரம்பூராசரண்டை தீவிரமாயோடிவந்து
 முக்காலடிவணங்கி மூவிருகால்தெண்டனிட்டார்
 தெண்டனிட்டமாதர்களைக் கண்டார்கள்ராசாக்கள்
 என்னைப்பணிந்ததென்ன ஏந்தியழையேசொல்லுமென்றார்
 கைகட்டிவாய்புதைத்துக் கன்னியர்சொல்லுகிறார்

பங்கயஞ்சீர்கண்ணைள் பவளக்கொடிநாயகியாள்
 பதினாறுவயதளவும் பட்டங்கட்டியாண்டிருந்தாள்
 பட்டங்கட்டியாண்டிருந்தாள் பாருலகமத்தனையும்
 இன்றையதினத்திலே இளங்கொடியாள்.கோட்டையிலே
 கண்டவசதியைக் கன்னியர்கள் சொல்லுகிறோம்
 பார்த்தவசதியைப் பாவையர்கள் சொல்லுகிறோம்
 என்னவென்று சொல்லி எடுத்துரைப்போம்மன்னர்களே
 மஞ்சத்தின்மேலிருந்த மலர்கள் கருகிற்று
 இது-என்னென்று கேட்டோம் இளங்கொடிநாயகியை
 பங்கயஞ்சீர்கண்ணைள் பவளக்கொடிசொன்ன துதான்
 என்னைப்பிறப்பித்த ஈஸ்வரரும்வந்துநின்று
 சொற்பனஞ்சாதித்தார் தோகையிளங்கொடிக்கு
 பதினாறுவயதளவும் பட்டமரசாண்டாய்
 கேட்டவரங்கொடுத்தேன் கிளிமொழியேயுந்தனுக்கு
 இனி-மணமாலைசூட்டிக்கொண்டு வாழ்ந்திருவையகத்தில்
 என்றுவரைத்தாராம் ஈஸ்வரரைப்போது
 இப்படிக்கண்டேனென்று ஏந்திழைதானுரைத்தாள்
 மணமாலைசூட்டுதற்கு மனதாச்சமங்கையற்கு
 என்றுவரைத்தார்கள் ஏந்திழைமார்தாதியர்கள்
 இவ்வசனங்கேட்டார்கள் இன்பமுடன்ராசாக்கள்
 சந்தோஷமானார்கள் சரீரங்கள் பூரித்தார்
 இன்பங்குளிர்ந்தாரே இருதோளும்பூரித்தார்
 வற்றிக்கிடந்ததொரு மாபெரியகாவேரி
 முட்டப்பெருகியே முழுஆறுவந்ததுபோல்
 சந்தோஷப்பட்டார்கள் தரணியாளும்ராசாக்கள்
 சேரம்பூராசாக்கள் சேதிக்கேட்டேதுசொல்வார்
 எங்கள்மனதினி லிருந்தபடியாச்சுதம்மா
 மாலைபிடவல்லவோ வருந்தினோம்காலமெல்லாம்
 எங்கள் தவசுபலன் யீடேறிப்போச்சுதம்மா
 பண்ணும் தவசுபலன் பலித்ததம்மாபத்தினியே
 கன்னிதுலையாதார் காசினியிலாருமில்லை
 அப்படியேநீயும் அழகுமணிமாலைபிடும்
 சிந்தைகுளிர்ந்தாரே சேரம்பூராசாக்கள்

சேரம்பூராசாக்கள் மந்திரிகளையனுப்பி தழுக்கடிக்கும்
 பறையனை அழைத்துவரச் சொல்லல்.

ஆருங்காண்மந்திரியே அறிவுள்ளவீரியரே
 இன்றையப்போதையிலே யென்றன்மகள் தனக்கு

மணமாலைசூட்டவேணும் மங்கையிளங்கொடிக்கு
 தோட்டியைத்தானழைத்து சொல்தமுக்குப்போடவேணும்
 வெட்டியானைத்தானழைத்து வீரமுறசறையவிடும்
 மண்டலத்துராசர்களை வரவழைக்கச்சொல்லுமென்றார்
 ஆரடாதாதுவனை அழையடாசாம்புவனை
 ஓடியழைத்தவனை ஒருநொடியில்வாருமென்று
 சொன்னதைக்கேட்டுத் துரிதமாய்த்துதுவனும்
 ஓடியழைத்தவனை ஒருநொடியில்வந்தானே
 வந்ததொருசாம்புவனும் வாய்புதைத்துக்கைகூப்பி
 என்னையழைத்தவகை யேதுகருமென்றான்
 அப்போது-ஐம்பதுபேர்ராசாக்கள் ஐயமாரேதுசொல்வார்
 பவளக்கொடிமாது பணிமாலைசூட்டுகிறாள்
 பட்டத்துராஜாக்கள் பலபேருந்தானறிய
 முரசறைந்துவாருமென்றார் முடிமன்னர்மந்திரியும்
 நல்லதென அப்படியே நடந்தானேசாம்புவனும்
 வெள்ளானைமேலாக விருதுகளைக்கட்டிவிட்டான்
 வெள்ளித்தமுக்கடித்தான் வெண்கலக்கொம்பெடுத்தான்
 ஆனையேறிமாலைசூடி அடித்தான்பறையோசை
 என்னசொல்லித்தானடிப்பான் இராசாக்கள்தான்கேட்க
 சேரம்பூராஜாக்கள் செய்தவத்தாலே
 பவளக்கொடிமேலே பதிவிரதைதான்பிறந்தாள்
 பதினாறுவருஷமாய் பட்டமரசாண்டாள்
 மணமாலைசூடுதற்கு மாதுநினைவானாள்
 கொம்பனையைக்கேட்டவர்கள் கோடானகோடியுண்டு
 மாலைபிடவந்தவர்கள் வையகத்தில்கோடியுண்டு
 மாதிதுநாள்வரைக்கும் மணமாலைசூட்டாமல்
 நித்யகன்னியாகவே நீணிலத்தையாண்டிருந்தாள்
 இப்போது-மணமாலைசூட்டுதற்கு மாதுநினைவானாள்
 திங்கட்கிழமையிலே திகழ்புனர்ப்பூசத்திலே
 இருபதுநாழிகையில் எழில்மாலைசூட்டுகிறாள்
 மனதுள்ளராஜாக்கள் வந்திடுங்கள்பந்தலுக்கு
 மண்டலத்துராஜாக்கள் வந்திடுங்கள்பந்தலுக்கு
 அனைவோருமறியவென்று அடித்தான்பறையோசை
 அடித்தபறையோசை அந்நகரத்தான்கேட்டு
 மண்டலத்துராஜாக்கள் மந்திரிகள் தான்கேட்டார்
 திக்கிலுள்ளராஜாக்கள் தேசமெல்லாங்கேட்டார்கள்
 பிள்ளையார்கோவிலண்டை வீற்றிருந்தபோர்விசயன்
 அடித்தபறையோசை ஆணழகன்கேட்டுவிட்டான்

சந்தோஷப்பட்டலவோ சரீரங்கள் பூரித்து
என்னவடிவாக எடுப்பவள் பந்தலுக்கு
ஆரைநினைக்கலுற்றான் அளவற்ற சிந்தையிலே
மாயன் பெருமானை மனதிலே தானினைந்து
அடியளந்த மாயவனே ஐயாசரணமையா
காக்குங்குலதெய்வமே கரியமால்மைத்துனரே
வெண்ணையுண்டசெவ்வாயா வெற்றிகொடுக்குந்தாயா
கண்ணுக்குள் நிமைபோல காக்கிறேனென்று சொன்னீர்
இதுவேனையிதுசமயம் ஏழையைக்காருமையா
பவளக்கொடியானை பணிமாலைசூட்டுதற்கு
மாலைவந்துமார்பில்விழ வரந்தாருமெந்தனுக்கு
மூக்காலேமுள்பொறுக்கி முனைமரத்தில்கூண்டுகட்டி
காக்காயின்குஞ்சுபோலே கடுகிவளர்த்தவரே
முட்டையின்குஞ்சுகளை முகமறியாப்பாலகரை
பிட்டுவளர்த்தீரே பிரபல்யங்காணவென்று
உந்தன்தயவாலே உயிர்கொண்டலாவுகிறேன்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியானை
மணமாலைசூட்டுதற்கு வடிவெனக்குத்தாருமென்றான்

ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் அர்ச்சுனராசனுக்குக் கீழ்ப்
பிராமண வடிவங் கொடுத்தல்.

அப்படியேமாயவரும் அன்பாகத்தந்துவிட்டார்
அந்தச்சமயத்திலே அர்ச்சுனராசதுரை
ஏழைபிராமணரூபம் எடுத்தாரேபுண்ணியரும்
தொண்ணூறும்பத்துஞ்சென்ற துவண்டகிழவனார்
நாற்பதும்பத்துஞ்சென்ற நரைத்தகிழவனார்
தும்பைப்பூப்போலே துவண்டக்கிழவனார்
நாணற்பூப்போலே நரைத்தகிழவனார்
பண்ணப்பூப்போலே பழுத்தகிழவனார்
பரந்தமுகத்துடனே நரைத்தநரையானார்
சூஷ்டரோகிப்பிராமணன்போல் கொற்றவரும்ரூபமானார்
வெள்ளரிப்பழம்போலே வெடித்ததுதேகமெல்லாம்
புண்ணுமிரணமுமாய் புழுக்கள்நெளிகிறது
சீழுமிரத்தமுஞ் சிந்துதேதேகமெல்லாம்
ஒருகண்ணும்பொட்டை ஒருகாலும்நொண்டியானார்
ஓட்டைத்தவலையொன்று ஒடிந்ததெண்டாயுதம்
செல்லரித்தபுஸ்தகத்தை சேரவேகைகொடுத்தார்
பட்டயம்போலாக பரந்ததிருநாமமிட்டார்

முத்தைப்பிளந்தார்கள் மூன்றங்கால்நட்டார்கள்
 பவளம்பிளந்தார்கள் பந்தக்கால்நட்டார்கள்
 வெள்ளியால்கால்நிறுத்தி வெற்றிலையால்பந்தலிட்டார்
 கரும்பாலேகால்நிறுத்தி கமலத்தால் பந்தலிட்டார்
 ஈர்க்குப்பிளந்தார்கள் இருகாதம்பந்தலிட்டார்
 மூங்கில்பிளந்தார்கள் முக்காதம்பந்தலிட்டார்
 நாணல்பிளந்தார்கள் நாற்காதம்பந்தலிட்டார்
 வன்னிமரம்பிளந்து வாசலலங்கரித்தார்
 மாவிலைத்தோரணமும் மகுடநல்லதோரணமும்
 அரசிலைத்தோரணமும் அலங்காரம்பண்ணார்கள்
 கண்ணாடிசல்லிகட்டி கவரிமான்சங்குவிட்டார்
 பச்சைக்கிளிகளைப் பந்தலிலே தூக்கிவிட்டார்
 வெட்டிவேர்குருவேரும் விதம்விதமாய்த் தூக்கினார்கள்
 பட்டாலலங்கரித்து பாளையாலொப்பமிட்டார்
 கோத்தமுத்தைத் தூக்கி கொலுமுகத்தில்தொங்கவிட்டார்
 மற்றமுத்தைப்பந்தலிலே மாணிக்கமாய்வைத்திழைத்து
 வாழைமரம்கமுகமரம் வாசலெங்கும் கட்டினார்கள்
 தென்னைபலாக்காயும் தெருக்கலெங்குங்கட்டினார்கள்
 எங்கெங்குந்தோரணமே எங்கெங்குந்திருவிளக்கே
 ஜன்னல்கள்தோறுஞ் சரங்கள்மிகக்கட்டினார்கள்
 அத்தர்புனுகுகளை அள்ளித்தெளித்தார்கள்
 சந்தனமுங்குங்குமமுஞ் சவ்வாதுந்தான் தெளித்தார்
 நிலக்கோலமிட்டார்கள் நிலத்தின்மேல்பூத்தெளித்தார்
 பந்தலலங்கரித்து பட்டுரத்தனப்பாய்போட்டார்
 தங்கப்பாய்போட்டார்கள் சரிகைதலையணைகளிட்டார்
 ஆயிரமணங்குபெற்ற ஆராய்ச்சிமணியெடுத்து
 கற்பகப்பந்தலிலே கட்டியே தூக்கினார்கள்
 இரும்புநல்லசங்கிலியால் இயல்பெறவே கட்டினார்கள்
 ஆராய்ச்சிமணியை அடித்தார்களோசைபெற
 ஆராய்ச்சிமணிசத்தம் அந்நகரில்கேட்டிடுமாம்

ஐம்பத்தாறுதேசத்து இராசாக்கள் வருதல்

அடித்தபறையோசை யாவருங்கேள்வியுற்று
 ஐம்பத்தாறுதேசத்து அரசர்கள்வாரார்கள்
 ஓரணியாம்பச்சைவில்லு ஒன்று நூறுயிரமாம்
 இரண்டணியாம்பச்சைவில்லு ராயிரஞ்சேனைரதம்
 யானையேறுந்துரைகளெல்லாம் யானையேறிவந்தார்கள்
 குதிரையேறுந்துரைகளெல்லாம் குதிரையேறிவந்தார்கள்

ஒட்டையேறுந்துரைகளெல்லாம் ஒருகோடிவாரர்கள்
 கண்டவிடங்களெல்லாம் கருமலைபோல்யானைகளாம்
 பார்த்தவிடங்களெல்லாம் பருவதம்போல்தேரணிகள்
 கண்கொள்ளாகடுஞ்சேனை மண்கொள்ளாமகாதலங்கள்
 ஏகமாய்த்திரண்டுருண்டு யெல்லோரும்வாரர்கள்
 பூமியதிருதங்கே பூலோகம்நெக்கிடவே
 வாரர்கள்ராசாக்கள் மகமேருகுலங்கிடவே
 பிள்ளையார்கோவிலுக்கோர் புறமாகவாரர்கள்
 காளையவரர்ச்சுனனார் கண்டாரேதுரைகள் தன்னை
 அச்சுதானந்த அரி யாயரேநீர்கேளும்
 இத்தண்டராசாக்கள் இச்சையுடன்வாரர்கள்
 பவளக்கொடியானை பணிமலைசூட்டுதற்கு
 அனந்தகோடிராசாக்கள் ஆசையுடன்வாரர்கள்
 மாயன் தயவாலேநான் மணமலைசூட்டினால்
 இத்தண்டராசாக்கள் இஞ்சிதின் றகுரங்காவார்
 ஏக்கத்துப்போவாரே இருந்தவிடஞ்சொல்லாதே
 என்றுநகைத்தவரும் எல்லோருடன் நடந்தார்
 பார்ப்பான் வருகிறதைப் பார்த்தார்துரைகளெல்லாம்
 ஈழக்கிழவனிவன் ஏதுக்குவாரான் காண்
 தோலும்நரம்புகளும் தொங்குதுகிழவனுக்கு
 அங்கம்சதைகளெல்லாம் ஆடுதுகிழவனுக்கு
 இந்தக்கிழவன் ஏதுக்குவாரான் காண்
 என்றுசிரித்தார்கள் இயலான ராசாக்கள்
 கோவிந்தாவென்றுகொற்றவனுங் கீழ்விழுந்தான்
 தள்ளாடித்தடியூன்றித் தான்வருவான்மெள்ளமெள்ள
 கொக்கென்றிரும்புவான் கோழைவந்துமாரடைக்க
 வப்பு்வாய்கொட்டிவர வாய்நீருசொள்ளொழுக
 கண்ணிரண்டுங்கீரைவிரை காதிரண்டுங்கேளாது
 தாக்கியடிவைப்பாராஞ் சுழன்றுவிழுவாராம்
 எடுத்து அடிவைப்பாராம் இடறிவிழுவாராம்
 அறுகம்புல்தட்டினால் அறுபதிடம்விழுவார்
 மூங்கில்வேர்தட்டினால் முந்நாறிடம்விழுவார்
 இப்படியாகவிவர் இருக்கின்றவேளையிலே
 இவனைக்-காணாதேயல்லவோ கலங்குகிறுள்பவளக்கன்னி
 நெடுநாஸ்தவமிருந்து நித்திரையும்வாராமல்
 கண்கெட்டபார்ப்பானைக் கலியாணம்பண்ணவென்று
 மாலையிடத்தேடியே மயங்குகிறுள்மங்கையரும்
 காணாதேடியல்லோ கலங்குகிறுளென்றுசொல்லி

பொதுகன நூலகம்
 யாழ்ப்பாணம்.

இவனை-பரியாசம்பண்ணியே பலபேரும்போய்நடந்தார்
 சேரம்பூராசாக்கள் திருமணப்பந்தலிலே
 வாகனங்கள்விட்டிற்றங்கி வந்தமர்ந்தார்மன்னர்களும்
 மணக்கோலப்பந்தலிலே மன்னவரும்வந்தமர்ந்தார்
 ஆரியகிழவனும் அர்ச்சுனனும் வந்தமர்ந்தார்

பவளக்கொடியானை ஸ்நானஞ்செய்வித்து ஆபரணங்களை அலங்கரித்தல்

பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியானை
 ஆயிரந்தாதிமார்கள் அருகேவோடிவந்து
 சலவைக்கல்மண்டபத்தில் ஸ்நானங்கள்செய்விக்க
 பூத்திண்ணைமண்டபத்தில் பொற்கொடியைக்கூட்டிவந்தார்
 தண்டையசைய சதங்கைதகுதிகென்ன
 கொண்டையசைய குயில்வந்துகூத்தாட
 வட்டமணைமேலே மாதரையிருக்கவைத்து
 நல்லெண்ணெய்கொண்டுவந்து நலங்கிட்டார்பந்தலுக்குள்
 சம்பங்கியெண்ணெய்கொண்டு தடவிநலங்கிட்டார்கள்
 குங்குமப்பூயெண்ணெய்கொண்டு கூந்தல்தனக்கிட்டார்கள்
 முந்நூறுசுமங்கலிகள் மூன்றுநலங்கிட்டார்கள்
 ஐந்நூறுசுமங்கலிகள் ஐந்துநலங்கிட்டார்கள்
 மங்களம்பாடியே மாதர்நலங்கிட்டார்கள்
 சோபனங்கள்பாடியே தோழியர்நலங்குமிட்டார்
 ஆலாத்திசுற்றியெ அபிஷேகமாட்டலுற்றார்
 மஞ்சனச்சாலையிலே மஞ்சனீராட்டிவைத்தார்
 ஒட்டுமஞ்சள்பூசியே ஒளிபவளநீராட்டி
 ஸ்நானங்கள்பண்ணியே தாமக்கருங்குழலாள்
 நீர்காட்டிவீதியே நெருப்பில்தலைசாய்த்து
 ஈரத்துகில்களைந்து இழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
 நனைந்ததுகில்களைந்து நாகரீகப்பட்டுடுத்தி
 பாவாடைவுள்ளுடுத்தி பட்டாடைமேல்சாத்தி
 ஆனந்தமாரியரை அலங்காரம்பண்ணலுற்றார்
 பூவாழைஎண்ணெய்தொட்டு போதமயிர்கோதி
 சீவியேசிக்கறுத்துசிமிழ்போலே கொண்டையிட்டு
 வாரிமுடித்தார்கள்மாணிக்கக் கொண்டையிட்டார்
 ஒவ்வோர்மயிர்களுக்கு எவ்வேழுபொன்னிதழாம்
 பொன்னிதழும்பூவிதழும் போதமுடித்தகொண்டை
 கோதிமுடித்துவைத்த கொண்டைவந்துதோளசைய
 தட்டிமுடித்துவைத்த தார்குழல்தானசைய

ஆயிரம்பொன்பெற்ற அன்பான சவுரிவைத்து
கொண்டைசடைபில்லை குப்பியலங்கரித்து
ஆண்மயிலும்பெண்மயிலும் அணிந்தாரமுகுபெற
சந்தரபிறைசூர்யபிறை சடைநாகந்தானணிந்தார்
நெற்றிக்குச்சுட்டிகட்டி நேர்விழிக்குமையெழுதி
கண்ணுக்குமையெழுதி கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டார்
முத்தானபொட்டுமிட்டு முன்னாலேதொங்கலிட்டார்
அன்னகொப்புவன்னகொப்பு அருகுவாளிசொருகுவாளி
மாணிக்கவாளி மயிற்கீழேசோதிவிட
கமலக்கம்மல்வையூரியங் காதிலணிந்தார்கள்
இருதலைப்பட்டசிகளும் இசைந்தபட்டுப்பூச்சிகளும்
பக்கம்புகடிகளும் பச்சைக்கல்முருகுகளும்
முத்தணிந்தமூக்குத்தி நத்துமணிந்தார்கள்
ஒற்றைச்சரடிகளும் ஒருபுறமாம்பொற்சரிகை
முத்துச்சரப்பளியாம் மோகனமாலிகளாம்
வட்டச்சரப்பளியாம் வராகன்பூமாலிகளாம்
கொத்துச்சரப்பளியாம் கோர்த்தமணித்தாவடமாம்
சந்திராரங்கிள்ளட்டிகை தரித்தார்களப்போது
ரவையட்டிகைதனையும் நடுக்கமுத்திற்றூன் தரித்து
தோள்வந்திகைவந்து தொடுத்தார்களகைவளையல்
கடகஞ்சரிபவளங் கைநிறைந்தபொன்வளையல்
உத்திரசஞ்சமது உத்தமிக்குபோட்டார்கள்
எட்டுவிரலுக்கும் இசைந்தகணையாழி
பத்துவிரலுக்கும் பதிந்தகணையாழி
அரைக்கிசைந்தஒட்டியாணம் அணிந்தாரிடைதனிலே
தண்டைகொலுசுடனே சதங்கையும்பாடகமாம்
காலாழிகல்லணையாம் பீலாழிபில்லணையாம்
அஷ்டாபரணமெல்லாம் அலங்கரித்தாரந்நேரம்
பட்டுப்பளபளென்ன பாடகக்காலசைய
முத்துமினுமினென்ன முந்தாணிபொன்னுதிர
திருநீற்றுக்காப்பு திருச்சாந்துபொட்டுமிட்டார்
அஞ்சனக்கண்ணுக்கு அழகாகமையுமிட்டார்
மல்லிகைமாலிகளை மாதவளின்கமுத்திலிட்டார்
சந்தனமும்பன்னீருஞ் சாந்துசவ்வாதுகளும்
குங்குமமும்பன்னீருங் குழைத்தல்லோபூசினார்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
அப்போது-ஆரைநினைத்தாள் அளவற்றசிந்தையிலே
ஆலைவாய்ச்சொக்கரை அடிபணிந்துதெண்டனிட்டாள்

மாயன்பெருமானை மனதிலேதானினைந்தாள்
 சுவாமிபெருமானே துணைவாருமெந்தனுக்கு
 பரமசிவனருளால் பார்வதிகிருபையினால்
 பவளக்கொடிமேல்பிறந்த பதிவிரதைமெய்யானால்
 ஆதிசிவன்பூமாலை அனுப்புங்கொளந்தனுக்கு
 ஈசுவரியாள்பூமாலை வரவேணுமெந்தனுக்கு
 கோதைபவளக்கொடியுங் கும்பிட்டுநின்றாளே
 சிவனார்மனமகிழ்ந்து சிந்தைமிகக்குளிந்து
 ஆலைவாய்ச்சொக்கருக்கும் அம்மன்மீனாட்சியும்
 திருமாலைசந்தனமும் திருநீறுந்தானெடுத்து
 அணங்குஅரண்மனைக்கு அந்தரமாயனுப்பிவிட்டார்
 வந்தபூமாலையை மாதவளுங்கைபிடித்தாள்
 மாணிக்கத்தேர்தனிலே வந்துமெள்ள ஏறினாள்
 ஏறினபோதே எடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
 சுத்திக்குடைபிடித்து சூரியனைக்காணாமல்
 பக்கங்குடைபிடித்தார் பகவானைக்காணாமல்
 கவிந்துகுடைபிடித்தார் கதிரோனைக்காணாமல்
 முந்நாறுதேங்காயை முடியோடேசூரையிட்டார்
 ஐந்நாறுதேங்காயை அடித்தொடைத்துசூரையிட்டார்
 முழங்குதுவாத்தியங்கள் மும்மண்டலமுமசைய
 அடிபடுதுபேரிகை அந்நகர்த்தத்தளிக்க
 பேரிகைசத்தம் பெரிதாய்முழங்குதங்கே
 ஐங்காதவழிதூரம் அடிபடுதுபேரிகையும்
 நாற்காதவழிதூரம் நாகசின்னந்தான்கேட்க
 முக்காதவழிதூரம் முரசமுழங்கிவர
 மச்சுரதமேறி வாராளாம்மாதுகன்னி
 அங்கிருந்தராசாக்கள் அனைவாரும்பார்த்துரைப்பார்
 ஒருவர்க்கொருவர் உகந்துகந்துபேசுகிறார்
 நீறுபூத்ததோர்நெருப்பை ஊதிபார்த்தநிறம்போல
 ஆயிரமின்னலிலே சோதியின்னல்மின்னுப்போல்
 தங்கத்தைக்காய்ச்சியே தரையிலேவிட்டாற்போல்
 ஈயத்தைக்காய்ச்சியே யிலையிலேவிட்டாற்மோல்
 பொன்னையுருக்கியே பூமியிலேவிட்டாற்போல்
 சந்திரனைப்போலாகத் தளும்புகிறுள்தையலரும்
 சூரியனைப்போலாகத் துலங்குகிறுள்தோகையரும்
 யார்க்கிவள்கிட்டுவாளோ அண்ணமாரேநாமறியோம்
 எவர்க்குக்கிடைக்குமோ இந்தநல்லபாக்கியங்கள்

யென்றுதம்முட்சொல்லியே யெடுத்துதலைப்பார்த்திருந்தார்
 ஆனந்தவாழ்மாரி அவளுடையதேர்வருது
 பார்மன்னன்சபைநடுவே பவளக்கொடிதேர்வருது
 அரசர்சபைநடுவே ஆரணங்குதேர்நிறுத்தி
 எண்ணுதுமெண்ணுகிறாள் ஏலப்பசங்கிளியாள்
 ஆணைமுகமன்னன் அர்ச்சுனராசாவை
 வடிவோடேவாருமென்று மன்னவனைசொன்னதில்லை
 என்னவடிவாக யிருக்கிறாரோயென்றறியேன்
 இவளைப்போல்மங்கை எங்குங்கிடையாதோ
 நாட்டில்அமையாதே நாயகியாள்தன்போலே
 என்றுமனதில் இசைந்துவழிபோனாரோ
 தருமாபுரிக்கலவோ தானடந்துபோனாரோ
 என்செய்வேன்நசுவரனே யேதுமறியேனே
 கிழக்குமுகம்நோக்கிக் கிளிமொழியாள்பார்த்தாளே
 பக்கத்திலின்றதொரு பாங்கியவளேதுசொல்வாள்
 முத்துமுடிதரித்த முடிமன்னராசாக்கள்
 பவளமுடிதரித்த பாரரளும்ராசாக்கள்
 அங்கவங்கங்கலிங்கம் அவதிந்தியரசரம்மா
 சிங்களங்கொங்கணம் தெங்கணராசரம்மா
 மாளவம்சாலவம் மகதமச்சராசரம்மா
 இப்படிக்குத்தாதிசொல்ல யிளங்கொடியாள்தான்கேட்டு
 தெற்குமுகமாகத் திரும்பினாள்ராசாத்தி
 பக்கமிருந்ததொரு பாங்கியவளேதுசொல்வாள்
 வச்சிரமுடிதரித்த மந்திரிகள்ராசரம்மா
 அருணங்கிராடம் யவனங்குருசுவ்வீரம்
 குடகுகொல்லம்சூரசேனம் கோசலஞ்சிந்துசீமை
 மண்டலத்தையாளுகின்ற மகராசராசரம்மா
 மாலைசுழற்றியே மன்னர்மேல்போடுமென்றார்
 மேற்குமுகமாக மெல்லிதிரும்பிப்பார்த்தாள்
 பக்கத்திலிருக்கின்ற பாங்கியவளேதுசொல்வாள்
 பல்லவப்பாஞ்சாலம் பப்பரக்காந்தாரம்
 தேசத்தையாளுகிற தீரரிவர்களம்மா
 மாலையைச்சுழற்றியே மன்னவர்மேல்போடுமம்மா
 வடக்குமுகமாகத் திரும்பினாள்மாதுகன்னி
 பக்கத்திருந்ததொரு பாங்கியவளேதுசொல்வாள்
 துஷ்டர்தனையடக்குந் துரைகளிவர்களம்மா
 வடதேசராசாக்கள் மன்னரிவர்களம்மா
 ஏந்திழையேஉன்னமுகக் கேற்றபுருஷரம்மா

உன்-மனதுக்கிசைந்த மணவாளன் தானிருப்பான்
மாலைசுழட்டுமென்றார் மாதரிளங்கொடியை

பவளக்கொடியாள் அர்ச்சுனை மாலை தரித்தல்

பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
அப்போ-ஆரைநினைத்தாளேர அளவற்றசிந்தையிலே
எவரைநினைத்தாளேர எண்ணமற்றசிந்தையிலே
ஆகாயவாணிதூர்க்கை யம்மன்பிடாரிகளே
மஞ்சளழகிகளே மடிச்சோலைகாரிகளே
பொங்கநயினாரே பொற்கொடியாண்டவனே
இல்லறத்துத்தேவதைகள் எல்லோருந்துணையிருங்கள்
ஆலைவாய்ச்சொக்கரே அங்கயற்கண்மீடட்சி
மதுரைமீடட்சியம்மாள் வந்துதுணையிருங்கள்
என்னைப்பிறப்பித்த யீசுவரரே துணையிருங்கள்
மாயன்பெருமாள் மங்கைநல்லாள்லட்சுமியே
ஆயன்பெருமாளென் னருகே துணையிருங்கள்
முப்பத்துமுக்கோடி முனிவரெல்லாங்காத்திருங்கள்
வசிஷ்டரருந்துதியும் மணிமாலைகாத்திருங்கள்
நான்-ஆகாயம்விட்டமாலை அர்ச்சுனனார்தன்கழுத்தில்
சுழற்றிவிட்டமாலையது சுரேந்திரன்மகன்கழுத்தில்
அர்ச்சுனனார்தன்கழுத்தில் அழகுமாலைவிழவேணும்
என்னவடிவாக இருக்கிறாரேநானறியேன்
சுவாமியைத்தானினைந்து சுழற்றினாள்மாலைதன்னை
விரலால்சுழற்றியே வீசினாள்மாலைதன்னை
சுழற்றிவிட்டமாலையது சுரர்லோகம்போகிறது
சூரியமண்டலத்தை சுற்றிவருகின்றது
எதிர்ப்பட்டதேவர்கள் யாவரையும்பார்த்துவரும்
நாலுபக்கஞ்சூழ்ந்திருக்கும் ராசர்களைச்சுற்றிவரும்
தேடியேபார்க்குதே தேர்விசயனர்ச்சுனரை
ஆரியனைப்போலாக அமர்ந்ததோரர்ச்சுனர்மேல்
வாள்விசயன்தோள்மேலே வந்துவிழுந்தது
வேதியன் தன்கழுத்தில் விழுந்ததுபூமாலை
தேவதுந்துயிழுழங்க தேவர்பூமாரிபெய்ய
ஆகாயபேரிகைதான் அடிபடுதுதிமிதிமென்று
பூவருஷந்தான்பொழிந்தார் பொன்னுலகதேவரெல்லாம்
ஆராய்ச்சிமணிகளும் அடித்ததுஓசையுடன்
சேரம்பூராசாக்கள் தீரர்களும்பார்த்துவிட்டார்
மற்றண்டராசாக்கள் மந்திரிகள்வந்திருக்க

விருத்தனுடையதோள்மேலே விழுந்ததென்னபாவமிது
 வேதியன்கழுத்திலே விழுந்ததென்னபாவமிது
 ஆரியனைமாலையிட ஆரணங்குபிறந்தாளோ
 வேதியற்குமாலையிட விதித்ததோயென்மகளே
 செல்வமாய்பெண்பிறந்து சீரழியநாளாச்சோ
 அருமையாய்ப்பெண்பிறந்து அம்பலமானீரோ
 பிச்சைபிரந்துண்ணும் பிராமணற்குப்பெண்டாகி
 கல்லெடுப்பரிசிக்கு காத்திருக்கநாளாச்சே
 பாத்தாளியரிசிக்கு பார்த்திருக்கநாளாச்சோ
 இந்தக்கிழவனுக்கோ இதுக்கோநான்பெண்வளர்த்தேன்
 குருட்டுகிழவனுக்கோ கோடிநாள் தவசுபண்ணேன்
 நொண்டிக்கிழவனுக்கோ நோக்கித்தவசுபண்ணேன்
 சண்டிக்கிழவனுக்கோ தனிமாலேசூட்டிவிட்டாள்
 இந்தக்கிழவனுக்கு எவர்தான்வழிவிட்டார்
 பாவிக்கிழவனிவன் பந்தலுக்குள் ஏன்வந்தான்
 ஆர்காண்பிராமணரே அழகுமாலேதாருமென்றார்
 பெண்ணரசுதான்போட்ட பூமாலேதாருமென்றார்
 அப்போதுவாள்விசயன் ஆரியனுமேதுசொல்வான்
 பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாட்கு
 மாலேதரிக்கிறார் மன்னவர்களென்றுசொல்லு
 பிச்சைக்குவருமிடத்தில் பெண்மாலேபோட்டுவிட்டாள்
 வேணுமென்றுவந்தேனோ மெல்லியரைமாலையிட
 பிச்சைக்குவருமிடத்தில் பெரும்பாம்புசுற்றியது
 இவளைநான்பெண்டுவைத்து என்செய்யப்போவேனப்பா
 தள்ளாதகிழவனுக்குத் தையலருமேன்காணும்
 மாளுங்கிழவருக்கு மாதர்களேன்காணும்
 எனக்கிட்டமாலேதனை எடுத்துத்தரித்துக்கொள்ளும்
 மாலேதரித்துக்கொண்டு மங்கிலியம்சூட்டுகிறோம்
 உங்களுக்குப்பெண்டிருக்க உலகத்திலுற்றபடி
 வளர்த்துஎடுத்தீர்கள் மாலேதரித்தீடுங்கள்
 இந்தாருமாலையென்று ஈந்தார்பிராமணரும்
 அந்தசமயத்தில் ஆரணங்குதான்கேட்டு
 பங்கயச்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியோடிவந்து
 என்னையும்பெற்றெடுத்த இயலானஐயாவே
 மாளாக்கிழவனுடன் வார்த்தைகளேனுங்களுக்கு
 என் தலைவிதிப்பயனை எவருமறியார்கள்
 ஆதிசிவன்தன்னெழுத்தை ஆருமறியார்கள்
 எல்லார்தலையிலும் ஈரெழுத்துஓரெழுத்து

பாவிதலையிலிந்தப் பார்ப்பாளை எழுதிவைத்தான்
கதியைத்துலைக்கவல்லேன் காவிரியைநீந்தவல்லேன்
என்விதியைத்துலைக்குகைக்கு வெல்லவகையறியேன்
அன்றெழுதும் ஆதிசுவன் அழித்தெழுதப்போவதில்லை
தலையிலெழுதினதை தள்ளிவைக்கப்போவதில்லை
தலையிலெழுதினது தவறாதொருக்காலும்
ஒருவனுக்குமாலையிட்டு உலகத்தார்வாழ்வார்கள்
இவருக்குப்பெண்டாக இருப்பேனேதந்தையரே
வாருமையாவென்று சொல்லி வலதுகையைதான்பிடித்து
மாணிக்கவாசலிலே மறையவனைக்கொண்டுசென்றாள்
அந்தச்சமயத்தில் ஆயன்பெருமாளும்
செந்தும்பிபோல ஸ்ரீராமர்வடிவெடுத்தார்
ஜிவ்வென்றுதான்பறந்து தேன்மொழியாள் தன்செவியில்
வந்துநுழைந்தார் மயிலணையாள் தன்செவியில்
அஞ்சாதே அஞ்சாதே அருந்தங்கையஞ்சாதே
ஆணைமுகமுன்னன் அர்ச்சுனராசன்காண்
என்றுவுரைத்தார் இளங்கொடியாள் தன்செவியில்
அருஞ்செவியில்தானுரைத்து ஆயரும்போய்நடந்தார்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
வேடத்தைமாற்றி விசயாவடிவெடென்றாள்
அர்ச்சுனர்வடிவுகளை அழகாகக்காட்டுமென்றாள்

அருச்சுனராசன் கீழ்ப்பிராமணன் வடிவைவிட்டுத்
தன் சுயரூப மெடுத்தல்

சேரம்பூராசாக்கள் சிந்தைகுளிர்ந்துவிட
கண்டோர்பயந்துவிட கால்கைகள் தடுமாற
சிந்தைகுளிர்ந்துவிட தேர்விசயன்வடிவெடுத்தான்
அங்கங்குளிர்ந்துவிட அர்ச்சுனன்வடிவெடுத்தான்
முன்னமுகம்பின்னமுகம் முதுகிலேமட்சரேகை
பல்லிலேபரசவீணை பாதத்திற்செந்தாமரை
நாவிலேநட்சத்திரம் நயனவிழிசோதிவிட
மாயன்தயவாலே வாள்விசயன்ரூபமானான்
ஆயன்தயவாலே அர்ச்சுனன்ரூபமானான்
கண்டவர்கள் தான்மயங்கக் காண்டபன்வடிவெடுத்தான்
பார்த்தவர்கள் தான்மயங்கப் பார்த்திபன்வடிவெடுத்தான்
ஐந்துபிராயம் அறியாப்பிராயமென்றும்
அச்சுதானந்த அரி ஐயரும்வந்துவிட்டார்
பவளக்கொடிமாது பார்த்துமகிழ்ந்துவிட்டாள்

சேரம்பூராசாக்கள் தேர்விசயன் தன்னைக்கண்டு
 கண்டுமகிழ்ந்தார்கள் காண்டபனர்ச்சுனரை
 பார்த்துமகிழ்ந்தார்கள் பார்த்திபன் அர்ச்சுனரை
 விசயனழகண்டு மெத்தமனமகிழ்ந்தார்
 எங்கள்-மகள் தனக்கேத்தொரு மணவாளன்வந்தீரே
 அர்ச்சுனரைப்போலாக வாராமல் ஆணழகா
 பிராமணவடிவாகப் பெண்கொள்ளவந்தீரோ
 வந்தென்னைப்பெண்கேட்டால் தந்திடோமென்றோமோ
 ஈளைக்கிழவனைப்போல் ஏன்காண்வடிவெடுத்தீர்
 என்றுமனமகிழ்ந்தார் இயலான ராசாக்கள்
 அந்தச்சமயத்தில் அங்குவந்த துரைகளெல்லாம்
 பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாது.

ஆரியனைமாலையிட்டு அழைத்தேகக்கண்டவர்கள்
 இஞ்சிதின்றகுரங்கதுபோல் ஏக்கமுற்றார்மன்னவர்கள்
 விருத்தக்கிழவனுக்கு வேதியற்குவாய்த்தென்று
 இங்கிருந்தென்னபலன் என்றெண்ணிராசாக்கள்
 அவரவர்கள்மாளிகைக்கு அனைவோரும்போகலுற்றார்
 சேரம்பூராசாக்கள் தீரவரேதுசெய்தார்
 வில்விசயனர்ச்சுனனை வேந்தர்வரவழைத்து
 நல்லவேளைதப்பாமல் ராகுகாலம்வாராமல்
 வாச்சியங்கள்தியாச்சியங்கள் வாராதவேளைகண்டு
 சேஷைமனைபோட்டு சீரானபந்தலிலே
 செந்நெல்லரிசிகொண்டு தினகரற்குப்பொங்கலிட்டு
 மாப்பிள்ளையும்பெண்ணையும் மனைமேலிருக்கவைத்து
 முந்நூறுசுமங்கிலிகள் முகந்துமுனைதெளிக்க
 ஐந்நூறுசுமங்கிலிகள் அள்ளிமுனைதெளிக்க
 சாலுங்கரமும் சந்திரற்குமுன்பாக
 அம்மிவலமாக அரசாணிமுன்பாக
 வேதப்பிராமணர்கள் வேதங்களோதிவர
 ஓமப்புக்கையெரிய உடனாகவேதஞ்சொல்ல
 காப்பரிசிதான்வழங்கி கங்கணமும்கட்டினார்கள்
 சேரம்பூராசாக்கள் தீரெழுந்திருந்து
 மாவுங்கணிநூலும் மஞ்சளோடுநெல்விதையும்
 தாலியுங்கூறையுந் தான்கொண்டுவந்தார்கள்
 குருகுலத்துராசாவே குந்திமகனாரே
 மந்தாரக்குந்தியரும் பெற்றமகனாரே
 பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளை
 தந்தேனுனக்கீந்தேன் தாரைநீர்பிடியுமென்றார்

காலுக்குமிஞ்சியிட்டார் கைக்குக்கணையாழியிட்டார்
 தையலரைத்தான்கொடுத்துத் தாரைநீர்வார்த்தார்கள்
 ஏந்திழையைத்தான்கொடுத்து இஷ்டநீர்வார்த்தவரும்
 மாலைதரித்துமே மணமாலைசூட்டுமென்றார்
 அப்போதர்ச்சுனனும் ஆயனைத்தானினைந்து
 தாலியைக்கட்டினான் தார்விசயனர்ச்சுனனும்
 பீர்மமுடிமூன்றுமுடி போட்டானேவாள்விசயன்
 காப்பரிசிதான்வழங்கி கங்கணமுந்தானவிழ்த்தான்
 அம்மிமிதித்து அரசாணிசுற்றிவந்து
 பெரியோர்களெல்லோரும் பெருக்கமனமகிழ்ந்து
 மன்னவனுந்தேவியுமாய் மாளிகையினுட்புகுந்தார்
 தங்கரத்தனமேடையிலே தனஞ்சயனும்வீற்றிருந்தான்
 ஐம்பதுபேரையமாரும் அவர்களுடதேவிமாரும்
 பொங்கிமனங்குவிர்ந்து பொற்கொடிமாதரெல்லாம்
 தனஞ்சயற்கும்வேதியர்கும் சரமாகச்சேஷையிட்டு
 பாலும்பழமும் பரிவுடனேதான்கொடுத்தார்
 பாலமுதமுண்டு பசியாறித்தானிருந்தார்
 அப்பால்வந்தமனிதருக்கும் மகாபெரியசேனைகட்கும்
 அத்தரும்பன்னீரும் அழகாகத்தான்தெளித்து
 சந்தனங்கெந்தபொடி தாம்பூலந்தான்வழங்கி
 பாலித்தார்புட்பம் பரிமளங்கள் தன்னுடனே
 கோடிவெகுபூரிதானங் கொடுத்தார்பெரியோர்க்கு
 தட்சணையுந்தாம்பூலந் தார்வேந்தர்தான்கொடுத்தார்
 வந்தமனிதர்கள் மகாசேனையெல்லவர்க்கும்
 கைக்குச்சலங்கொடுத்தார் கட்டழகரெல்லவர்க்கும்
 பந்தியமர்த்தி பரிமாறிப்போசனங்கள்
 பொரித்தபொரிக்கறியும் பொன்போல்பருப்புகளும்
 பத்துவகைபச்சடியும் பறிமாரியாவருக்கும்
 புத்துருக்குநெய்யதனை போதமிகப்படைத்து
 முப்பழமுஞ்சர்க்கரையும் அப்பளமுந்தான்படைத்து
 ஆயாசந்தீரவே பாயசந்தான்கொடுத்தார்
 போசனங்களுண்டு புகழ்வேந்தர்யாவர்களும்
 கைகாலம்பியே கனயிசூந்தமன்னரெல்லாம்
 வேடிக்கையாகவே வீற்றிருந்தார்பந்தலிலே
 அப்போது-வெட்டியபாக்குடனே மிகமணக்கும்வெற்றிலை
 சொர்னபுட்பமாலைகளும் கோடிசகலாத்துகளும் [யும்
 வைத்துக்கொடுத்தார்கள் வரிசைவெகுமானம்
 ஒட்டைக்குதிரைகள் உத்தமர்கள்மொய்யெழுதி

உத்தமர்களெல்லோரும் உள்ளங்களி கூர்ந்து
 காண்டபனர்ச்சுனனும் கன்னியவள்தேவியுமாய்
 ஊர்வலமானபின்பு உத்தமனுந்தேவியுமாய்
 பள்ளியறைமண்டபத்தில் பாங்குடனேபோகலுற்றார்
 வந்திருந்தராசாக்கள் மன்னவர்களெல்லோரும்
 அவரவர்கள்ராச்சியத்தை ஆளுகைக்குப்போனார்கள்
 வாள்விசயன்கோமானும் மருவுண்டுதானிருந்தான்
 பதினொருநாளாச்சு பார்த்தன்வந்துமாலையிட்டு
 இப்படியாகவே இருக்கின்றவேளையிலே
 அல்லிப்பெருமாளும் ஆரணங்குமேதுசெய்தாள்
 மகுடத்துரைச்சியரும் வாழ்வரசியல்லியரும்
 கொச்சிதுரைச்சியரும் கொடிமதுரையல்லியரும்
 மச்சுதுரைச்சியரும் வடமதுரையல்லியரும்
 காலையில்தானெழுந்து கனிவாயைச்சுத்திபண்ணி
 பாளைகொண்டுபல்விளக்கி ஓலைகொண்டுநாவழித்து
 பொய்கைதனிவிறங்கி பொற்கொடியும்ஸ்நானஞ்செய்து
 ஈரத்துகில்களைந்து இழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
 நனைந்ததுகில்களைந்து நாகரீகப்பட்டுடுத்தி
 சொக்கரருளென்று தூளிதக்காப்புமிட்டு
 மதுரையீடுச்சியரை மாதாவைத்தானினைந்து
 அரண்பூசையரிபூசை அனுஷ்டானம்பண்ணியவள்
 இங்கிதமானதொரு சிங்காரம்பண்ணலுற்றாள்
 சல்லடந்தான்தொடுத்து தட்டிபிசுவெடுத்தாள்
 தட்டியின்மேலொட்டியாணம் சாதாவரிந்துகட்டி
 சல்லடத்தின்மேலேயவள் தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டாள்
 வலபுறத்துச்சுங்கிலே மாகாளியட்சரமும்
 தென்புறத்துச்சுங்கிலே தெய்வகன்னியட்சரமும்
 முத்துக்கபாயணிந்து முதுகெல்லாமங்கிபோட்டாள்
 வச்சிரக்கபாயணிந்தாள் மார்நிறைந்த அங்கிபோட்டாள்
 அங்கிகபாயணிந்தாள் அல்லிமலர்நாயகமும்
 கேடயமும்பல்லயமும் கிளிமொழியாள் தான் தரித்தாள்
 மந்திரவாளெடுத்து வலதுகையில் தான் பிடித்தாள்
 பதினெட்டு ஆயுதமும் பத்தினியாள் தான் தரித்தாள்
 முத்துமிதியடியை தொட்டுநடந்துவந்து
 வசந்தமணிமண்டபத்தில் மாதவளும்வந்தமர்ந்தாள்
 கொலுக்கூடமண்டபத்தில் கொம்பனையும்வந்தமர்ந்தாள்
 மந்திரிபவளசேனை மயிலணையும்வந்தமர்ந்தாள்
 தாதிகளுந்தோழிகளுந் தையலரைச்சூழ்ந்தார்கள்

செங்கமலத்தாதியும் சேனாதிபவளசேனை
 வெண்சாமரைக்கவரி வீசியவள்பக்கம்நின்றாள்
 ஆலவட்டஞ்சாமரைகள் அருங்கிளிமார்வீசிவர
 மல்லிகைவிசிறிகளும் மயில்விசிறிதான்வீச
 செண்டாடிப்பந்தாடித் தேன்மொழிமார்கழன்றுவர
 ஆடுவார்பாடுவார் அல்லவருஞ்சூழ்ந்தார்கள்
 பந்தாடிச்செண்டாடிப் பாங்கிமார்கூழ்ந்துவர
 கேளிக்கைபார்த்து கிளிமொழியாள் இருக்கிறாள்
 சங்கீதம்பார்த்து செளந்தரியாள் இருக்கிறாள்
 முத்துவிற்கும்வர்த்தகரும் மூவிருகணக்கர்களும்
 கணக்குச்சுருளெடுத்து கடுகவேவாரார்கள்
 கொம்பனையாள்முன்னேவந்து கும்பிட்டுதெண்டனிட்டார்
 கைகட்டிநின்றார்கள் கட்டழகரெல்லவரும்
 மகுடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசியேதுசொல்வாள்
 முத்துக்கொழித்ததுவும் விற்றக்கணக்குகளும்
 அன்றாடங்கணக்குகளென் அம்பலத்தேவாராமல்
 எட்டுநாள்வாராமல் இருந்தவயணமென்ன
 ஒருமுத்துகுறைந்தாலே உயிர்க்கழுவில்போட்டிடுவேன்
 இருமுத்துகுழைந்தாலே யீரல்பிளந்திடுவேன்.
 எட்டுநாள் கணக்குகளும் எழுதமுடியுமென்றாள்
 கண்கள்பொறிபறக்கக் காந்தாளப்பட்டாளே
 செந்தலைநாகம்போல் சீறியெறிபறந்தாள்
 கண்ணால்பொறிபறக்க காதாலனல்வீச
 வாயால்பொறிபறக்க வலதுகண்ணனல்வீச
 ஈச்சம்பழம்போலே இருகண்ணுந்தான்சிவக்க
 கோவைபழம்போலே கொள்ளிகொண்டுவிசுதுபார்
 கண்டசதைகளைக் கடித்துமிழ்ந்தாளல்லியரும்
 கணக்கரதிகாரி கைகால்நடுங்கிவிட்டார்
 எட்டுநாள் கணக்குகளும் எழுதிமுடிக்கலுற்றார்
 கண்ணுக்குமேல்கண்ணாய் கன்னியரும்மிருக்கிறாள்
 ஆறலுங்கூடியே ஆற்றவொண்ணாக்கோபமப்போ
 அந்தசமயத்தில் அங்குவாரான்புலந்திரனும்
 வீதிவிலாசமது விளையாடிவில்வேந்தன்
 தங்கத்தேரோட்டியே தனஞ்சயன்புத்திரனும்
 செம்பொந்தேரோட்டியே சித்திரவீதியெல்லாம்
 முத்தின்தேரோட்டியே முடிமன்னர்வீதியெல்லாம்
 மாணிக்கத்தேரோட்டி மதுரைதெருவீதியெல்லாம்
 தண்டையசையவே சதங்கைதகுதிகென்ன

அரைவடமுங்கிண்கிணியும் அசைந்துநிழல்காட்ட
 கணையாழிசோரவிட கண்டசரங்கள்மின்ன
 வட்டமிட்டநெற்றியிலே வயிரசுட்டினிறிலங்க
 சர்வாபரணங்களும் தாவடமுந்தானசைய
 சிங்காரமீதியடியும் சிங்காணிவில்லுகளும்
 பக்கமிருபுரமும் பட்டாசுழற்றிவர
 கத்திகட்டுமன்னரெல்லாங் கைகட்டியோடிவர
 ஈட்டிபிடிமன்னரெல்லாம் இருபுரமுஞ்சூழ்ந்துவர
 பொற்பரிசுமேலாகப்பிள்ளை வருகுதுபார்
 வெகுசனங்கள்நெருங்கி வருமிடங்கொள்ளாமல்
 அருகேநெருங்கிவந்த அருமகனைக்கண்டுவிட்டாள்
 அப்பாவருக ஆணழகாபுத்திரனே
 வருகவருகவென் வாழ்கவேவருகவென்றாள்
 திருவருகபூவருக தேனோவருகவென்றாள்
 கண்ணேமணியே கருவிலமேநீவருக
 கண்முன்றுடைய கைலாசநாதரெனும்
 கொக்கர்திருவாசலுக்குத் தூண்டாமணிவிளக்கே
 வைகைக்கரைதனக்கு மண்சுமந்தசொக்கரவர்
 கப்பலுஞ்சோங்குங் கரைதுரையுமுள்ளவனே
 சங்கீன்றமுத்துச் சபாலமுடையவனே
 அப்பாவருகவென்று ஆவலுடன்முத்தமிட்டாள்
 வாரியெடுத்தவளும் மதிமுகத்தில்முத்தமிட்டாள்
 மைந்தனைப்புல்கியே மடிமேலேவைத்திருந்தாள்
 போரர்சரமன்னன் புலத்திரனுங்கூறுவான்
 போதும்போதுமென்னாச்சி பிள்ளையைக்கொஞ்சினது
 மைந்தனைக்கொஞ்சினது மாதாவேபோதும்மா
 தங்கத்தேர்தந்தாரே தனஞ்சயனாரென்பாட்டன்
 செம்பொந்தேர்தந்தாரே திகழ்வேந்தரென்மாமன்
 மாணிக்கத்தேர்தந்தார் வளநாட்டுராசாக்கள்
 முத்துத்தேர்தந்தார்கள் முடிபுணைந்தராசாக்கள்
 சித்திரவீதிநெருக்கள்பதி னாயிரமும்
 மதுரைப்பெருந்தெருவும் மட்டில்லாவீதிகளும்
 பவளத்தேரோட்டவென்று பத்தினியேநான்கேட்டேன்
 தாரேனென்றுசொன்னீரே தகப்பனையும்போகவிட்டீர்
 பவளத்தேரெங்கேயென்று பாலன்பினைங்கிணை
 அவ்வார்த்தைகேட்டாளே அல்விப்பெருமாளும்
 அர்ச்சுனன்போனதொரு அந்நாளைப்பார்க்கலுற்றார்
 பதினாறுநாளாச்சு பார்த்திபன்போனதுவும்

மூன்றுநாளாறுபொழுதிலே வாரேனென்று
 மைந்தன்மேலாணையிட்டு மாபாவிபோனானே
 மைந்தன்மேலாணை மறந்தானேவாள்விசயன்
 ஆணைமறந்தவனும் ஆர்மேலே ஆசைகொண்டான்
 எங்கேஉல்லாசமா யிருக்கிறானேவாள்விசயன்
 அவன்-எமலோகம்போனாலும் இட்டுவந்துசங்கரிப்பேன்
 பாதாளம்போனாலும் பார்த்திபனைக்கொன்றிடுவேன்
 ஆகாயம்போனாலும் அதம்பண்ணிப்போட்டிடுவேன்
 என்று-சீறியேகண்சிவந்து சிங்கத்தின் குட்டியைப்போல்
 கையைக்கடித்துக் கன்னியருந்தானுமிழ்ந்தாள்
 உதிரமுஞ்சதையுமாய் உமிழ்ந்தாளே பூயியிலே
 காட்டானைபோலாகக் கதறியெழுந்தாளே
 சிங்கத்தைப்போலாகத் தேன்மொழியாளல்லியரும்
 உருட்டினாளிருகண்ணை ஒதுங்கினார்மன்னர்களும்
 ஆக்கரித்துப்பற்கடித்து அதட்டியெழுந்தாளே
 ஆராலுங்கூடியே ஆற்றவொண்ணாக்கோபமுடன்
 பாண்டிவளநாடு பஸ்பமாய்ப்பற்றுது
 பகல்வத்திப்போலாக பற்றியதேயிருகண்ணும்
 மைந்தனைத்தானிடுக்கி வளநாட்டாள்தான்முதித்தாள்
 அறுபதுபேரெழுந்து அன்னேரமோடிவந்து
 அம்மா-எந்தந்தநாடென்று யிளங்கொடியேநீ அறிவாய்
 எங்கேயிருந்தாலும் இட்டுவாரோமர்ச்சுனரை,
 நீ-இங்கேயிருமம்மா இராசகுலநாயகமே
 என்றதுகேட்டுமவ ளேதுசொல்வாளல்லியரும்
 எனக்கெதிர்சொல்லாதே யென்னுணையையாவே
 அரண்மனைதிறவுகோல் அண்ணார்தங்கைக்கொடுத்தாள்

அல்லியரசாணி அர்ச்சுனன்மேல் படையெடுத்தல்.

ஆரடாமந்திரியே அறிவுள்ளகாருபாரி
 ஆணைசேனைபரிவாரம் அடங்கலும்பயணமென்றாள்
 காலாளுஞ்சேவகருங் கடுகப்பயணமென்றாள்
 தேர்கொண்டுவாருமென்றாள் சீச்சிரமாய்போகவென்று
 சொன்னபொழுதிலே துரிதமாய்மந்திரிகள்
 சித்திரத்தோர்தன்னைச் சீராயலங்கரித்தார்
 ஆறுவண்டிநூறுசட்டம் அழகானகுத்துக்கால்
 குத்துக்கால்செப்பனிட்டுக் கொடுங்கைதிரைவளைத்து
 கும்பகலசமுங்குடைக ளலங்கரித்தார்
 அங்குராச்சிலையது அலங்காரம்பண்ணார்கள்

பவளக்கொடி யாழ்ப்பாணம்.

பாராசாரிபுரவியொன்று பஞ்சகலியாணியொன்று
தேசியென்னும்புரவியொன்று பஞ்சகலியாணியொன்று
நாலுபுரவிகளை நலமாயலங்கரித்து
குதிரையலங்கரித்து கொண்டுவந்துதேரிற்கட்டி
அலங்கரித்தோம்தேரையென் றடிபணிந்துநின்றார்கள்
பயணம்பயணமென்று பயணபேரிதானடித்தார்
இப்போபயணமென்று இயலாகத்தானடித்தார்
கான்லுக்குத்தானெடுத்தார் கறுப்புநல்லகூடாரம்
வெய்யலுக்குத்தானெடுத்தார் வெள்ளைநல்லகூடாரம்
பணிகளுக்குத்தானெடுத்தார் பச்சைநல்லகூடாரம்
யானையின்மேல்டேராவும் குதிரையின்மேல்சண்டாவும்
கறுப்புநிஜான்சிகப்பு கலந்துநிஜான்பிடித்தார்கள்
யானைகளாறுகோடி அசுவங்களேழுகோடி
தேர்களொருகோடி தேரணிகள்முக்கோடி
அதிரதருஞ்சமரதரும் ஆஸ்தானமரகதரும்
கலிங்கர்தெலுங்கர்களுங் கன்னடியர்மராட்டியரும்
ஈழத்துவங்கணரும் இளநாட்டுச்சோனகரும்
போட்டசட்டைவாங்காத பொந்திலியரானவரும்
கும்பாசம்வாங்காத குலமன்னாரானவரும்
மட்டில்லாச்சேனைகளும் மன்னர்பயணமாணர்
பட்டயநேரிசமும் பாங்கானவாட்படையும்
கத்திகட்டாரியெழு கதைதண்டக்கோல்கழுமுள்
குறுந்தடிபூட்டியுடன் குந்தமுடையாள்முதலாம்
சக்கரமும்வேலுந் தடியும்பெருவுலக்கை
சுண்டுவில்லும்உண்டைவில்லுஞ் சுங்காணிபூச்சுவில்லும்
எண்ணன் குஆயுதமும் எடுத்தரையிற்கட்டினார்கள்
மாளைபங்களுள்ளதெல்லாம் பயணங்களாச்சுதப்போ
ஆனையின்மேல்பேரிகை அடிபடுதுகுமுகுமென்று
ஒட்டையின்மேல் நகபத்துஓசைகிளம்புது
அண்டங்கிடுகிடென்ன ஆகாயம்நெக்குவிட
பூயிகிடுகிடென்ன பூலோகம்நெக்குவிட
அடங்காதகோபமுடன் அல்லிமலர்நாயகியாள்
அலங்கரித்ததேர்மேலே ஆரணங்குயேறினாளே
மந்திரிபவளசேனை மங்கையவள்தானேறி
தேரைத்திருப்பினாள் சீராக அக்கணமே
சுற்றலுங்குடைபிடித்தார் சூரியனைத்தான்மறைக்க
பக்கங்குடைபிடித்தார் பகவானைத்தான்மறைக்க
கலித்துகுடைபிடித்தார் கதிரோனைத்தான்மறைக்க

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

13 R

அடிபடுதுபேரிகைகள் அந்நகருந்தானதிர
 எட்டுத்திசைநடுங்க இளங்கொடியாள் தான்வாராள்
 ரதகசதுரகமுடன் நாலுவர்க்கசேனைகளும்
 மாவணியுந்தேரணியும் மற்றுமுள்ளசேனைகளும்
 வருகிறதுவெகுஜனங்கள் மண்ணும்விண்ணுங்கொள்ளாமல்
 செந்தாளெழும்புது தினகரனைக்கப்புதங்கே
 கருந்தாளெழும்புது கதிரோனைக்கப்புதங்கே
 அண்டரண்டந்தானதிர அடித்தார்கள்பேருகையை
 பெரும்பூயிகுகுகிடென்ன பேரிகைதான்முழங்க
 கடல்நீர்சுவறிடவே காளசின்னந்தானாத
 அஷ்டதிக்கெங்கும் அதிரசினந்தானாத
 அண்டங்குகுகிடென்ன அடிபடுதேராயபேரி
 ஆணையணிநடக்க அரசமன்னர் பின்னடக்க
 குதிரையணிநடக்க கொற்றவர்கள்பின்னடக்க
 தெத்துக்கடந்து தெருவீதிதான்கடந்து
 அங்காடிவீதியது ஆயர்தெருக்கடந்தார்
 குச்சிலியர்வீதிசுலமன்னர் தான்கடந்தார்
 பித்தளைகடைத்தெருவும் பின்னிற்சமுன்னடந்தார்
 வைகைக்கரைகடந்து மதுராபுரிகடந்தார்
 பட்டணத்தைவிட்டுப் பரிவாய்நடந்தார்கள்
 காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்கடந்து
 ஆறுசுனைதாண்டி அரியவனங்கடந்து
 சில்லென்றுபூத்த செடிகள்வனங்கடந்து
 புல்லென்றுபூத்த புலியின்வனங்கடந்து
 வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
 எட்டடிவேங்கையிருக்கும் வனங்கடந்து
 பத்தடிவேங்கை பருத்தவனங்கடந்து
 அறுபத்தடிவேங்கை அடர்ந்தவனங்கடந்தார்
 சிங்கமுலாவும்வனம் சிறுபுலிகள் தூங்கும்வனம்
 யாளியுலாவும்வனம் அன்னபட்சி தூங்கும்வனம்
 கெண்டபேரண்டங்கள் இருக்கும்வனங்கடந்தார்
 பாதிரிப் பூமுல்லைபருத்தவனம் கடந்தார்
 ஒருநாரைக்கிருநாரை உயர்ந்தகொம்பில்தானிருக்கும்
 கருநாரைக்கிரைதேடும் கதலிவனங்கடந்தார்
 குயிலோசைகேட்கும் குளிர்நகவனங்கடந்தார்
 மயிலோசைகேட்கும் மாந்தோப்புத்தான்கடந்தார்
 ஈக்கள் நுழையாத இருண்டவனங்கடந்து
 அண்டரறியாத தண்டகவனங்கடந்தார்

வேந்தரறியாத வெளிக்காடுதான் கடந்தார்
சந்திரசூரியர்கள் தாங்காணுவனங்கடந்தார்
வெகுதூரம்வருகையிலே வேல்பொருதுங்கண்ணனும்
பவளம்விளைகின்ற பாங்கானகாடுகண்டாள்
தூரத்திற்கண்டவுடன் தோன்றவனே துரைப்பான்
எங்கனையாபோனது இக்காடோ ஆச்சியென்றாள்
ஐயாவென்று சொல்லவே அடித்தாளேவாய்மேலே
அடித்தபொழுதிலே அலறிப்புலம்பிவிட்டான்
பாதகனைநினைக்கவல்லோ பாலனைநானடித்தேன்
என்று-மைந்தனைக்கொஞ்சி மடிமேலவைத்தாளாம்
அப்போது-மதுரைப்பரிசனங்கள் மகாசேனைதான் கலந்து
அணியணியாகவேதான் அநேகபடைத்தலைவர்
அணித்தலைவர்புகத்தலைவர் யாவர்களுஞ்சூழ்ந்துவர
ஐந்துலட்சங்குதிரைகளும் அல்லியரைச்சூழ்ந்துவர
ஆனைக்குழாங்களுமே ஆரணங்கைச்சூழ்ந்துவர
சேனைப்பரிசனங்கள் செப்பமுடிபோகாது
இப்படியாகவே இவர்களுந்தானடக்க
அப்போது-காடுமிருக்கிறதூக் கல்லுமிடறுவதும்
ஆனைமேலம்பாரி அசைந்துகுலங்குவதும்
குதிரையின்மேல்கூடாரங் கூடஅசைகிறதும்
குதிரைபிரியாமல் கூடநடக்கலுற்றார்
அப்போது அல்லியரும் ஆரணங்குமேதுரைப்பாள்
ஆனைகளாறுகோடி குதிரைகளே முகோடி
மதுரைப்படைகளெல்லாம் மன்னாவருகுதடா
என்றுமதுரைவளர் இராசாத்திகேட்கலுற்றாள்
அப்போது-அம்மாவருகுதென்றார் ஆனைசேனைபரிவாரம்
பாண்டிவளநாட்டாளும் பவளக்காடுபோய்ப்புகுந்தாள்
வேண்டிவிடாய்த்துவந்து விழுந்ததேசேனையெல்லாம்
காதையடைகிறதூங் கனையாய்வருகிறதும்
நாக்கைவரட்டுவதும் நடுநாக்குவரளுவதும்
வாடிமயங்கினார் மயிலணையால்சேனையெல்லாம்
அந்தசமையத்தில் ஆரணங்குதான்கேட்டு
பாளையம்மீறங்குமென்றாள் பத்தினியாளல்லியரும்
கூடாரம்போட்டுக் கொப்பெனவிறங்குமென்றாள்
பஞ்சவர்ணகூடாரம் பலதிசையும்போட்டார்கள்
பாணிபானியென்று பறந்ததுபாளையங்கள்
ஆனைக்குடேராவுங் குதிரைக்குக்கொட்டாயும்
மாட்டுக்குத்தும்புகளும் மனிதருக்குக்கூடாரம்

இத்தண்டபேரும் இருந்தார்கள் கானகத்தில்
 பாளையங்கடோறும் படிக்கொடுத்தாளல்லியரும்
 இப்படியாகவே யிருக்கிறவேளையிலே
 கானகத்திலுள்ளிருக்குங் கனவேடர்வந்தார்கள்
 பாளையமிறங்கினதைப் பார்த்தார்கள்வேடுவர்கள்
 இப்பெரியகானகத்தில் இருக்கிறோம்வெகுநாளாய்
 இத்தனைகாலமாய் இதுநெடுநாள் கண்டதில்லை
 இப்படிக்குப்பாளையங்கள் இவ்வலகிற்கண்டதில்லை
 இந்த-பாளையம்வந்திறங்கப் பார்த்ததில்லையோர்நாளும்
 இதுவென்னகாலமோ என்றுமனதிண்ணி
 என்றல்லோவேடுவர்கள் எல்லோரும்வந்தார்கள்
 கண்டார்கள்மந்திரிகள் கானகத்துவேடுவரை
 ஆரப்பாநீங்களென்று அப்போதுகேட்டார்கள்
 இந்தநல்லகானகத்தில் இருக்கின்றவேடுவர்கள்
 என்றவாசொல்ல எஞ்சலிலாமந்திரிகள்
 பிடித்துவந்துவிட்டார்கள் பெண்பெருமாள்ண்டையிலே
 அவர்கள்-கும்பிட்டுநின்றார்கள் கொம்பனைக்குமுன்பாக
 மகுடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசிகண்டுவிட்டாள்
 எந்தவூர் வேடுவரோ எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
 இந்தவனத்திலே யிருக்கிறதுநாங்களம்மா
 இந்த வனந்தனிலே ஏனம்மாயிங்குவந்தாய்
 கதண்டுகுளவிகொட்டி காவலர்கள் தான்மடிவார்
 முகமறியாப்பேரை மொய்க்குங்கதண்டுகள் தான்
 இந்த-கானகத்திலம்மா கதண்டுகுளவிகள் தான்
 பவளவேட்டைவந்தவர்கள் பாருலகில்மெத்தவுண்டு
 கதண்டுகொட்டிமடிந்தவர்கள் கணக்குமிதங்களில்லை
 ஆச்சியெழுப்பிடுவாள் அனந்தக்கோடிசேனைகளை
 என்றுசொல்லவேடுவரும் ஏந்திழையாளே துசொல்வாள்
 இது-யாருடையராச்சியம் என்றாளே அல்லியரும்
 ஆனாற்கேளென்னாச்சி அதுவிபரம்சொல்லுகிறோம்
 சேரம்பூராசாக்கள் செல்வரவரைம்பதுபேர்
 பிள்ளையிலையென்று பெருந்தவசுபண்ணார்கள்
 மைந்தனிலையென்று வருந்தித்தவசுபண்ணார்
 குமாரனிலையென்று சொல்லிகோடிதவசுபண்ணார்
 எவருக்கும் பிள்ளையிலை என்றாரேயீசுவரார்
 பரமசிவன்மனமகிழ்ந்து பவளக்கொடிமேலே
 பாலகியையுண்டுபண்ணார் பரமசிவனப்போது
 பவளக்கொடியாளென்று பேரிட்டாரீசுவரனும்

அப்போது - சேரம்பூராசாக்கள் துரைகள்வரெல்லோரும்
 பிள்ளைகலியினால் பெண்ணென்று சொல்லாமல்
 மாதையெடுத்துவந்து வளர்த்தார்கள் ராசாக்கள்
 பெண்ணென்று சொல்லாமல் பிள்ளையென்றுதான் வளர்த்த
 அவள்-மீறிவளர்ந்தாளே மெல்லிருதுவானே [தார்
 பிள்ளையென்று சொல்லி பொன்மகுடம் சூட்டினார்கள்
 அந்தமுடி கொண்டு ஆளுகிறாள் ராச்சியத்தை
 பதினாறு தன்வருஷம் பட்டமரசாண்டாள்
 அவளைக்-கொள்ள வருவார்கள் கோடானகோடியுண்டு
 அவளை-மாலையிடவந்தவர்கள் மட்டுமிதங்களில்லை
 இளங்கன்னியாகவே இருந்தாளிந்நாள்வரைக்கும்
 குருநாட்டான்குருகுலத்தான் குந்திமகனர்ச்சுனன் காண்
 சந்தனவடிவழகன் தருமராசன் தம்பியவன்
 நேசனுந்தானுமாய் தேசத்தில்தவந்தவரும்
 பவளக்கொடியானை பத்தினியைமாலையிட்டான்
 பதினாறுநாளாச்சு பத்தினியைமாலையிட்டு
 அந்த-ஆனந்தமாரியவள் அழகுள்ள ராச்சியத்தை
 நவரத்நமுடிதரித்து நலமுடனையாளுகிறாள்
 அவ்வார்த்தைகேட்டாளே அல்லிப்பெருமானும்
 சீறியெரிபறந்து சிங்கக்குட்டிபோலெழும்பி
 கொக்கரித்துயெழுந்தாளே கொல்லுங்குருவியைப்போல்
 ஆரடாதுதுவனே அழையுங்கள்வேடுவரை
 காவலிலேவையுமென்றாள் கட்டழகர்வேடுவரை
 ஆனைகட்டுங்கூடத்தில் அடைத்தார்கள்வேடுவரை
 மூன்றுநாளாறுபொழுதிலே வாரேனென்று
 மைந்தன்மேலாணையிட்டு வந்தாரேவாள்விசயன்
 மாலையிட்டுக்கொண்டு வாழ்ந்திருக்க நாளாச்சே
 எமலோகம்போனாலும் இட்டுவந்துசங்கரிப்பேன்
 ஆகாயம்போனாலும் அர்ச்சுனரைக்கொன்றிடுவேன்
 பாதாளம் போனாலும் பார்த்தரைக்கொன்றிடுவேன்
 எரிபறந்துகண்சிவந்து எழுந்தாளேபத்தினியாள்
 அப்போதுமாயவரும் அறிந்தாரே இவ்வசனம்
 மோசங்கள்வந்துமுடிந்ததே யர்ச்சுனற்கு
 ஒன்பதவதாரங்கள் ஒக்கப்பிறந்தாரே
 பத்தவதாரங்கள் பாங்காய்ப்பிறந்தாரே
 அப்படிப்பட்டதொரு அர்ச்சுனராசாவை
 சங்கரிக்கவேணுமென்று தையலரும்நினைத்தாளே
 அண்டர்வரத்தையெல்லாம் பெற்றவள்காண் ஆரணங்கு

சொக்கர்வலிமையுண்டு சுந்திரியாளல்லியற்கு
அறிந்துமிருப்போமே அல்லிநல்லாள் தன் சமர்த்தை
ஏமாந்துநாமிருந்தால் இறந்துவாரர்ச்சுனரும்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் அல்லியரசானியுடைய பாளயங்க
ளெல்லாவற்றையுங் கொல்லும்படியாய்க் கதண்டு
குளவிகளை யேவி விடுதல்.

என்றதுமெழுந்தாரே எம்பெருமான்மேகவண்ணர்
துவாரகைவிட்டு சுவாமியும்வந்துவிட்டார்
மாயையாய்வந்துவிட்டார் வனமாய்வனந்தனிலே
கதண்டுகுளவிகளைக் கடுகவரவழைத்தார்
செங்குளவிகருங்குளவி சேரவரவழைத்தார்
அல்லியரும்புத்திரரும் அவ்விருவர்தன்னைவிட்டு
ஆணைகுதிரைகளை அடங்கவொண்ணாச்சேனைகளை
அத்தண்டபேரையும் அல்லவரைக் கொல்லுமென்றார்
என்றதுசொன்னார் எம்பெருமாள்மேகவண்ணர்

கதண்டுக் குளவி சேனைகளைக் கொல்லுவது.

மாயனுரைகேட்டு வருகிறதுகதண்டுகள்தான்
பாளையத்திற் போய்புகுந்து பதைக்கவேகொல்லுகிறது
கண்டகண்டந்துண்டமாய்க் கண்டித்துப்போடுது
ஈரலைப்பிடுங்குதே யாரையுங்கொன்றிடுதே
குடலைப்பிடுங்குதே குப்பையில்தள்ளுதே
அம்மாடியாத்தேயென்று அலறிவிழுந்தவரும்
செத்துமடிந்தாரே சிவலோகம் போய்ச்சேர்ந்தார்
அல்லியரும்புத்திரரும் அவ்விருவர்தப்பவிட்டார்
மற்றபேரெல்லாரும் மாண்டுமடிந்தார்கள்
கண்டாளே அல்லியரும் கனக்கவிசாரமிட்டு
இதுவென்னபாவமிது ஏதேதுமறியேனே
அன்னீதமாகவே அனைவொருமாண்டாரே
இவர்களைத்தானெழுப்ப இளங்கொடியுந்தானினைந்தாள்
ஆலைவாய்ச்சொக்கர் ஆண்டவரேவாருமென்றாள்
மதுரைமீனாட்சியம்மை வாழ்மதுரைசொக்கேசர்
ஆபத்தைத்தீர்க்கவேணும் ஆண்டவனேவாருமென்றாள்
தொழுது வணங்கியே தோத்திரம்பண்ண லுற்றாள்

சொக்கலிங்கரும் மீனாட்சியம்மையும் வருகிறது.

சொக்கரதுவறிந்து துடுக்கென்றுதானெழுந்து
 அங்கயற்கண்மீனாட்சி ஆச்சியருந்தானெழுந்து
 அல்லவரைத் தானெழுப்ப ஆண்டவருந்தான்வருவார்
 மாயரதுவறிந்துவந்துவிட்டார் சொக்கரண்டை
 என்னுடையமைத்துனரே எங்குநீர்போறீர்காண்
 புருஷனுந்தேவியுமாய்ப் போகிறபயணமெங்கே
 அல்லியின்பாளையங்கள் அதமாய்மடிந்ததுகாண்
 கதண்டுகொட்டி செத்தவர்க்கு கன்னிபுலம்புகிறுள்
 அல்லவரைநானெழுப்ப ஆயரேபோறேனென்றார்
 மாயன்பெருமாளும் மறுவார்த்தையேதுரைப்பார்
 இதுவொருகாரியமாய் ஏன்போகவேண்டும்நீங்கள்
 அடியேனாலாகாதோ யாவரையுந்தானெழுப்ப
 என்னாலேயாகாதோ எழுப்பிவிடமாட்டேனே
 மயிர்க்கால்முறியாதே மாதரின் சேனையெல்லாம்
 எழுப்பிவிடுகிறேன் யீசுவரரேதப்பாது
 அரண்மனைக்கேகுமென்று அனுப்பிவிட்டார்மாயவரும்

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் அர்ச்சுனரை யழைப்பது.

சேரம்பூராசாக்கள் சீமையிலேவந்துவிட்டார்
 அச்சுதானந்தரும் அந்தநல்லவேளையிலே
 காலையில்தாமெழுந்து கால்முகஞ்சுத்திபண்ணி
 பூங்காவனத்திற்குப் போகின்றவேளையிலே
 மாயன்பெருமானை கண்டுவணங்கினார்
 ஆயன்பெருமானை அடிபணிந்தாரெல்லோரும்
 வாள்விசயனெங்கேயென்று மாயவனார்கேட்கலுற்றார்
 வம்பரவரர்ச்சுனரை மாயவரும் எங்கேயென்றார்
 பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளருகே
 சதுரங்கமாதியே தனஞ்செயன் இருக்கின்றான்
 வாள்விசயன்கோமானை வரவழைத்துவாருமென்றார்
 அவ்வார்த்தைகேட்டுமவர் அச்சுதருமோடிவந்தார்
 அர்ச்சுனரும்தேவியரும் ஆசாரவாசலிலே
 சொக்கட்டானாகையில் தோழனவன்கைதட்டி
 கண்காட்டித்தானழைத்தான் கண்டபனார்ச்சுனரை
 சைகையைத்தானறிந்து தனஞ்செயன் தானெழுந்தான்
 பூசைபண்ணிவாறேனென்று போய்நடந்தானர்ச்சுனனும்
 அரண்மனைகளேமுகட்டும் அந்தப்புரம்தான்கடந்து

தெத்துக்கடந்து தெருவீதிவந்தபின்பு
ஆணழகர் அர்ச்சுனரே அரிராமர்வந்தார் காண்
மாயன்பெருமானும் வரவழைத்தாருன் னையென்றார்
எங்கேயிருக்கிறார் எம்பெருமாள் சொல்லுமென்றார்
பிள்ளையார்கோயிலண்டை யிருக்கிறார் வாருமென்றார்

அர்ச்சுனன் வருவது

என்றது கேட்டுமவர் இளவிசயன் தான்பயந்து
பூங்காவனம்புகுந்து புஷ்பமலர்பறித்து
மல்லிகைமூல்லை மலர்பறித்தோடிவந்து
மாயன்றன்பாதத்தில் வணங்கியே தெண்டனிட்டார்
கொண்டுவந்தபூமலரைக் குபுகுபென்று தான் சொரிந்தார்
முக்காலடிபணிந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவனை வாழ்த்தியந்தமாயவரும்

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் சொல்வது

வம்பரவரர்ச்சுனரே மன்னையெழுந்திரென்றார்
மூன்றுநாளாறு பொழுதிலேவாரேனென்று
மைந்தன்மேலாணையிட்டு வந்தீரேவாள்விசயா
மற்றுமொரு கன்னியரை மணமாலைசூட்டியாய்
மகுடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசிபொல்லாதாள்
வெட்டியெறிவாளே வீரமணிவாளாலே
கொல்லநினைத்தாளே கொம்பனையாள் மாதுகன்னி
வைகைநதியாளும் வந்தாளேபடைகூட்டி
தண்டெடுத்துவந்தாளே தையலிளங்கொடியாள்
வடகோடிகானகத்தில் வந்துதண்டிறங்கினது
ஆயிரங்கூடாரம் அங்குவந்துபோட்டார்கள்
என்னசெய்வீர்வாள்விசயா என்றார்பெருமானும்

அர்ச்சுனன் சொல்வது

ஆணழகருமன்னன் அர்ச்சுனருமேது சொல்வார்
மதிமயக்கமாச்சுது மாயவரேயென்னசெய்வேன்
எங்கேயொளித்து இருப்பேன் காண்மைத்துனரே
நான்-யமலோகம்போவேனே ஏழலகங்கொண்டவனே
பிரமலோகம்பேர்வேனே பெருமாளே சொல்லுமென்றார்
நீ-சிவலோகம்போனாலும் தேர்விசயராசாவே
நீ-பிரமலோகம்போனாலும் போய்பிடிப்பாளல்லியவள்
நீ-எமலோகம்போனாலும் இழுத்துவந்துசங்கரிப்பாள்
நீ-ஆகாயம்போனாலும் அம்புக்கிரையிடுவாள்

நீ-பாதாளம்போனாலும் பாய்ந்துபிடிப்பாளே
 இனியென்னசெய்வீர்காண் என்றார்பெருமானும்
 உன்-பாதாரவிந்தத்தில் பரகதிசேர்ந்திடுவேன்
 நான்-செத்துமடிந்திடுவேன் ஸ்ரீ ராமாநீரறிய
 நான்-வல்லபிராணனைக் கல்லோடுமோதிடுவேன்
 வேறுகதியில்லையென்று விழுந்தலரிதெண்டனிட்டான்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருவரையும் மாண்டவர்போல் செய்வது

ஆயன்பெருமானும் அருளாளரப்போது
 எந்நாளுமுந்தனிடம் இடியோடாயெந்தனுக்கு
 உன்னாலேயென்னபாக்யம் உண்டுபதங்கண்டேனடா
 என்றந்தமாயவரும் எழில்விசயனர்ச்சுனை
 பவளநல்லகாட்டினிலே பாரளந்தார்கூட்டிவந்து
 அர்ச்சுனன் தன்னுயிரும் அச்சுதன் தன்னுயிரும்
 இருவர்உயிர்வாங்கி எம்பெருமாளடக்கிவைத்தார்
 கதண்டுகொட்டிசெத்தவர்போல் கரியமாலுண்டுபண்ணார்
 குடலைப்பிடுங்கியே குத்திசரித்துவிட்டார்
 வயிற்றைக்கிழித்து மணிக் குடலைதொங்கவிட்டார்
 துண்டந்துண்டமாக துணித்தாரிருவரையும்
 நாய்நரிகள் தீண்டாத நல்லெறும்புமொய்யாத
 சக்கரத்தைத்தானெடுத்து சாமியார்காவல்வைத்தார்
 பத்திரமாய்க்காருமென்று பாரளந்தாரப்போது

கிருஷ்ணமூர்த்தி ஓலை யெழுதல்

மற்றோர்மரத்தடியில் வந்துபெருமானும்
 சேமக்குருத்தோலை வாரியந்தமாயவரும்
 வண்ணக்குருத்தோலை வாரியந்தமாயவரும்
 பொன்னினெழுத்தாணி பொருந்தவேகைபிடித்து
 உற்பனமதாகவே ஓலையெழுதுகிறார்
 சேரரம்பூராசாக்கள் சேர்ந்தெழுதும்பாவனைபோல்
 குருகுலவம்சத்தில் குந்திமகன் தருமருக்கு
 வெற்றிமதயானை வீமனவன் தனக்கும்
 நகுலன்சகாதேவன் ராசாக்கள்யாவருக்கும்
 மந்தாரக்குந்தியற்கும் மற்றுமுள்ளமன்னருக்கும்
 பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்த பதிவிரதைதுரோபதைக்கும்
 ஆறாயிரவ ரையன்மார்பாண்டியற்கும்
 மகுடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசியல்லியற்கும்
 மேகம்பயின்றெடுத்த மின்னொளிநாயகிக்கும்

நாகருமீன்றெடுத்த நாககன்னிமங்கையற்கும்
 சோரவளநங்கை சுபத்திரைநாயகிக்கும்
 ஊருமதயானை உத்தமர்கள் நூற்றுவர்க்கும்
 அட்டத்தார்சுற்றத்தார் அனைவோருந்தானறிய
 உறவின்முறையாரும் உள்ளவருந்தானறிய
 வெள்ளிக்கிழமையில் விடிந்தைந்துநாழிகையில்
 சேரம்பூராசாக்கள் சேர்ந்தாண்டபட்டணத்தில்
 பவளம்வெட்டப்போயிடத்தே பார்த்தன்விசயனையும்
 அச்சுதானந்த அரி அன்பானதோழனையும்
 கதண்டுகொட்டிமாண்டார்கள் கட்டழகரென்றுசொல்லி
 சாவோலைபோலெழுதி தலைப்புறத்தில்சுட்டாராம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வெட்டியானாய் ஓலைகொண்டு போகுதல்

அப்போது ஆயன்பெருமாளும் அருளாளரேதுசெய்தார்
 வெட்டியானைப்போலே வேஷங்கொண்டாரெம்பெருமாள்
 கம்பளியைமேல்போர்த்து கையில் தடியெடுத்து
 தோட்டியைப்போலாக தீட்டோலைகைபிடித்து
 ஓட்டம்நடையுமாய் ஓடுகிறாரெம்பெருமாள்
 அல்லிநல்லாள் தானிருக்கும் அவ்வழியேவாராராம்
 கண்டாளேதோட்டிதன்னை கட்டழகியல்லியரும்
 மனிதருமில்லாதே மயங்குகின்றவேளையிலே
 தோட்டியைக்கண்டவளுந் துரைச்சியவளே துரைப்பாள்
 ஆரடாதோட்டியென்று அழைத்தாளேயல்லியரும்
 ஏனம்மாயெனையழைத்தீர் என்றவனுந்தெண்டனிட்டான்
 எந்தலூர்தோட்டிநீ எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
 சேரம்பூராஜாக்கள் சீமையின்தோட்டியென்றான்
 எந்தலூர்பூமிக்கு யாதோலைகொண்டுசெல்ல
 குருநாட்டுச்சேனைக்கு போகின்றேன்கொற்றவியே
 குருகுலவம்மிசத்தில் குந்திமகனர்ச்சுனனும்
 தருமரின் தம்பியராம் தனஞ்சயனர்ச்சுனனும்
 வெற்றிமதயானை வீமருக்குத்தம்பியராம்
 சேரம்பூராசாக்கள் சீமைதுரைகள் பெண்ணை
 பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியானை
 பதினாறுநாளாச்சு பத்தினியைமாலையிட்டு
 கதண்டுகொட்டிமாண்டுவிட்டார் காண்டிபரர்ச்சுனரும்
 ஆகையினாலேதான் அனுப்பினாரென்னையம்மா
 ஓலைகொண்டுபோகிறேன்காண் உத்தமியேயென்னைச்சி
 அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அல்லிவயிறெறிந்து

ஓலையைத்தாரும் உத்தமனேபார்ப்போமென்றாள்
 ஏந்திழையாள்முன்னெடுத்து ஈயந்தான்மடக்கோலை
 மடக்கோலைதானெடுத்து வாசித்துப்பார்த்தாளே
 அதிலிருந்தமார்க்கமெல்லாம் அறிந்துபுலம்பலுற்றாள்
 விரித்தாள்தலைகூந்தல் விட்டெறிந்தாள்தம்பலத்தை [தில்
 அப்பிகொண்டாள்வயிற்றில் அறைந்துகொண்டாள்முகத்
 கோடையிடித்தாற்போல் குத்திகொண்டாள்வயிற்றில்
 பிச்சுகொண்டாள்சதையை பிடிங்கிக்கொண்டாள்மயிரை
 கோவென்றசத்தமுடன் குமுறிப்புலம்பலுற்றார்
 ஐயையோதெய்வமே அநியாயம்பண்ணீர்களே
 எங்கேயோவானம் இடித்ததுஎன்றிருந்தேன்
 தப்பாதேவானம் தலையிலிடித்தது
 தண்டெடுத்துவந்தேனே சண்டையிட்டுப்போராட
 உயிரோடிருந்தாலே உற்றசண்டைபண்ணவேணும்
 மடிந்தவர்கள் தன்னுடனே வார்த்தைகளேனெந்தனுக்கு
 என்-பத்தாவைப்பறிகொடுத்து பாரினில்நிற்பேனே
 புருஷனைநானிழந்து பூமியிலேநிற்பேனே
 கூடமடிந்திடுவேன் குவலயத்துனில்லாதே
 மாண்டுமடிந்திடுவேன் வையகத்தினில்லாதே
 தீப்பாய்ந்துபோவேனென்று செப்பியழுதாளே
 அண்ணவேதோட்டியடா அழகுமைந்தன்தாரேனடா
 எந்தன்றன்புத்திரனை ஏந்திநீமன்னவனே
 கொண்டுபோய்மாமியிடம் குருநாட்டிற்சேருமென்றாள்
 பாட்டியவள்கையில்பாலகனை வொப்பியென்றாள்
 அப்போதுதோட்டி ஆரிழைக்குஏதுசொல்வான்
 அரண்மனைகளென்றால் அஞ்சுவோம்நாங்களம்மா
 நான்-தந்தமடக்கோலை தையலரேதாருமென்றான்
 மடக்கோலைதான்கொடுத்தாள் மாதுஇளங்கொடியும்
 ஓலையைக்கைப்பிடித்து உத்தமனுந்தானடந்தான்

புலந்திரன் சொல்வது

போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுமப்போது
 மாதாவைப்பார்த்து மைந்தனுமேதுசொல்வான்
 அம்மாநானையாவென்றால் அடித்தாயேவாய்மேலே
 இப்போது-ஆரென்றழுகிறீர் ஆனந்தவாழ்மாரி
 புருஷன்மேல்சண்டைக்குப் புறப்பட்டாய்பொற்கொடியே
 புருஷன்மேல்போருக்குப் போவாரோவையகத்தில்
 தண்டெடுத்துப்போகவே தனஞ்சயனார்மாண்டுவிட்டார்

நீ-வாளெடுத்துப்போகவே வைகுந்தஞ்சேர்ந்துவிட்டார்
நான்-பவளத்தேர்கேட்ட பாவமல்லோயென்தாயே
கேளாமல்தானிருந்தால் கெடுதியொன்றுஞ்சேராதே
எனக்காகயிங்கேவந்து எந்தகப்பன்தான்மடிந்தார்
எந்தகப்பன்தன்னுடனே உன்னுயிரைநான்மடிப்பேன்
எந்தகப்பன்மாண்டு இனியிருக்கேன்பூமியிலே
நான்-இப்போதேயென்னுயிரை இழக்கின்றேன்மாதாவே
நான்-ஐந்துவயதம்மா அறியாதபாலனுக்கு
இந்தவிதியெந்தனுக்கு ஈசுவரனார்கட்டளையோ
என்று-மண்ணில்விழுந்து மைந்தன்புரண்டழுதான்
அப்போது-பாலனழுகிற பரிதாபந்தான்பார்த்து
ஐயோசிவனெயென்று அழுகிறபாலகளை
நல்லதுதம்பியென்று நாயகியாள்சென்றெடுத்து
அப்பாமகனே அறிவுள்ளகண்மணியே
இந்தவயதிலே ஈசுவரனார்கட்டளையோ
அறியாதபாலனுக்கு அமைத்தாரேயித்துயரம்
இப்போ-பழிகாரியானேனே பாலன்புலந்திரனே
என்று-ஆறுததுக்கமுட னழுதுகொண்டுதானிருந்தாள்

கிருஷ்ணர் தருமருக்கு ஓலைகொடுத்தது

அப்பால்-தோட்டியுமான துவாரகாபுரிவாசன்
சில்லென்றகாடுகள் செடிகள்வனங்கடந்து
காடுகடந்துகரியமலை தான்கடந்து
எண்ணாமலையி லிசைந்துவருங்காவேரி
மணமாலிரங்கர் வனங்களெல்லாந்தான்கடந்து
துங்கபத்திரிநாடு தோட்டியரும்கடந்தாரே
குருநாடுதேசத்தில் கொற்றவனும்போய்ப்புகுந்து
அன்புடையதருமரவர் அரண்மனைக்குப்போய்ப்புகுந்து
கொற்றவனார்தருமரவர் கொலுவுக்குமுன்னேவந்து
கைகட்டிநின்றவனுங் கடுகெனவேதெண்டனிட்டான்
தயவாகதோட்டிமுகம் தருமருந்தான்பார்த்து
யாருடையதோட்டி நீ யென்றாரே ஆணழகர்
நான்-சேரம்பூராசாக்கள் தேசத்துதோட்டியென்றான்
இங்கேநீவந்ததென்ன எனக்கறியக்கூறுமென்றார்
சொன்னவுடனேயவன் சுருளோளைகைகொடுத்தான்

தருமர் முதல் யாவரும் புலம்பல்

மடக்கோலைகட்டவிழ்த்து வாசித்துப்பார்த்தவரும்
அதிலிருக்குஞ்செய்தியெல்லாம் அறிந்தாரேதருமலிங்கர்

வாய்மூடி தருமரவர் வயிறெறிந்து புலம்பலுற்றார்
 மாளவோமாயனுடன் உன்னை யனுப்பி வைத்தேன்
 என்-செல்வத்திருமுகமே தேர்விசய அர்ச்சனனே
 என்-கண்ணே நவமணியே சுற்பகமேயெங்கொளித்தாய்
 என்-கட்டிக்கரும்பேநீ கருவிளமேயெங்கொளித்தாய்
 தேடக்கிடையாத திரவியமேயெங்கொளித்தாய்
 சுவரிலெழுதவொண்ணாச் சித்திரமேயெங்கொளித்தாய்
 படத்திலெழுதவொண்ணாப் பார்த்தீபாயெங்கொளித்தாய்
 உன்னைப்பிரிந்துநான் உலகிலிருப்பேனே
 நான்-எப்படிமனந்துணிந்து இருப்பேனோ வாள்விசயா
 என்றது சொல்லியே ஏங்கியழுக்லுற்றார்
 வெற்றிம்தயாணீ வீமசேனன்கேட்டு
 கோவென்றமுதானே கொற்றவனுமப்போது
 கூவியமுதானே கொற்றவனுமப்போது
 நகுலனதுகேட்டு நலமுடனேடிவந்து
 மடிந்தீரோ அண்ணுவென்று மண்ணில்புரண்டமுதான்
 செத்துமடிந்தீரோ சிவலோகம்போனீரோ
 மாண்டுமடிந்தீரோ வைகுந்தம்போனீரோ
 உம்மையும்விட்டுநான் உலகிலிருப்பேனே
 என்று-தரையிற்புரண்டமுதான் தாக்குடையநகுலனவன்
 சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவன்தான்கேட்டு
 அண்ணவேயென்று சொல்லி அலறியமுதானே
 சூய்யோமுறையேவென்று குமுறிப்புலம்பலுற்றான்
 குந்தியம்மாள் தான்கேட்டு குஞ்சரமே என்றமுதாள்
 ஐயோமகனேயென்று அழுதுபுலம்பலுற்றாள்
 பாஞ்சாலன்தன்மகனும் பத்தினியாள் துரோபதையும்
 மாரில் அடித்துகொண்டு மயிரைவிரித்துகொண்டு
 ஏங்கியமுதாளே இடைதாவடம்புரள
 அந்நகரிலுள்ளோர் அனைவோருந்தானமுதார்
 வர்த்தகராம்வாணிகரும் வந்துதுக்கம்கொண்டார்கள்
 திக்கெட்டுந்தான்தெரிய தேசமெங்குஞ்சீட்டெழுதி
 மாரிழவுகொண்டார்கள் மகாசேனையுள்ளவரும்
 அங்குமவர்கள் துக்கம் அழுதுவந்துகண்டார்கள்
 எல்லாருங்கூடியே இரைந்தமுதுகூச்சலிட்டார்
 கட்டி அழுதார்கள் கடலிறையும்வெள்ளம்போல்
 எல்லையளந்த எம்பெருமாள் தான்பார்த்து
 குஞ்சிரிப்புக்கொண்டு குலங்கமிகநகைத்து
 நீங்கள் நடவுங்கள் நேரமாச்சுதென்றாரே

தருமர் முதலிய யாவரும் பவளக்காட்டிற்கு வருவது

அப்போது தருமராஜர் அவசரமாய்த்தானெழுந்தார்
 தம்பிமார்முவரும் தானும் நடக்கலுற்றார்
 சூந்தியம்மாள் தானும் கூட நடக்கலுற்றாள்
 சங்கவதியம்மாள் தானும் நடக்கலுற்றாள்
 மாதினியாள் துரோபதையும் மற்றுமுள்ள தேவியரும்
 பல்லக்கின்மீதேறி பலர்சூழ நடந்தார்கள்
 வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
 கொங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
 சிங்கமுலாவும்வனம் சிறுபுலிகள் தூங்கும்வனம்
 யாளிகள் வாழும்ந்த அடவியைத்தான்கடந்து
 மயிலோசைகேட்கும்ந்த மாந்தோப்புதான்கடந்தார்
 அண்டரறியாத தண்டகவனங்கடந்து
 வேந்தரறியாத வெளிக்காடுதான்கடந்து
 சந்திரசூரியர்கள் தான்காணவனங்கடந்து
 அல்லியம்மாள் தானிருக்கும் அவ்வனத்தில்வந்தார்கள்

தருமர் புலந்திரனை யழைப்பது

தாரார்புகழுடைய தருமர் பெருமானும்
 கண்டார்புலந்திரனை கட்டழகர் தருமராஜர்
 அப்பாபுலந்திரனை அழகுள்ள கண்மணியே
 தேனேபசுங்கிளியே தெவிட்டாததெள்ளமுதே
 கண்ணே நவமணியே சுற்கண்டேசர்க்கரையே
 சொக்கநாதர்கோவிலுக்குத் தூங்காமணிவிளக்கே
 என்-தம்பிபுலந்திரனை தனுவிசயன்புத்திரனை
 வைகைக்கரையடைக்க மண்சுமந்தசொக்கரருள்
 ஆரூயிரம்பாண்டியற்கு அரியபேரனாகவந்தோய்
 வாராய்மகனெவென்று மன்னெனெடுத்துரைப்பார்
 தம்பிநீவாடாவென்று தருமரெடுத்துரைத்தார்
 போரஞ்சாம்ன்னன் புலந்திரனுந்தான்பார்த்து
 பெரியண்ணாவென்று பிரியமுடன் தெண்டனிட்டான்
 அண்ணாவேயென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டான்
 வந்துபணிந்தவனை வாரியெடுத்தணைத்து
 வாழ்த்தியெடுத்து மகனைமடியில்வைத்து
 கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
 மைந்தர்புலந்திரனை மன்னவனுந்தான்பார்த்து

என்-தங்கக்களஞ்சியமே தார்வேந்தர்பூஷணமே
அரியசிரோமணியே அர்ச்சனஞ்செய்யென்றார்

புலந்திரன் சொல்வது

போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறுவான்
ஐயாவேநீர்கேளும் அதுவிபரஞ்சொல்லுகிறேன்
பாண்டிவளநாட்டானைப் பவளத்தேர்கேட்டேனையா
பாண்டிவளநாட்டில் பவளங்கிடையாது
எனக்கு-தோஷித்ததென்று சுருளோலையெழுதிவிட்டாள்
களைதாங்கிப்போச்சுதென்று கன்னியெழுதிவிட்டாள்
அப்போதுஐயாவும் அவரிங்கேவந்தாரையா
பார்த்தவுடன்நானும் பவளத்தேர்கேட்டேனையா
எடுத்தும்டியில்வைத்து என்கண்ணைநல்லதென்றார்
எப்போதுவருவீரென்று யான்கேட்டேனையாவே
மூன்றுநாளாறு பொழுதிலேவாரேனென்று
என்பேரிலாணையிட்டு எழுந்தருளிப்போனாரையா
சேரரம்பூகானகத்தில் சென்றுமடிந்தாரையா
பவளத்தேர்கேட்டுநான் பழிகாரனேனையா
சும்மாவிருந்தேனனால் சுகமாயிருப்பாரே
ஐயாவேயென்று அலறினான்பாலகனும்
தாரார்புகழுடைய தருமரவர்கேட்டு
பாலன்புலந்திரனைப் பார்த்துப்புலம்பலுற்றார்
அறிவுள்ளஐயாவே ஐயாவேயென்றமுதார்
வெற்றிமதயானை வீமனும்பார்த்தமுதான்
நகுலசகாதேவரென்னும் ராசர்புலம்பலுற்றார்
அங்கவர்களைல்லோரும் அழுதுப்புலம்பலுற்றார்
தாரார்புகழுடைய தருமர்பெருமானும்
மதுரையையாளுகின்ற மாதுமுகம்நோக்கி
மைந்தனும்நீருமாய் வந்ததென்னசொல்லுமென்றார்

அல்லியரசாணி சொல்வது

பிறவாமுடிதரித்த பெண்ணரசிசொல்லலுற்றாள்
வந்தேன்மதிசூலைந்தேன்மதியின்விதிவசத்தால்
முன்னேநடந்த முறையெல்லாஞ்சொல்லலுற்றாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியனும்
கேளாக்கருமத்தைக் கேட்டான்புலந்திரனும்
பவளத்தேர்வேனுமென்று பாலகனும்கேட்டானே
மதுரைப்படைத்தலைவர் மன்னவரைத்தானழைத்து

பவளத்தேர்வேணுமென்று பலபேரைநான்கேட்டேன்
 சேரம்பூகானகத்தில் செம்பவளம்உண்டென்றார்
 எங்களாலாகாது எடுத்துவருவதற்கு
 அர்ச்சுனராஜாவால் ஆகுமென்றரெல்லாரும்
 மைந்தன்புலந்திரற்கு மாசுரம்வந்ததென்று
 ஓலையெழுதியே உத்தமரேயனுப்பிவைத்தேன்
 அதலையர்ச்சுனரும் அவரிங்கேவந்தாரையா
 பாலன்புலந்திரனும் பவளத்தேர்கேட்டானங்கே
 மூன்றுநாளாறு பொழுதிலேவாரேனென்று
 மைந்தன்மேலாணையிட்டு மன்னவரும்போனார்காண்
 பதினாறுநாளாயும் பார்த்தார்வரவில்லையென்று
 பார்த்தரோடுசண்டை பண்ணவேணுமென்றுசொல்லி
 தண்டுதளமெடுத்து வந்தேன் தனஞ்செயரே
 மதுரைப்படைத்தலைவர் மகாசேனையத்தனையும்
 யானைகுதிரைகளும் அண்டவொண்ணைச்சேனைகளும்
 குளவிகதண்டுவந்து கொட்டிமடிந்தாரையா
 மைந்தனும்நானும் மரம்போலநின்றவிட்டோம்
 என்றுதருமரது இணையடியிற்றான்விழுந்து
 என்னசெய்வேனென்றி ஏங்கியிகவழுதாள்
 மன்னர்புலந்திரனை வைத்துவளர்த்திடுங்கள்
 எடுத்துவளர்த்திடுங்கள் என்றந்த அல்லியம்மாள்
 தீப்பாய்ந்துபோவேனென்று செப்பிப்புலம்பலுற்றாள்
 பாராளுந்தருமராஜர் பார்த்துமிகவழுதார்
 மோதிரக்கையை முகத்தோடணைந்துகொண்டு
 மெத்தப்புலம்பலுற்றார் வேந்தர்தருமராஜர்

கிருஷ்ணர் அர்ச்சுனன் இறந்துவிட்டதைக் காட்டுதல்

எல்லையளந்ததொரு எம்பெருமாள் தான்பார்த்து
 ஏன்காணமுசுகின்றீர் இப்பெரியகானகத்தில்
 மன்னவரர்ச்சுனனார் மாண்டவிடங்காட்டுகிறேன்
 என்றுசொல்லிமாயவரும் எல்லோரையமழைத்துவந்து
 வாள்விசயன்பிணத்தை வகையாகக்காட்டலுற்றார்

தருமர் முதலிய யாவரும் புலம்பல்

தக்கபுகழடைய தருமர்பெருமானும்
 விசயந்திருமுடியை வேந்தரவரெடுத்து
 காண்டபன்தன்முடியைக் கண்மலரிலொற்றிகொண்டு
 தம்பியடாவென்று தருமர்மிகவழுதார்

வீமரவர்பார்த்து மிகவும்புரண்டமுதார்
 நகுலசகாதேவ ராசர்புலம்பலுற்றார்
 அண்ணாவேயென்று அமுதுபுலம்புகிறார்
 மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மாதுபுலம்பலுற்றாள்
 சங்கவதியம்மாள் தானும்புலம்பலுற்றாள்
 பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்த பத்தினியாள் துரோபதையும்
 என்னை-மாலையிட்டமன்னவரே மடிந்தீரோகானகத்தில்
 என்றே துரோபதையும் ஏங்கியமுகலுற்றாள்
 மதுரைதுரைச்சி மாதுநல்லாளல்லியரும்
 காண்டிபனர்ச்சுனரைக் கண்டுமனங்கொதித்து
 பார்த்துமேமாரடித்துப் பைங்கிளியுந்தானமுதாள்
 கூடமடிவேனையா கொற்றவனையென்றுசொல்லி
 மெத்தப்புலம்புகிறாள் மெல்லிநல்லாளல்லியரும்
 அச்சுதன் தங்கை ஆரணங்குசுபத்திரையும்
 என்-கண்ணானமைத்துனரே காண்டிபஅர்ச்சுனரே
 உம்மைவிட்டுநான்பிரிந்து உலகிலிருப்பேனோ
 மாண்டுமிருக்கிறது மன்னவனேந்தியுண்டோ
 இனியிந்தசீவனை இழக்கிறேனென்றமுதாள்
 கோவென்றமுதாள் கோபாலன் தங்கையரும்
 தேவிமாரெல்லோரும் ஆவிவிடத்தாந்துணிந்தார்
 போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுமப்போது
 அந்த-பாராளுந்தருமரைப் பார்த்தந்தப்பாலகனும்
 ஐயருடனேகூட ஐயாவேநான்மடிவேன்
 நான்-கூடமடிவேனென்று கோவென்றுபுலம்புகிறான்
 பாலனமுகிற பரிதாபந்தான் பார்த்து
 மைந்திரன்புலந்திரனை மன்னவருந்தான் பார்த்து
 அறியாதபாலகனே அறிவுள்ளஐயாவே
 இந்தத்துயரம் வருவானேனுந்தனுக்கு
 இது-மாயர்மகுத்துவமோ மன்னவனேநானறியேன்
 என்று-மைந்தனைத்தானினைந்து மன்னவருந்தானமுதார்
 மைந்தன்புலந்திரன் மன்னனமுகிறதை
 வெற்றிமதயானை வீமனவன்பார்த்தமுதான்
 நகுலசகாதேவ ராசாக்கள்தானமுதார்
 முத்துமுடிதரித்த முருகுழலாள்புத்திரனை
 கட்டியமுதார்கள் கடலுடைந்தவெள்ளம்போல்
 கூடியமுதார்கள் கொம்பனைமாரெல்லோரும்

சேரம்பூ ராசாக்கள் பவளக்கொடியாளை அர்ச்சனராசன்
எங்கேயென்று கேட்டல்

சேரம்பூராசாக்கள் தெருவி லுலாவுகையில்
வடகோடி கானகத்தில் வருவானேன் கூச்சலென்று
ஐம்பதுபேருமாய் அரண்மனைக்குள்ளேவந்து
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளை
மாப்பிள்ளைராயர் மன்னவனாரெங்கேயென்றார்
பூசைபண்ணிவாரேனென்று போரூரவர்கானகத்தில்
வடகோடிகானகத்தில் வருவானேன் கூச்சலென்றார்
அஞ்சலிலே தூதுவரை அனுப்பிவைத்தாரப்போது
அப்போது தூதுவர்கள் அடுத்தார்களவ்வயணம்
மாப்பிள்ளைராயர் வைகுந்தம்போரென்று
ஓடிவந்தார்தூதுவர்கள் ஒருநொடிக்குள்ளாக
தூதுவரும்வந்து தொழுதுதெண்டனிட்டுநின்று
மாப்பிள்ளைராயர் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தார்காண்
அவர்களின்சேனைகளும் அனைவோரும்வந்திறங்கி
கட்டியழுகிறார் கானகங்கொள்ளவில்லை

சேரம்பூராசர் வருவது

ஐம்பதுராசாக்கள் அபயம்சிவாயவென்று
முன்னறியோம்பின்னறியோம் மும்மூர்த்தியானவரை
அநியாயமென்றுசொல்லி அடித்துப்புரண்டமுதார்
பதினாறுநாளையிலே பாவிசிறையாவதென்ன
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
ஐம்பதுராசாக்கள் அவர்களின்தேவியரும்
எல்லாருங்கூடியே ஏகோபித்தார்கானகத்தில்
கானகத்தில்வந்து கதும்பிமிகவமுதார்

பவளக்கொடியாள் புலம்புதல்

கட்டியமுதார்கள் கடலுடைந்தவெள்ளம்போல்
அப்போது-பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
பதினாறுதன்வருஷம் பாவிசிறையிருந்தேன்
இந்தப்பழிக்காக யீசுவரரேயிங்கேவந்து
என்னை-மாலைபிடச்சொல்லி மயக்கங்கள்பண்ணாரே
அப்படியேமாலைபிட்டேன் அர்ச்சனரைநானுமிப்போ
இந்தவிதியெனக்கு ஏன்வைத்தீசுவரரே

அண்டமுலகளந்த ஆயர்பெருமாளே
 நீர்-எத்தனைநாள் காத்திருந்தீர் என்னைச்சிறைவைக்க
 மாலையிட எத்தனைபேர் வந்தார்கள் ராசாக்கள்
 நான்-எவருக்கு மாலையிடே னென்றிருந்தேனப்போது
 அர்ச்சுனரை மாலையிட்டு அருஞ்சிறையானே
 ஐயையோ தெய்வமென்று அலறியழுதிடவே
 அப்போது எம்பெருமாள் ஆயரவர்பார்த்து
 மதுரை துரையல்லியரின் மனதைக்கலக்கிவிட்டார்
 பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் நாயகியும்
 பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளை
 உற்றுற்றுப்பார்த்தாளே உள்ளம்மிகக்கலங்க
 வாலேப்பிராயம் வயதுபதினாறுருக்கும்
 வேரிற்பவளமது மின்னுசிறகாந்தியைப்போல்
 கோடிசூர்யப்பிரகாசம் போலேயிருக்கின்றள்
 இவையெல்லாந்தானறிந்தா ளிளங்கொடியாளல்லியரும்
 வாள்விசயன்தோள்மேலே மாலையிட்டாளுத்தமியும்
 நான்-காணாதகாட்சியெல்லாங் கண்டோமிதுநெடுநாள்
 பதினாறுநாளையிலே பாவிசிறைவைத்தார்காண்
 என்று சொல்லி அல்லியரும் ஏங்கியழுதாளே
 தோராவடிவழகி துரோபதையுந்தான்கேட்டு
 பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளை
 கட்டியழுதார்கள் கமலப்பூநாயகியை
 அப்போது-சேரம்பூராசர்களுந் தேவிகளுந்தானழுவே
 ஆரயிரவர்கள் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
 எல்லோருங்கூடியே யிசைந்தழுதுகூச்சலிட்டார்
 அங்கவர்துக்கம் அடங்கினபிற்பாடு
 தக்கபுகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
 இறந்ததோரர்ச்சுனனும் இனிதிரும்பப்போகிறுளை
 மாண்டதோரர்ச்சுனனும் மறுபடியும் வாரதில்லை
 தம்பியைத்தானெடுத்து தகனஞ்செய்யவேணும்ப்போ
 ஆரரைக்கூட்டி அனுப்புவதுசொல்லுமென்றார்
 அப்போது அல்லியரும் அரசர்க்கெடுத்துரைப்பாள்
 அதினகர்த்தாவே அம்மாவே நான் பாவி
 ஐவருக்கும் பொதுவல்லோ ஆரணங்குதுரோபதையும்
 மேகத்திலவந்துதித்த மின்னொளிநாயகியாள்
 பார்ப்பான்மகளான பரிவுடையபோகவதி
 நாகம்பயின்றெடுத்த நாககன்னிநாயகியும்
 அச்சுதன் தங்கை ஆரணங்குசுபத்திரையும்

பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
 அன்னநடைமாதர்களை அக்கினியில்தள்ளுமென்றார்
 அப்போது-சேரரம்பூ ராசாக்கள்தீரணவோரும்வந்து
 தாரார்புகழுடைய தருமரடிவணங்கி
 ஐம்பதுபேர்களுக்கும் ஆண்டிருக்கப்பிள்ளையில்லை
 என்று-ஐம்பதுபேர்களுமே அருந்தவசுபண்ணுகையில்
 உங்கள்-யாருக்கும்பிள்ளையில்லை என்றந்தயீசுவரனார்
 பவளக்கொடிமேலே பாலகியைஉண்டுபண்ணார்
 பிள்ளைகலியினால் பெண்ணென்றும்பாராமல்
 பெண்ணென்றும்செப்பாமல் பிள்ளையென்றேவளர்த்தோம்
 பிள்ளையில்லை என்றுசொல்லிப் பெண்மகுடஞ்சூட்டினோம்
 வண்ணலட்சங்கோடியுண்டு மாலையிடவந்தவர்கள்
 மற்றொருவர்கையில் மணமாலையீண்டேனென்று
 நித்யகன்னியாகவே நீணிலத்தையாண்டிருந்தாள்
 பதினாறுநாளாச்சு பாவிவந்துமாலையிட்டு
 அப்படிப்பட்ட அரசையனுப்பிவிட்டு
 திரும்பியிருக்கறியேன் தேசமவைத்தானறியேன்
 எங்களைக்கூட இளவரசேதள்ளுமென்று
 ஐம்பதுபேர்களுமே அடிபணிந்தாரப்போது
 தாரார்புகழுடைய தருமரவர்பார்த்து
 பாராளுந்தருமரிந்தப் பரிதாபம்பார்த்துமல்லோ
 மோதிரக்கையை முகத்தோடறைந்துகொண்டு
 தருமர்வயிறெறிந்து தரையிற்புரண்டமுது
 என்னசெய்வேன்வாள்விசயா என்றுமிகவழுதார்
 அந்நேரவேளையிலே அரிராமரேதுசெய்தார்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வைத்தியராய் வருவது

பாராளுந்தருமின் பரிதாபம்பார்த்துமல்லோ
 எல்லையளந்தவர் எம்பெருமாள்ப்போது
 எழுப்பிவிடவேணுமென்று எம்பெருமாள் தானெழுந்து
 மாயன்பெருமாள் மனமகிழ்ந்துவாரார்காண்
 மடிந்தமடிப்புகளும் மாணிக்கத்தொப்பைகளும்
 பொன்னால்மிதியடியும் பொந்தைக்கோல்கைபிடித்து
 வயித்தியன்போலாக மருந்துபையைத்தோளில்வைத்து
 வையித்தியனாகவே வடிவுகொண்டுவந்துமல்லோ
 ஆரடாமன்னவனே அவ்வங்கள்கானகத்தில்
 எவர்காணுமிங்கே யிரைச்சலிந்தகானகத்தில்
 அப்போதுதருமரவர் அரசாளும்ராஜதுரை

நாங்கள்-குருநாடுசீமை கூச்சல்வந்ததென்று சொன்னார்
 தருமரென்று சொல்லுவார்கள் நீர்தானே தார்வேந்தா
 ஆமையானான் தான் அவதிப்படுகிறேன்
 மாண்டதொருமன்னன் மன்னவரூரர்காணும்

வைத்தியற்குச் சொல்வது

என்னோடேதான் பிறந்த எழில்விஜயனர்ச்சுனன்காண்
 மாண்டதொருமன்னற்கிந்த மாதரென்னவரிசையென்றார்
 தாயாருங்குந்தியம்மாள் தங்கையவள்சங்கவதி
 இவ்விருவர்தான்தவிர இயலான அய்யாவே
 மற்றுமுள்ளமாதரெல்லாம் மன்னனுடதேவியென்றார்
 சிவசிவாவென்று திருச்செவியில்கையைவைத்து
 கண்முன்றுமில்லையோ கயிலாயநாதருக்கு
 என்றுவுலகளந்த எம்பெருமாள்மனமுருகி
 வானவர்கள் தேவருக்கும் வைத்தியனாகாணும்
 கதண்டுகொட்டிமடிந்தவரைக் கடுகவெழுப்பித்தருவேன்
 இறந்ததொருமன்னவனை யெழுப்பிவிடுவோமாகில்
 நமக்-கென்னகொடுப்பீர்காண் என்றார்பெருமாளும்

தருமர் சொல்வது

அப்போதுதருமரவர் அதிகமனமகிழ்ந்து
 எப்படியும்நீரே யெழுப்பிவிட்டிராமாகில்
 அண்டங்குருநாடும் அடங்கலும்உம்முதென்றார்
 அப்படிக்குச்சொன்னால் ஆகாதுஐயாவே
 எழுதித்தரவேணும் என்றாரேஎம்பெருமாள்
 தருமமுடியான் தருமரெடுத்துரைப்பார்
 அந்நகரிநாடும் ஐந்துபங்காய்ப்பங்குமிட்டு
 நாலுபேருடையபங்கை நானெழுதித்தாரேனிப்போ
 வில்லாளிபார்த்தன் விசயன்பிழைத்தாக்கால்
 அவனொப்பித்தந்தாலே ஐயானீர்வாங்கிக்கொள்ளும்
 எல்லையளந்தவர் எம்பெருமாள் தான்கேட்டு
 சந்தோஷப்பட்டுத் தன்மனதில்தானடக்கி
 மதுரைநகராளும் மாதுமுகம்நோக்கி
 உன்-பத்தாவைநானெழுப்பிப் பைங்கிளியேதாரேனே
 எனக்கென்னநீர்தருவீர் என்றாரேயெம்பெருமாள்
 அப்போது அல்லியரும் ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
 தன்பரிசைநாடும் தரணிபதியிரமும்

மன்பரிசைநாடும் மதுரைபதியிரமும்
 அந்நகரிநாடும் அடங்கலுமுன்னுதென்ற
 அப்படிக்குச்சொன்னால் ஆகாது ஆரணங்கே
 எழுதித்தரவேணும் என்றரேயெம்பெருமான்
 எழுதிக்கொடுத்தாளே இளங்கொடியாளல்லியரும்
 அப்போதுஎம்பெருமாள் அதிகமனம்பூரித்து
 ஆயருமப்போது அர்ச்சனரைச்சுற்றிவந்து
 வளையத்திரைபோடும் என்றரேமாயவரும்
 வளைத்துத்திரைநடுவே மன்னரிருவரையும்
 எடுத்துநிறுத்துமென்றார் எம்பெருமாள்மேகவண்ணர்
 எடுத்துநிறுத்தினார் இயல்பெரியமன்னவரை
 பாலுடன்தேனும் பசுவின்நெய்வேணுமென்றார்
 அப்படியேகொண்டுவந்து கொடுத்தார்களப்போது

வயித்தியர் சொல்வது.

ஒக்கவளர்த்தி உலகளந்தமாயவரும்
 காயம்பட்டமேனியெல்லாங் கையாலேதான் தழுவி
 கால்வேறாய்கைவேறாய் கடுகக்கிடத்திவைத்து
 எமலோகம்போனவயிர் இட்டுவந்தேனிப்போது
 வந்ததொருசீவன் வைகுண்டம்போகுதுகாண்
 தருவித்துப்பார்த்தேனே தக்கவில்லையென்னசெய்வேன்
 என்னால்முடியாது எடுத்தடக்கிக்கொள்ளுமையா
 எடுத்தடக்கிக்கொள்ளுமையா என்றல்லோஎம்பெருமாள்
 எழுந்துநடந்தாரே ஏமாற்றப்பார்த்தாரே
 அப்போதுதருமர்கண்டு அவர்பின்னேதானடந்தார்
 பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்பின்னடந்தாள்
 ஓட்டம்நடையுமாக ஓடினார்மாயவரும்
 மாயவர்முன்னோட மாதருமர்பின்னோட
 பின்னோடிவந்தாளே பெண்பெருமாள்ல்லியரும்
 பின்னோடிவந்தவுடன் பெருமாளுநின்றலவோ
 மற்றுமொருநினைவாய் மாயவருமேதுசொல்வார்
 பெண்டுகளைப்பார்த்தால் பொறுக்கமுடிகூடாது
 கணவன்மேற்சண்டைக்குக் கானகத்தில்வந்தாளே
 புருஷன்மேற்படையெடுத்துப் போர்புரியவந்தாளே
 ஆகையாற்சீவனது அவ்வுடலிற்றக்கவில்லை
 அல்லி அல்லியென்றுசொல்லி ஆவிதுடிக்கிறது
 வாள்விசயனர்ச்சனரை வகையொன்றுப்பண்ணாமல்

என்றைக்கும்நேசமா யிருக்கிறோமென்றுசொல்லி
 நிச்சயமாய்ச்சொன்னால் நிச்சயமாவெழுப்பிடுவேன்
 என்றுவைத்தியரு மெடுத்துரைக்க அல்லியரும்
 எங்கள்-ஆரூயிரவர் அவர்களின் தம்மாணை
 அங்கயற்கண்ணம்மை அவளுடையசீர்பாதம்
 என்-சீவனுள்ளகாலமெல்லாம் தீண்டேனர்ச்சுனரை
 என்றுசொல்லமாது எம்பெருமாள் சம்மதித்து
 சோரவளநங்கை சுபத்திரையைதான் பார்த்து
 நீசொல்வதென்னவென்றார் நேரிழையுமப்போது
 எங்கள்-அண்ணன்மே லாணையது அவரைநான் தீண்டவில்
 அண்ணனென்றால் யார்காணும்என்றாரிராமர் [லை
 பாற்கடலிற்பள்ளிகொள்ளும் பச்சைமாலச்சுதர்காண்
 நீஇட்டதோராணை எனக்குமிகபாடமல்லோ
 எழில்கடர்மணைகடகத் திருக்கின்றபூதமதை
 விட்டுவிட்டிராமாகில் விசயனெழுந்திருப்பான்
 மாட்டேனென்றுசொல்லி மறுத்தாள்சுபத்திரையும்
 ஆணைமறுத்தாளே ஆரணங்குசுபத்திரையும்
 பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் தான்கேட்டு
 கோபந்தணலாகிக் கொம்பனையாளப்போது
 விடுகிறயோயில்லையோ வேல்பொருதுங்கண்ணாளே
 உன்-ஒருத்திக்குமன்னன் உயிரிழந்துபோகக்கால்
 நாங்கள்-அத்தனைப்பேரும் அருஞ்சிறையாயாவோமடி
 என்றுசொல்லியர்ச்சுன ராசனைத்தானெழுப்ப
 பூதத்தைவிட்டுவிட்டாள் பொற்கொடியாள்சுபத்திரையும்

வயித்தியஞ்சிய கிருஷ்ணன் எழுப்புதல்,

அப்போதுஎம்பெருமாள் ஆகமிகக்குளிர்ந்து
 அர்ச்சுனராசன்றனை ஆண்டவருஞ்சுற்றிவந்து
 தட்டியெழுப்பினார் தனஞ்சயனாரர்ச்சுனனை
 வாழ்த்தியெழுப்பினார் மாயவனாரர்ச்சுனனை
 அண்ணருடையபாதம் அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
 வாரியெடுத்து மார்போடே தானனைத்து
 நீர்-வைகுண்டம்போனீரோ வாள்விசயா அர்ச்சுனரே
 ஆகாயம்போனீரோ அன்பானபோர்விசயா
 என்று-கட்டியனைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
 தம்பியென்னையாவெனத் தருமருஞ்சொல்லிக்கொண்டார்
 அப்போதுவாள்விசயன் அருகிருந்தமாதாவை

கண்டுஎழுந்து காளையர்ச்சுனனும்
 சூந்தியம்மாள் தன்பாதம் கொற்றவனுந்தெண்டனிட்டான்
 சூந்தியம்மாள் தானும் கொற்றவனைத்தானெடுத்து
 வாழ்த்திவிடைகொடுத்து வாழ்ந்திருப்பாயென்று சொல்லி
 கட்டியணைத்துக் கனிவாயமுத்தமிட்டாள்
 வெற்றிமதயானை வீமனவன்பார்த்து
 விசயனர்ச்சுனரை வேல்பொருதுங்கண்ணாளன்
 அவன்-கட்டியணைத்துக் கனிவாயமுத்தமிட்டு
 வேல்பொருதுங்கண்ணா விசயாரீரெங்குபோனீர்
 சீனிச்சர்க்கரையே செல்வமேயெங்குபோனீர்
 என்று சொல்லிவீமன் இருந்தான்மனமகிழ்ந்து
 நகுலசகாதேவ ராசமுடிமன்னவர்கள்
 அண்ணாவேயென்று அர்ச்சுனரைக்கட்டிக்கொண்டார்
 பொங்கிமனங்குளிர்ந்து புகழ்வேந்தர்தாமிருந்தார்
 மைந்தன்புலந்திரனும் மன்னவனுமப்போது
 அர்ச்சுனனார்பாதம் அடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
 தெண்டனிட்டமைந்தனை தேர்விசயன்தானெடுத்து

அருச்சுனன் புலந்திரனைக் கேட்டது.

வாழ்த்தியெடுத்து மடியின் மேல்வைத்துக்கொண்டு
 முகத்தோடே முகம்வைத்து முத்தமிட்டுப்பாலகளை
 என்-தங்கமுடிபெற்ற தனையாபுலந்திரனே
 ஏன்வந்தீரிங்கேயென்று எழில்விசயன்கேட்கலுற்றான்

புலந்திரன் சொல்வது.

அப்போதுபுலந்திரனார் அர்ச்சுனற்கேதுசொல்வான்
 சூருநாட்டில்தானிருந்து கொற்றவரேநீங்களுந்தான்
 மதுரைக்குநீங்களுந்தான் வந்தீர்கள்மன்னவரே
 ஐயாவேபவளத்தே ரப்போதுநான்கேட்டேன்
 பவளத்தேர்கொண்டுவாரே எனென்றுபரிவாக
 மூன்றுநாள்க்குள் முடித்துதாரேனென்றீரே
 பதினாறுநாள்வரைக்கும் பார்த்தோம்வரவில்லை
 எங்கள்-மாதூநல்லாளல்லியரும் வந்தாள்படையெடுத்து
 அந்த-தருமமுடியாளும் தண்டுதளமெடுத்து
 சேரரம்பூசீமைக்கு சென்றுவரும்போது
 எங்களையர்போனவழி இதுதானேவென்றுகேட்டேன்
 ஐயரென்றுசொல்லவே அடித்தாளேவாய்மேலே

அப்படிக்கோபமதாய் அல்லியரும்வரும்போது
 சேரம்பூகானகத்தில் சென்றோம்தளத்தோடே
 இப்படியாகவே இருக்குமந்தவேளையிலே
 சேரம்பூகானகம் சேவிக்கும்வேடர்வந்தார்
 அந்த-வேடுவரையப்போது வேந்தர்கள் தான்பிடித்தார்
 மாதுஇருக்கும் மயிலணையாள் கூடாரம்
 கொண்டுவந்துவிட்டார்கள் கொற்றவரும்வேடுவரை
 மதுரைநகராளுமெங்கள் மாதுநல்லாள்போது
 நீங்கள் - ஆர்காணுமென்று அல்லியரும்கேட்கலுற்றாள்
 சேரம்பூகானகம் சேவிக்கும்வேடரென்றார்
 யாருடையசீமையென்று அருங்கிளியாள்கேட்டாளே
 பவளக்கொடியாளும் பைங்கிளியாள்சீமையிது
 என்றறிந்துவேடுவரும் ஏந்திழைக்குச்சொன்னார்கள்
 அப்போதுமாதுநல்லாள் அல்லியருஞ்சொல்லலுற்றாள்
 மாதுநல்லகன்னியற்கு மணமாலையாச்சுதடா
 பதினாறுநாளாச்சு பைங்கிளியைமாலையிட்டு
 ஓக்கவொருவன் உயிர்த்தோழனாகவந்தான்
 அவருக்குமணமலை யாச்சுது அம்மாவே
 என்றதுகேட்டாள் இளங்கொடியாளல்லியரும்
 கதும்பியெழுந்திருந்தாள் காட்டாணைபோலாக
 கோபத்தணலாகி கொம்பனையுந்தானிருக்க
 கதண்டுகுளவிகளும் கானகத்தைவிட்டெழுப்பி
 யானைகுதிரைகளை அடல்பெரியசேனைகளை
 கொட்டிமடித்ததுகள் கொற்றவர்கள்யாவரையும்
 மதுரைதுரைச்சி மைந்தனைத்தப்பவிட்டு
 அத்தனைச்சேனைகளும் அறவேமடிந்தார்கள்
 செத்துமடிந்தபே ரத்தனையுந்தான்பார்த்து
 ஈசுவரரேபார்வதியே யென்றேபுலம்பலுற்றாள்
 மெத்தவிசாரமாய் மெல்லியருந்தானிருந்தாள்
 சேரம்பூராசாவின் தேசத்துத்தோட்டிவந்தான்
 நீ-எந்தவூர்த்தோட்டியென்றொளென் தாயாரும்
 குருநாட்டுச்சீமைக்கு கொற்றவர்க்குஓலைகொண்டு
 தருமருக்குத்தம்பியராம் தனஞ்சயராம் அவர்பேரும்
 சேரம்பூகானகத்தில் சென்றுமடிந்தாரங்கே
 தருமருக்குவோலைகொண்டு சாம்புவனும்போகிறேனென்
 அப்போதுமாதுநல்லாள் அலறியிகவழுதாள்
 அடித்துப்புரண்டழுதாள் அன்னநடையாளும்

என் செய்வேனென்று யேங்கியழுதாளே
 குருநாடுசீமையிலே கொற்றவருமங்கிருந்து
 எல்லோரும்வந்தார்கள் இரைச்சலிட்டுதானெழுந்தார்
 மாண்டவிடத்துக்கு மன்னர்களெல்லோரும்
 அதிலேயிங்குவந்தோம் ஐயாவேயென்றுசொன்னான்
 பாலன்சொன்னவார்த்தையது பார்த்தீபன்கேட்டானே
 மெத்தவதிசயமாய் வேந்தருந்தாயிருந்தார்
 பெண்களெல்லாமப்போது பெருக்கமனமகிழ்ந்து
 அர்ச்சனனார்தேவிமா ரணைவோருந்தானெழுந்து
 தருமரீன்பாதஞ் சாஷ்டாங்கமாய்பணிந்தார்
 தெண்டனிட்டமாதர்களைச் சீர்பெறவேவாழ்த்தினார்
 தெண்டனிட்டதம்பியரைச் சீர்பெறவேவாழ்த்தினார்
 தம்பிமார்வந்துதாளிணையை போற்றிசெய்தார்
 அப்போது அல்லியரும் அர்ச்சனரைத்தான் பார்த்து
 பொங்கிமனங்குளிர்ந்து பொற்கொடியாளே துசொல்வாள்
 மூன்றாநாளையிலே முடிமன்னுவாறேனென்றீர்
 பதினாறுநாள்வரைக்கும் பார்த்தேன்வரவில்லை
 யென்றுதண்டுதளமெடுத்து சண்டைக்குவந்தோயிங்கே
 வந்தயிடத்திலிங்கு மாண்டுகிடந்தீரே
 அலைகடலிற்பள்ளிகொள்ளும் ஆயரின்மாயமிது
 இந்தவிதம்பண்ணினால் இளங்கொடியுமேதுசெய்வேன்
 இது-மாயவனார்செய்த மதிமயக்கமென்றுசொன்னான்
 இப்படிப்பேசிக்கொண்டே யிருக்குமந்தவேளையிலே

தருமர் முதல் யாவரும் அரண்மனைக்குப் போகுதல்.

அப்போதுதருமதுரை அதிகமனமகிழ்ந்து
 அந்த-பட்டணத்தை நோக்கிப்பரிவுடனே தானடந்தார்
 எல்லோருங்கூடியே ஏகோபித்துத்தானடந்தார்
 போகிறார்களெல்லோரும் பொங்கிமனங்குளிர்ந்து
 போனார்கள்யாவருமாய் பொற்கொடியாளரண்மனைக்கு
 பாராளுந்தருமருக்கு பவளக்கொடியாளும்
 மாணிக்கச்சிங்காதனம் மன்னருக்குச்சோடித்து
 குருநாட்டையாளுகிற கொற்றவரேயிருமென்றாள்
 வெற்றிமதயானை வீமதுரைராசருக்கு
 நவரத்னசிங்காதனம் நலமுடனேசோடித்து
 இதுமேலிருமென்று எள்ளங்கொடியாளப்போது
 நாமக்கொடியுடைய நகுலனவன்றனக்கு

சிங்காதனங்களிட்டு சிறப்பாகவீற்றிறென்றாள்
 சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவராசருக்கு
 பொன்னுலிழைத்துவைத்த பொற்சிங்காதனம்போட்டு
 இதுமேலிருமென்றா ளிளங்கொடியாளப்போது
 புலந்திரராசனுக்கு போட்டார்சிங்காதனங்கள்
 எடுத்துமவள்வைத்து இருமையாதம்பியரே
 என்றமவள்சொல்லி இளங்கொடியும்ப்போது
 விசயனார்தேவியற்கும் விதம்விதமாய்வார்த்தைசொல்லி
 அவரவர்க்குத் தக்கதொரு ஆசனங்கள்போட்டுவைத்தாள்
 அப்போது-தேவிமாரெல்லாருந் திறமுடன்தானிருந்தார்
 பார்த்தீபனர்ச்சுனனும் பள்ளியறையுட்புகுந்தான்
 அப்போது-பாராளுந்தருமதுரை பார்த்துமனமகிழ்ந்து
 இந்த-மாதுநல்லகன்னிகையும் மரியாதையுள்ளவள்காண்
 இறப்புக்கும்பிறப்புக்கும் இனியொருபெண்வேணுமோ
 என்றுசிங்காதனத்தி லிருந்தார் மனங்களித்து
 மதுரைதுரைச்சியவள் மனம்பொருந்தியல்லியரும்
 மாதின்றன்பட்டணம் மகாசேனையுள்ளதெல்லாம்
 அரண்மனைஉப்பரிகை ஆஸ்தானமண்டபமும்
 பள்ளியறையழகும் பார்க்கமுடிபோகவில்லை
 பள்ளியறையிலே பவளங்களிருக்கிறதும்
 பவளப்புதுமைகளைப் பார்த்தாளே அல்லியரும்
 இடம்பெரியவாசலது எழுநூறுகாதவழி
 தூணுக்குத்தூணுமங்கே தொண்ணூறுகாதவழி
 ஆறாயிரங்காதவழி அழகானவாசலது
 பவளத்தால்செப்பனிட்டுப் பாங்காயலங்கரித்து
 பொற்றூணும்நற்றூணும் புட்பராகத்தூணும்
 குளிர்ந்தசந்தனத்தூணும் குங்குமநற்றூணும்
 தூணுக்குத்தூணுமங்கே தூங்காவிளக்கெரிய
 இட்டிருக்குமாதனமும் யிலங்குசிங்காதனமும்
 போட்டிருக்குமாதனமும் பொன்னுலையாதனமும்
 வாடாததாமரையும் வந்துநிழல்காட்ட
 முத்துமரகதமும் முழுப்பவளந்தூணுமங்கே
 தங்கத்தாற்பொம்மைகளும் தந்தநாற்காலிகளும்
 செம்பொன்னுற்சிலைகளுமே செம்பவளமாலைகளும்
 வாழைக்கமுகுகளும் வண்ணபலாச்சோலைகளும்
 சேரவேநாட்டி செம்பவளத்தூணிறுத்தி
 நின்றவிடந்தோறும் நீலநிறக்கண்ணாடி

கண்டவிடந்தோறும் கண்ணாடிமாலையும்
காடைவிளக்குகளும் கைவிளக்குந்தேர்விளக்கும்
ஏணிவிளக்குகளும் எண்ணாததேர்விளக்கும்
பவளப்புதுமைகளைப் பார்க்கமுடியாது
கண்டவிடந்தோறும் கனத்தபவளமாலை
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்நாயகியும்
எங்கும்பவளமா யிருக்குதரணமனைக்குள்
அல்லிப் பெருமாளும் ஆரணங்குபார்க்கையிலே
எங்கும்பவளநிற மென்ன இறங்கிறது
சோதியழகுமவள் துய்யமுகத்தழகும்
வடிவழகுமொப்பனையும் வையகத்திற்கண்டதில்லை
இந்த-மாதினுடவுபசரணை மரியாதைதான்பார்த்து
மதுரைதுரையல்லியரும் மனங்குளிர்ந்து அப்போது
பவளக்கொடியானை பைங்கிளியைத்தான்பார்த்து
வாருமிங்கேயம்மாவென்று வார்த்தைமிகப்பேசி
பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்த பைங்கிளியாள் துரோபதையும்
அலைகடலில்பள்ளிகொள்ளுந் அச்சுதனூர்தங்கையரும்
கொம்பனைமாரெல்லோரும் கூடிவிளையாடினார்கள்
மாமியார்குந்தியம்மாள் மருமகளைத்தான்பார்த்து
என்-கண்ணனமங்கையரே கட்டழகிவாருமென்று
மார்போடேதானனைத்து மருமகளைமுத்தமிட்டு
திஷ்டிக்கழித்தாளே தேன்மொழிக்கப்போது
எட்டுநாளங்கே இருந்தார்கள்யாவருமாய்
விருந்துகள்பண்ணியே வெகுமானந்தான்கொடுத்து
பவளத்தால் பல்லக்கு பாலித்தாள்யாவருக்கும்

பவளக்கொடியாள் புலந்திரனுக்குச் சொல்லுதல்

பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
மைந்தன்புலந்திரனை மடிமேலெடுத்துவைத்து
என்-கண்ணனகண்மணியே காண்டபந்தன்மகனே
குருநாட்டையாளுகிற கொற்றவர்தன்மகனே
தங்கமுடிபெற்ற தனஞ்சயனூர்புத்திரனே
நவரத்னப்பொன்முடி நாயகியாள் தன்மகனே
என்று-கன்னத்தோ டேயனைத்துகனிவாயைமுத்தமிட்டு
வாரியனைத்துமடிமீதில் வைத்துக்கொண்டு
மதுரைநாடாளுகிற மாதுதுரைமகனே
என்-தங்கக்களஞ்சியமே தார்வேந்தேதம்பியரே

உந்தனைத்தொட்டு உண்மைபெறவாச்சுதையா
 நீ-பவளத்தேர்வேண்டியே பத்தாவைக்கேட்டதினால்
 பத்தாவுமிங்குவந்து பாவித்தார்கானகத்தில்
 கானவேட்டையாடிவாக் கண்டுவிட்டார்கானகத்தில்
 கதண்டுகொட்டிச்செத்தவர்போற் காவலர்மடிந்துவிட்டார்
 அங்கேயிருந்ததோழன் அழுகிறதைநான்கேட்டு
 தோழியைப்போய்வாருமென்று சொன்னேனேஐயாவே
 பாங்கியர்களோடிப்போய்ப் பார்த்துவந்துசொன்னார்கள்
 ஆரோதெரியாது அரசர்படைவென்றார்போல்
 என்றவள்சொல்ல ஏறினேன் தண்டிகைமேல்
 அப்போதுபோயிறங்கி அவரைநான்பார்த்தேனப்பா
 மார்பின்சரப்பளியை வாங்கியேநான்போட்டேன்
 தாதியரைக்கட்டுமென்று தண்டிகைமேல்வந்துவிட்டேன்
 கட்டியேதாதியருங் கடுகியேவோடிவந்தார்
 மார்பின்சரப்பளியை வாங்கிவரச்சொன்னேனையா
 தாதியவளோடிப்போய் சரப்பளியைக்கேட்டாக்கால்
 தருகிறதில்லையென்றார் தனஞ்செயரார்ப்போது
 தாதியவள்ஓடிவந்து தருவதில்லையென்றாரென
 மாதரோடரண்மனைக்கு வந்துவிட்டேன் தம்பியரே
 கொலுமுகச்சாவடியில் கொம்பனையும்நானிருந்தேன்
 அன்னவடிவெடுத்து அங்குவந்தார்கொலுமுகத்தில்
 அவர்-ஆடலும்பாடலும் அதிசயத்தைநான்பார்த்து
 கூவுகிறவோசைகளும் கூவுகிறநேர்த்திகளும்
 கண்டுமகிழ்ந்துநான் கையிற்பிடித்தேனே
 அன்னமென்றுசொல்லி அணைத்துப்பிடித்தேனையா
 தாதியரைநானழைத்து தையலவள்கைகொடுத்து
 கூண்டிலை-யுமென்று கொற்றவனேசொன்னேனையா
 அப்போது-அன்னவுருமாறி அர்க்குனரானாரையா
 மன்னவரைர்ச்சுனரும் மதியைக்குலைத்தாரே
 மணமாலைசூட்டினார் மன்னவரேதம்பியென்றாள்
 என்-அன்னக்களஞ்சியமே அழகுமணிப்பொக்கிஷமே
 என்-பத்தாவின்புத்திரனே பார்வேந்தர்தன்மகனே
 குருநாட்டையாளுகிற கொற்றவரை்தருமதுரை
 வெற்றிமதயானை வீமமகாராசரையும்
 நாமக்கொடியுடைய நகுலவன்றனையும்
 சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவராசனையும்
 ஐவரைப்பெற்றெடுத்த அம்மாமிகுந்தியம்மாள்

மதுரைநாடாளுகிற மன்னர் துரைச்சியரும்
 பாஞ்சாலநாயகியாள் பத்தினியாள் தேவியரும்
 மாயவனூர்தங்கை மங்கைசுபத்திரையும்
 விசயனூர்தேவிகள் மெல்லியர்கள் யாவரையும்
 என்-கண்குளி ரப்பார்க்க வந்ததே கண்மணியே
 இல்லாதேபோனால் இவர்களை யறியேனையா
 என்றவள் சொல்ல எல்லோருந்தான்கேட்டு
 சந்தோஷமாகவே தையலருங்கேட்டார்கள்
 பொங்கிமனங்குளிர்ந்து பூவையரும் வீற்றிருந்தார்

பவளக்கொடியாள் புலந்திரனுக்குப் பவளத்தேர் கொடுத்தது.

பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
 பவளத்தேரொன்று பாலனுக்குச் செப்பனிட்டு
 மெத்தவினோதமாய் வெசுவாயலங்கரித்து
 வேந்தன்புலந்திரற்கு வேண்டியதுதான் கொடுத்து
 பவளத்தேர்மேலே பாலகனையேற்றிவைத்தாள்
 திஷ்டிகழித்தாளே செல்வன்மனமகிழ
 மாமியார்குந்தியம்மாள் மயிலணைக்கப்போது
 பாதஞ்சரணமென்று பணிந்தாளே தேன்மொழியும்
 மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மருமகளைத்தானெடுத்து
 கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
 என்றும் சிரஞ்சீவியா யெந்நாளும் வாழ்ந்திருப்பாய்
 என்று-வாழ்த்திவிடைகொடுத்து வலம்புறமாயிருக்க
 அப்போது-பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
 பாராளுந்தருமருக்குப் பாதஞ்சரணமென்றாள்
 சாஷ்டாங்கமாகவே தையலருந்தான் பணிந்தாள்
 வாழ்த்திவிடைகொடுத்தார் மகாராசரப்போது
 வெற்றிமதயானை வீமதுரைராசருக்கு
 மாதுநல்லமங்கையரும் வணங்கியேதெண்டனிட்டாள்
 வாழ்த்திவிடைகொடுத்தார் மதவீமராசாவும்
 நகுலசகாதேவ ராசமுடிமன்னருக்கும்
 மைத்துனர்களிருவருக்கும் மாதுசரணமென்றாள்
 என்பத்தாவின் தேவி எல்லோர்க்கும் சரணமென்றாள்
 தருமாபுரியாளுந் தனஞ்சயனாரப்போது
 பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாட்கு
 வேண்டியவுடுப்புகளும் வேணதுயிலாடைகளும்
 பொன்னுலலங்கரித்துப் பொற்பவளத்தண்டிகையும்

சந்தோஷமாகத் தையலற்குத்தான்கொடுத்தார்
 எந்நாளுஞ்சுகமா யிருந்தரசு ஆளுமென்றார்
 அப்போதுவிடைகொடுத்தார் ஐவருமங்கெழுந்தார்
 விசயரந்த அர்ச்சுனரை மெல்லியருந்தான்பார்த்து
 குருநாட்டுச்சீமைக்கு கொற்றவரேபோகிறீரோ
 பதினாறுதன்வருடன் பாவிசிரையிருந்தேன்
 ஒன்றுமறியாமல் உத்தமியும்நானிருந்தேன்
 கோடானகோடியுண்டு கொம்பனையைக்கேட்டவர்கள்
 மாலையிடவந்தவர்கள் மட்டுமிதமில்லையையா
 ஆரையுந்தீண்டேனென் றருஞ்சிறையில்தானிருந்தேன்
 ஏரெடுத்துப்பார்த்தவர்கள் ஏனென்றுங்கேட்டதில்லை
 ஆருமில்லைவையகத்தில் அருச்சுனரேயென்றுசொல்லி
 பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவ்ளக்கொடியாளும்
 மணமாலையிட்டிரே மாயவனார்தன்னருளால்
 பதினாறுநாளையிலே பத்தாவேயெந்தனையும்
 செய்யாதகோலமெல்லாஞ் செய்துவிட்டீரர்ச்சுனரே
 குருநாட்டுச்சீமைக்குக் கொற்றவரேபோகிறீரோ
 என்றுசொல்லிகன்னியரும் ஏங்கிமுகம்வாடி
 பொங்கியமுகிறதும் பொற்கொடியாளப்போது
 மயங்கியமுகிறதும் மண்மேல்விமுகிறதும்
 பார்த்தாரர்ச்சுனரும் பாரமுடியானை
 மயங்கியமுகிறதை மன்னவருந்தான்பார்த்து
 கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
 மாணிக்கச்சல்லாவால் மாதர்தன்கண் துடைத்து
 அழவேண்டியகாரியமேன் அன்னப்பசங்கிளியே
 குருநாட்டுச்சீமைக்குக் கொற்றவனார்தன்னுடனே
 கூடியுறவாடி கொம்பனையேநானேகி
 எல்லாரும்பட்டணஞ்சேர்ந் திருக்குமந்தவேளையிலே
 நானும்வருவேன் நாயகமேஅஞ்சாதே
 தங்குவனையுமியிலே தரிப்பேனேஅங்கேநான்
 என்-சோதிமணிவிளக்கே துய்யவிளம்பிறையே
 தேனேமணிவிளக்கே தெள்ளுமணியாளே
 உன்னைப்பிரிந்துநான் உலகிலிருப்பேனே
 சுகவருவேண்டிஎன் கட்டமுகிகண்மணியே
 நான்-ஓடிவருவேண்டி ஒருநொடிக்குள்ளாக
 காலால்நடவாமல் காற்றாய்வருகிறண்டி
 அஞ்சாதென்றுமே அர்ச்சுனனுஞ்சொன்னே

பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
 அப்போதுயேதுசொல்வாள் அன்னப்பசங்கிளியாள்
 நான்-தங்கியிருப்பேனே தரிப்பேனே உன்னைவிட்டு
 என்செய்வேன்வாள்விசயா என்றழுதுக்கொண்டிருந்தாள்
 இந்ததருமத்துக்கோ என்னைவந்துமாலையிட்டீர்
 இப்படியென்றறிந்தால் இணங்கேணைமன்னவனே
 எனக்கென்னகதியாச்சு யென்றேயழுதுகொண்டு
 ஈசுவரரேபார்வதியே எனக்கென்னவிதிவிதித்தீர்
 அண்டமுலகளந்த ஆயர்பெருமாளே
 எல்லாருங்கூடியே யிருந்தீரோயெந்தனுக்கு
 இந்தக்கருமத்துக்கு இனியென்னசெய்வேனையா
 என்றுசொல்லிமாது யிளங்கொடியாள்தானழுவே
 காண்டபனர்ச்சனனுங் காளையவனப்போது
 பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளே
 தங்கமுடிதரித்த தனஞ்சயநாயகமே
 நான்-இங்கேயிருப்பேண்டி இளங்கொடிநாயகமே
 எனக்குப்பெரியவர் இயலானவீமராசர்
 அவருக்குமுத்தவர் அழகானதருமராசஜர்
 புறப்படாமல்நானிருந்தால் பொல்லாப்புக்கிடமல்லவோ
 பொறுக்கமுடிகூடாது புத்தியுள்ளநாயகமே
 அதனாலேபெண்ணரசே அவரோடுறவாக
 போய்வாரேன்கண்ணையென்று புகன்றூளிளவிசயன்
 அப்போதுமாது அருங்கிளியுமேதுசொல்வாள்
 கடுகவருவேனென்று கட்டழகரெந்தனுக்கு
 தேவரீர்நிச்சயங்கள்செய்து கொடுமென்றாள்
 இல்லாமற்போனால் இனிநம்பேனென்றுசொன்னாள்
 காண்டபனர்ச்சனனுங் காளையவனேதுசொல்வான்
 தருமர்மேலணையிட்டித் தையலர்க்குத்தான்கொடுத்தான்
 இனியானால்நம்புவையோ என்றூளிளவிசயன்
 பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
 மனதுகுளிர்ந்தாளே மாதுநல்லாள்கன்னியரும்
 அர்ச்சனனுமப்போது அதிகமனம்பூரித்து
 மாதுகையில்விடைவாங்கி மன்னன்நடக்கலுற்றான்
 அங்கேவிடைபெற்று ஐவருந்தானடைந்தார்
 மதுரைதிசைநோக்கி வாரார்துரைகளெல்லாம்

ஸ்ரீ சிருஷ்ண மூர்த்தியானவர் அல்லியினுடைய பாளையத்தை
எழுப்பி விடுதல்.

அண்டமுலகளந்த ஆயர்பெருமானும்
மதுரைதுரைச்சியின் மகாசேனையுள்ளதெல்லாம்
குளவிகதண்டுகள் கொட்டிமடிந்தவரை
சேனைபரிவாரம் சேனைகளுள்ளதெல்லாம்
யானைகுதிரைகளை யளவற்றசேனைகளை
மன்னர்துரைமக்கள் மகாசேனையுள்ளதெல்லாம்
தட்டியெழுப்பிவிட்டார் தயாநிதிஎம்பெருமாள்
தூங்கிவிழித்தாற்போற் துரைமக்கள் தானெழுந்தார்

தருமர் முதலிய யாவரும் அவரவரிடஞ் செல்லுதல்.

எழுப்பிவிட்டுமாயவன ரேகினரைப்போது
தருமாபுரியாளும் தருமதுரையானவரும்
குந்தியம்மாள் தன்னுடனே கொற்றவனார்தேவிகளும்
எல்லோருங்கூடியே ஏகிவழிநடந்தார்
அல்லிநல்லாள் பாளையத்தில் வந்தார்களப்போது
செத்துமடிந்ததொரு சேனைகளெல்லோரும்
எப்போதும்போலவே யிருக்கவேகண்டார்கள்
மதுரைதுரைச்சியும் மனங்குளிர்ந்தாளப்போது
பாளையங்களுள்ளதெல்லாம் பயணங்களாச்சுதப்போ
யானைகுதிரைகளும் ஆள்பெரியசேனைகளும்
கொடிகள் கொடிச்சீலை குடைகளுஞ்சூழ்ந்துவர
யானைகுதிரையின்மேல் அடிபடுதேடங்காவும்
ஒட்டையின்மேல்நாகபத்து ஓசைகிளம்புது
எக்காளஞ்சின்னம் எழில்பெறவேணுதுது
பேரிகைடம்மாரம் பூமியதிருதங்கே
அல்லிப்பெருமானும் அழகுபுலந்திரனும்
பாஞ்சாலிநாயகியாள் பத்தினியாள் துரோபதையும்
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மாமியுந்தான்கூட
யானையம்பாரியின்மேல் அனைவோரும்வீற்றிருந்தார்
பார்க்கமுடிபோகவில்லை பைங்கிளியாள் ராணுவங்கள்
காடுசெடிகளெல்லாம் கடுந்தணலாகுதங்கே
கல்லுகளும்முள்ளுகளும் கடுகுபொடியாகுதங்கே
கருந்தூளுஞ்செந்தூளுங் கதிரோனைக்கப்புதங்கே
பாளையம்போகும் அந்த பயணத்தைத்தான்பார்த்து
காண்டபனர்ச்சுனனும் காளையவர்தானினைந்தார்

இப்படிக்கு அதிசயமாய் இவள்வரக்காரியமேன்
 இது-நமக்காகவந்தது நம்முயிரைக்கொல்லவல்லோ
 மாயன்பெருமாள் மகாதேவர்கிருபையினால்
 ஆயன்பெருமாள் அருளாளர்கிருபையினால்
 நாம்-தப்பிப்பிழைத்தோமே தார்வேந்தர்தருமத்தினால்
 பாராளுந்தருமதுரை பாக்கியத்தால்தப்பிவந்தோம்
 இளங்கொடியாள்மாதருக்கு எதிரியொருவரில்லை
 தப்பாமல்தலையறுப்பாள் தாமமுடியாளும்
 பொல்லாத அல்லியவள் போருக்குவல்லவள்காண்
 மைந்தன்மேலாணைதனை மறந்தபாவியென்றுசொல்லி
 சந்தியந்தப்பிவிட்டார் தார்வேந்தரென்றுசொல்லி
 கழுமரத்திலேற்றியென்னைக் கடுஞ்சிறையில்வைப்பாளே
 என்றுமனத்தினுள்ளே யெண்ணினுனர்ச்சுனனும்
 அப்போது-எல்லாருங்கூடிக்கொண்டு ஏகிவழிநடந்தார்
 அந்த-மதுராபுரியல்லி வாழ்வரசிபட்டணத்தில்
 போனார்களனைவருமாய்ப் பொற்கொடியாளரண்மனைக்கு
 அர்ச்சனனார்தேவியர்கள் அல்லோரும்போய்துழைந்தார்
 மைத்துனர்தருமருக்கும் மற்றுமுள்ளமன்னருக்கும்
 சிங்காதனங்களைத்தான் சிறப்பாகசோடித்தாள்
 குருநாட்டையாள்தருமர் கூடவேதானிருந்தார்
 ஐவரையும்பெற்றெடுத்த ஆரணங்குகுந்தியம்மாள்
 பாஞ்சாலிநாயகியாள் பத்தினியாள் துரோபதையும்
 மற்றுமுள்ளதேவியெல்லாம் வாருமென்றுதானழைத்தாள்
 அவரவர்கட்காசனங்கள் அல்லியரும்போட்டாளே
 அப்போது-மூன்றுநாளவ்விடத்தில் முடிமன்னர்தாமிருந்தார்
 விருந்தமுதுசெய்துவைத்து மெத்தவுபசரீத்தாள் [ர்
 எல்லார்க்கும்வெவ்வேறு யீந்தாள்வெகுமானம்
 வெகுமானம்பெற்றபின்பு விடைபெற்றுத்தாம்நடந்தார்
 அப்போது-பாராளுந்தருமதுரை பாலகனைத்தானழைத்தார்
 கட்டியணைத்தாரே கனிவாயைமுத்தமிட்டார்
 என்-தங்கக்களஞ்சியமே தம்பிபுலந்திரனே
 நான்-போய்வாரேன்கண்ணை பொன்னின்புலந்திரனே
 என்றுசொல்லிதருமரவர் இருவென்றாரப்போது
 வெற்றிமதயாணை வீமதுரையேதுசொல்வார்
 என்-அப்பாபுலந்திரனே அல்லிமகனாரே
 கட்டிக்கரும்பே காளைபுலந்திரனே
 போய்வாரேன்கண்ணை புலந்திரராசாவே

என்றார்மதவீமர் இருமென்றாரப்போது
 நாமக்கொடியுடைய நகுலரவர்பார்த்து
 கண்ணேபுலந்திரனே காதலின்நாயகமே
 குருநாடுசீமைக்குக் கொற்றவனேபோய்வாரேன்
 என்றவர்சொல்லி யிருமென்றாரப்போது
 சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவன்தான்பார்த்து
 பொன்னுமணியே புலந்திரராசாவே
 தங்கமணியே தார்வேந்தர்புத்திரனே
 குருநாடுசீமைக்குக் கொற்றவளேபோய்வாரேன்
 என்றவர்சொல்லி யிருமென்றாரப்போது
 மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மயிலணையாளப்போது
 புலந்திரனைத்தானெடுத்துப் பூரிக்கமனமகிழ்ந்து
 ஐவர்கலிதீர்க்கவந்த அரும்பொன்னேகண்மணியே
 குருநாட்டையாளுகிற கொற்றவர்கள் தன்னுடனே
 நான்-போய்வாரேனென்று புலந்திரனைமுத்தமிட்டு
 இருங்காணும்மன்னவனே யென்றுசொன்னாளுக்குந்தியரும்
 அர்ச்சுனனார்தேவிமார் அணைவோரும்ப்போது
 நாங்கள்-யாவரும்போய்வாரோம் அதிருபசித்திரமே
 என்றுசொன்னாரப்போது இயலானதேவிமார்கள்
 காண்டபனர்ச்சுன்னுங் காளைபவனப்போது
 மைந்தன்புலந்திரனை மன்னவனுந்தான்பார்த்து
 அப்பாபுலந்திரனே அருமையுள்ளகண்மணியே
 போய்வாரேனென்றான் போர்விசயராசாவும்
 போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறுவான்
 அண்ணாவேநீர்போனால் வாரதில்லைஐயாவே
 போனால்வருவதில்லை போய்வாரீரோவென்றான்
 ஆணைமுகமன்னன் அர்ச்சுனனுங்கூறுவான்
 இந்நாளும்போலே இனியிருக்கமாட்டேனப்பா
 கடுகிவருவேனப்பா காளைபுலந்திரனே
 நம்புவேனெவென்று நவின்ருன்புலந்திரனும்
 நம்பியிருமென்று நல்விசயன்சொல்லினானே
 அல்லியரைப்பார்த்து அர்ச்சுனனுமேதுசொல்வான்
 பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்நாயகமே
 குருநாடுசீமைக்குக் கொம்பனையேபோய்வாரேன்
 அப்போது அல்லியரும் ஆரணங்குதான்மயங்கி
 கண்ணீர்சொரியவிட்டாள் கட்டழகியப்போது
 வேண்டாங்காண்மாதே விசாரப்படவேண்டாம்

மெய்யாவருகிறேன் மெல்லியரே நம்புமென்றான்
 இந்நாளும்போலவே இராதேநீயங்கேயென்று
 போய்வாருமென்று பொற்கொடியுந்தெண்டனிட்டாள்
 மாதுவிடைகொடுக்க வாள்விசயன்தானெழுந்தான்
 தருமரும்வீமரும் தானடந்தார்பொட்டெனவே
 காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்கடந்து
 பொல்லாவனங்கடந்து போய்ச்சேர்ந்தார்தருமாபுரம்
 அவரவர்களாதீனத்தில் அமர்ந்தார்கள்பஞ்சவர்கள்
 இந்தக்கதைதன்னை இவ்வுலகிற்கேட்டவர்கள்
 கேட்டோர்களைதழைத்துக் கீர்த்தியுடன்தாம்வாழ்க
 ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோல்வேறேடி
 மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திருப்பார்

வஞ்சி விருத்தம்

வாழி வாழி வானவர் - வாழி வாழி மாமறை
 வாழி வாழி மாதவர் - வாழி வாழி வையமே.

பவளக்கொடிமாலை முற்றிற்று

13

R.C

புத்தக விளம்பரம்

	ரூ.	பை.
ஸ்ரீ மஹா பாரதம் 4 வால்லியம் படங்களுடன்	35	00
ஸ்ரீ மஹா கந்தர் புராணம்	15	00
ஸ்ரீமத் கம்ப ராமர்யணம்	15	00
ஸ்ரீ ராமர் அஸ்வமேத யாகம்	8	00
சூதி பர்வம்	5	00
கிராட பர்வம்	4	00
விக்ரமாதித்தன் கதை	5	00
பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம்	2	00
தருமர் அஸ்வமேத யாகம்	2	00
அபிமன்யவன் கந்தரீ யாகம்	1	75
புலந்திரன் தூது	1	75
புவனேந்திரன் அம்மாளை	1	75
வைகுந்த அம்மாளை	1	75
அல்லி அரசாணி யாகம்	1	75
மதன் காமராஜன் கதை	2	00
கிருஷ்ணன் தூது	1	25
நளச்சக்கரவர்த்தி கதை	1	00
கோகிலன் கதை	1	00
சித்திராபுத்திரன் கதை	1	00
கருட புராணம்	1	00
மயில் ராஜணன் கதை	1	00
முய்தொளி குறம்	—	75
புருரவச் சக்கரவர்த்தி கதை	—	75
கர்ண மகாராஜன் சண்டை	—	75
தேசிக்குராஜன் கதை	—	75
மதுகாவிரன் கதை	—	75
துரோபதை குறம்	—	75
வணி குற்றம்	—	75
நல்ல நங்கூர்	—	75
சிவத்தேவாண்டன் கதை	—	75

புத்தக விலை
 ரூ. 1.00
 பை. 75

இன்னும் நானுவித பெரிய, சிறிய புத்தகங்களும் எங்கேயும் தொகைக்கும் சில்லரைக்கும் கிடைக்கும்.

ஸ்ரீ லலிதா விலாச புஸ்தகசாலை,

கல்வாரி பாழ்பாணம், சீரலான்.